

OBSAH

- Tak deje sa to ? (prípady zo zahraničia)
- Cesta od „nikde sa deti bezdôvodne neodoberajú“ po „u nás sa deti bezdôvodne odoberať nebudú“
- Slovenské prípady odoberania detí na Slovensku
- Dotazník (každé druhé dieťa na Slovensku je týrané)
- Mediálny obraz
- Aký majú organizácie OSN a EU k tomu dôvod?
- Slovenské inštitúcie obchodujú s deťmi už dávno
- CIPC a Ministerstvo práce sociálnych vecí a rodiny
- Václav Klaus a Marica Pirošíková
- Profesionálna rodinná náhradná starostlivosť
- Financovanie a mimovládne organizácie
- Princípy, na ktorých stojí nebezpečenstvo tzv. Juvenilnej justícií
- Ako by to malo fungovať
- Ako sa brániť
- Keď k Vám neohlásene príde sociálka

TAK DEJE SA TO ?

Odoberanie detí zo zdravých rodín a z rodín, kde to nie je nevyhnutné sa deje vo veľkej miere nie len v Anglicku ale aj v Škandinávskych štátoch. Tento fakt, dnes už nikto nevyvracia. Priznáva ho aj samotné ministerstvo tým, že túto správu uverejnilo na svojich stránkach

<http://www.justice.gov.sk/Stranky/aktualitadetail.aspx?announcementID=1683>

a nepriamo aj svojimi vyhláseniami, že u nás problém zo zahraničia spojený s odoberaním detí nehrozí. Prípád rodiny Boórovcov z Anglicka bol na Slovensku podrobne mediálne sledovaný a nakoľko aj všetky obvinenia zo zneužívania detí boli nakoniec v UK stiahnuté, ale deti napriek tomu mali putovať na adopciu, je tento prípad (a zďaleka nie je jediný) priamym dôkazom existencie problému odoberania detí z fungujúcich rodín. Ďalšie známe prípady sú prípad rodiny Čonkovcov, kriminálny nedoriešený prípad Eliota Maher, či slovenský prípad rodiny Spáčilových.

Niektoré nevyvrátiteľné dôkazy zo zahraničia

Austrália- V roku 2011 sa austrálska premiérka Julia Gillardová a austrálska katolícka cirkev verejne ospravedlnila desaťtisícim rodín, ktorým boli neprávom odobrané deti.

<http://www.voxvictims.com/2013/03/26/ospravedlnenie-obetiam-nutenych-adopcii/>

Španielsko - v roku 2012 prepukol škandál s kradnutím detí, v ktorom mali prsty mníšky, kňazi a lekári. Matkám jednoducho povedali, že ich deti zomreli pri pôrode a deti potom predávali adoptívnym rodinám.

<http://krimi.noviny.sk/cierna-kronika/12-04-2012/skandal-mnisky-kradli-a-predavali-deti-hned-po-narodenii.html>

Taliansko - priamo v televízii sudca Francesco Moravallo priznal a opísal obchodovanie s deťmi a ich odoberanie z rúk milujúcich rodičov. Z jeho úst zaznieva aj toto: „V taliansku sudcovia bezdôvodne odoberajú 35000 detí z rodín pre súkromné firmy aby všetci účastníci “trhu s deťmi“ mali príjem od štátu 2 milióny eur ročne. Pretože trh s deťmi vyžaduje stále viac nových odobratí, uplatňujú sa v prípade ťažkej socioekonomickej situácii v rodine autoritatívne nástroje podobné totalitným. Teda súkromné podnikanie diktuje, koľko detí by malo byť odobraných.“

<http://www.voxvictims.com/2013/09/27/sudca-prehovoril-bezdovodne-odoberanie-deti-povzbudzuje-stat/>

Anglicko - Za všetky prípady z Anglicka uvediem dva. Prvý sa napriek prísnej cenzúre objavil aj v Britských novinách a obletel celý svet. Nie je to príbeh z Ugandy, ako by sa na prvý pohľad zdalo, ale z Veľkej Británie, od ktorej by si teoreticky naša menej vyspelá krajina mala brať a žiaľ aj berie príklad. Talianke, ktorá bola len na návšteve v UK pod sedatívmi a bez jej vedomia cisárskym rezom vybrali dieťa z brucha a rozhodli sa dať ho na adopciu. Na všetko mali súdne rozhodnutia!

<http://www.antijuagency.org/2013/12/talianke-nutenym-cisarskym-rezom.html>

Druhý je tak zarážajúci, že pre jeho škandalóznosť a kriminálnosť dostal súdny zákaz poukazovať naň sám poslanec britského parlamentu John Hamming. Je to prípad Slovenky Silvie Maher a jej syna Eliota, o ktorého závažných skutočnostiach médiá z neznámeho dôvodu dostatočne neinformovali a o ktorom porozpráva ona sama a spomenie aj zaujímavé informácie, ktoré vedú k vážnym podozreniam, že slovenská a britská sociálka spoločne s organizáciou CIPC už spolupracujú, nie však v prospech rodičov odobratých detí.

(nahrávka len pre silné povahy)

http://www.slobodnyvysielač.sk/redata/other/play.php?file=2013-12-30_21-00_informacna-vojna-kauza-eliot-maher.mp3

Podobne o zvláštnych praktikách slovenskej sociálky a jej prepojení na anglickú svedčí v inom prípade žena, ktorej sa ako jednej z mála za pomoci organizácie, deti podarilo dostať dieťa z Anglicka späť na Slovensko.

http://www.slobodnyvysielač.sk/redata/other/play.php?file=2013-10-10_21-00_informacna-vojna-juvenilna-justicia-skutocny-pribeh.mp3

Je mnoho prípadov vo svete, kedy dieťa odobrli matke hneď po narodení a to nie len v Británii, ale aj u našich susedov. Túto informáciu a mnohé ďalšie potvrdil aj sám poslanec anglického parlamentu John Hamming v rozhovore v Slovenskom internetovom rádiu, ktorý s týmito rodinami pracuje a pomáha im.

<http://www.slobodnyvysielač.sk/redata/other/play.php?file=informacna%20vojna%20-%202003.02.2014.mp3>

Jeden z najslávnejších novinárov v UK, Christopher Booker, pre televíziu JOJ uviedol k odoberaniu detí, že niečo tak hrozné ešte nezažil a to prežil aj druhú svetovú vojnu. Hovorí, že mnoho rodičov odobratých detí skončilo vo väzení, na psychiatrii či spáchalo samovraždu.

<http://udalosti.noviny.sk/pochybne-adopcie-deti/18-01-2013/britsky-novinar-booker-pripad-boorovych-je-historickym-vitazstvom.html>

Nórsko, Švédsko a Fínsko – z týchto škandinávskych štátov prišla alarmujúca správa, ktorú uverejnilo aj naše ministerstvo na svojich stránkach, sa začína takto:

„My, dolu podpísaní právnici, bývalí sudcovia a profesori práva, profesor psychológie a súdni psychológovia, lekári vo Švédsku, vrátane právnikov, členov Severského výboru pre ľudské práva – NCHR – pre ochranu rodinného práva v severských krajinách, opakovane týmto zasielanie žiadost' Rade Európy, Výboru ministrov a Európskemu parlamentu na dôkladné vyšetrenie veľmi rozšírených a zničujúcich prípadov odobratia detí, ktoré sú praktizované na dennej báze, v susediacich severských krajinách.“

Všetci sudcovia, právnici a profesori práva, profesor psychológie a súdni psychológovia a lekári, ktorí podporili túto správu, pracovali a verejne sa zaoberali otázkou prípadov odobratia detí a NCHR aktívne participoval na vládnom **“novom akčnom pláne pre ľudské práva 2006-2009**, ktorý stále trvá. (Na Slovensku práve prebieha **národná stratégia na ochranu detí pred násilím, národný plán výchovy k ľudským právam**)

Viac z prekladu nájdete tu:

<http://www.menejstatu.sk/skandinavske-pripady-cierna-ci-ruzova-nevie-ci-taji/>

originál na stiahnutie: [file:///D:/Users/ASUS/Desktop/sprava%20\(1\).pdf](file:///D:/Users/ASUS/Desktop/sprava%20(1).pdf)

Česká republika - je ako vždy o krok pred nami a tu sú prvé výsledky:

Podľa nového občianskeho zákonníka sa za sprostredkovanie adopcie či pestúnstva smie dostávať **finančná odmena**. Viaceré organizácie bijú na poplach, že ide o štátom povolený obchod s deťmi!

http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/obcansky-zakonik-legalizuje-obchod-s-detmi-tvrdi-fond-deti_288761.html#.U0Okc6h_u6Y

Čo prináša táto finančná motivácia?

Kojacej matke – cudzinke, vzali dieťa bez toho, aby si najprv overili jej skutočnú situáciu ! Dieťa bolo nakoniec matke vrátené, keďže na odobratie nebol žiaden vážny dôvod. Vrátilo by sa však dieťa k matke ak by sa do prípadu neangažovala kancelária verejného ochrancu práv?

<http://zpravy.aktualne.cz/domaci/jeden-den-bez-matky-cizince-zbytecne-odebrali-dite/r~331afc9a5fdb11e39b9b002590604f2e/>

Dieťa vzali matke **3 dni po pôrode** bez podrobného preskúmania situácie:

Ústavný súd rozhodol, že pre odobratie nebol žiaden dôvod !

<http://prozeny.blesk.cz/clanek/pro-zeny-pribehy/139508/matce-vzali-dite-po-porodu-pry-zila-moc-alternativne.html>

Aj Vám tieto prípady z Česka pripomínajú praktiky z Anglicka?

Rozsiahlu reportáž o probléme českých a slovenských rodín v Anglicku pripravila televízia ČT.

https://www.youtube.com/watch?v=i3sogK_zjYA

Je toho veľa na čo by sa dalo ešte poukázať a tak tých čo chcú vedieť viac a vytvoriť si vlastný názor, pozývam na stránku, kde nájdete informácie, prípady a videá roztriedené podľa štátov:

[ARMENSKO,AUSTRALIA,RAKUSKO,BIELORUSKO,BULHARSKO,CHORVATSKO,ČESKO,BRITANIA,](#)

[ESTONSKO,FINSKO,FRANCUZKO,NEMECKO,IRSKO,IZRAEL,TALIANSKO,KAZACHSTAN,LITVA,](#)

[LOTYSSKO,RUSKO,HOLANDSKO,SLOVENSKO,NOVYZELAND,NORSKO,POLSKO,SPANIELSKO,](#)

[SVEDSKO,ŠVAJCIARSKO,UKRAJINA,USA](#)

<http://www.antijuagency.org/search/label/Slovakia>

CESTA OD- Nikde sa detí bezdôvodne neodoberajú!

PO- U nás sa deti odoberať bezdôvodne nebudú!

Takže otázku či sa to deje máme vyriešenú ! Pod ťarchou dôkazov, tento problém priznávajú aj naše a České ministerstvá aj keď najskôr tvrdili, že je to celé len výmysel a nikde sa deti bezdôvodne a neprávom brať nemôžu. Dnes pre zmenu tvrdia, že **u nás** sa takéto niečo stať nemôže aj keď ide o rovnaký systém opatrení tlačených OSN, EU a UNICEF na "ochranu práv detí" ktorý legalizuje ich únos a predaj, po celom svete a o ktorého existencii už nepochybujú, len hrajú mŕtveho chrobáka. Sú si totiž vedomí toho, že spoločnosť ako je tá slovenská si vyhľadávať sama informácie o tom nebude a plne prispôsobí svoj názor tomu mediálnemu.

Prečo sa to teda nemôže u nás stať ak ide o rovnaký systém? V čom je Slovensko taká výnimočná krajina, lepšia, samostatnejšia a uvedomelejšia ako USA, Nemecko, Nórsko alebo Česko ?

Naše ministerstvo má vo svojich vyhláseniach na to jasnú odpoveď. Je to jeden jediný medializovaný argument, ktorý nás podľa všetkého chráni pred tým, aby sa u nás nedialo to, čo je v krajinách ako V. Británia bežné.

Tým argumentom je sprosté klamstvo a zavádzanie! Vo vyhláseniach v televízii sa dozvedáme že nie je možné aby bolo na Slovensku odobraté dieťa bez súdneho rozhodnutia tak, ako sa to deje vo Veľkej Británii. Pravda je však taká, že vo V. Británii sa deti odoberajú **na základe súdneho rozhodnutia**, pretože súdne rozhodnutie tam nie je problém dostať tak isto ako ho nie je problémom dostať aj u nás ! Okrem toho, máme na Slovensku prípady, kedy boli deti odobrané z rodín dokonca bez súdneho rozhodnutia, ktoré bolo vydané až dodatočne.

Ako dôkaz uvádzam niekoľko medializovaných prípadov:

1 Prípady Natálka

<http://www.cas.sk/clanok/233955/zufala-matka-sudu-natalka-ma-anorexiu-neberte-mi-ju.html>

<http://www.sme.sk/c/6691090/sudkyna-nic-neoverila-a-vzala-dietu-zo-zdravej-rodiny.html>

Dieťa trpelo mentálnou anorexiou. Mentálna anorexia má rôzne sprievodné javy, jedným z nich je precitlivosť. Dieťaťu aj nepatrné udretie môže spôsobiť modrinu. Dievča bolo preto často v nemocnici.

Jedného dňa sociálna sestra, teda nie lekárka, ho pozrela a usúdila, že je chudé, má modriny preto musí byť týrané. Hoci to nemá v kompetencii, sama našla krízové centrum, kde rýchlo vypísali papiere, dala ich na súd a ten vydal predbežné opatrenie aby dcéru odobrali matke. **Matku ani dieťa nikto pred tým nevidel a nevyočul.** Dokonca, keď dieťa prišli odobrať, práve bola na odchode a oni prešli popri nej bez povšimnutia, pretože nevedeli ako vyzerá a to ju aj zachránilo. S prijímaním potravy začala mať Natálka problém pred tromi rokmi. Z 30 kg schudla na 23. Matka dala dcérku okamžite liečiť, dokonca kvôli tomu prestala pracovať. Natálka (14) svoju mamu ľúbi a chce byť s ňou. Psychiatri tiež tvrdia, že vyňatie z rodiny dievčine neprospeje naopak môže vážne poškodiť jej psychické a fyzické zdravie. Súd však hneď vydal predbežné opatrenie na odobranie dieťaťa, pretože pobyt dievčatka u matky jej vraj nielenže neprospeje, ale priamo ohrozuje jej psychické a fyzické zdravie. Matka sa proti rozsudku odvolala na krajský súd, ale ten potvrdil rozsudok okresného súdu. Dievčatko dala matka teda umiestniť do nemocnice aby zabránila ich odlúčeniu. Našťastie sa o prípad začali zaujímať médiá a tak nebola Natálka umiestnená do krízového strediska Náruč. **Dieťaťu z vážnou psychickou diagnózou to pravdepodobne zachránilo život.** Natálka sa za vzniknutú situáciu potom cítila vinná a napísala do relácie „Modré z neba,, aby sa matke mohla verejne poďakovať za jej neustálu podporu a obetavosť.

http://modrezneba.markiza.sk/aktualne/1678020_anorexiu-si-pomylili-s-tyraniou-matky

Ako mohli postupovať?

Stačilo málo..zavolať pediatričke dieťaťa alebo kontaktovať matku či priamo dieťa aby sa zistilo, že za údajným týraním je choroba. To by však najprv muselo úradom na Slovensku na deťoch záležať aspoň natoľko aby vzali do ruky telefón.

2 Prípady Timotej (7) a Aneta (9)

Dokument: http://www.youtube.com/watch?v=W80m_4MVgQ8

Deň pred Vianocami **5 sociálnych pracovníčok** odobralo dve maloleté deti adoptívnym rodičom Spáčilovým a umiestnili ich v detskom domove. V spoločnej domácnosti žili 7 rokov. Deti boli odobraté **bez súdneho rozhodnutia, hneď pri prvej návšteve**, bez prítomnosti polície, neboli dostatočne prešetrené pomery v rodine. Maloletá Aneta tvrdila, že boli strašení sociálnymi pracovníčkami, že keď nepovedia pravdu, zavolajú na rodičov políciu. Sociálne pracovníčky obvinili rodičov dokonca z propagovania detskej pornografie za fotky nahých detí pri bazéne čo kriminálka prešetrila a vyšetrovateľ to pokladal za absurdnosť a vyjadril sa, že takéto fotky nahých detí majú doma aj oni. Pošpinili povesť rodiny žijúcej na dedine a pri kontrole domácnosti sa správali arogantne a dokonca rozbaľovali deťom darčeky pod stromčekom. Týranie Timoteja nebolo preukázané aj napriek tomu že matka priznala, že dieťa už udrela aj remeňom nakoľko je niekedy ťažko zvládnuteľné. Matka si uvedomuje, že to nebolo správne, ale nepokladá to za dôvod odobratia dieťaťa. Podľa psychológa si hlavne Timotej odnesie traumu na celý život, pretože sa týmto zásahom do rodiny pokazil vzťah s rodičmi a aj tí sa boja si ho vziať späť aby neboli znova konfrontovaný zo sociálkou, preto ostáva v domove. Rodičia navštevovali deti v detskom domove každý deň po dobu viac ako jeden a pol roka. Andreu nakoniec súd rodičom vrátil.

Ako mohli postupovať:

Sociálna služba mala prísť skontrolovať dieťa a podmienky v rodine . Mala ich následne vyhodnotiť a požiadať o vyjadrenie ďalších osôb ako je lekár a ľudia ktorí sú s dieťaťom v kontakte. Prostredie, v ktorom boli deti vychovávané boli nadštandardné a rodičia dobre finančne zabezpečení. To, že nebolo preukázané týranie dieťaťa je dôkazom, že modriny neboli natoľko vážne, že ďalšie dni s rodinou by boli pre dieťa život ohrozujúce, takže mal ostať s rodičmi do ukončenia vyšetrovania alebo aspoň v širšej rodine, ktorá by sa o deti s radosťou postarala. Súdne rozhodnutie o navrátení Anety rodičom je dôkazom , že odobratie dieťaťa ani v jej prípade nebolo vôbec potrebné. U Timoteja sa malo nariadiť výchovné opatrenie počas, ktorého by sa s rodinou pracovalo na tom, ako zvládať výchovu dieťaťa. V žiadnom prípade nemalo dôjsť k odobratiu detí. **Timotej tak stratil rodičov, sestričku, nádej na lepší život a odnáša si do života ťažkú psychickú traumu.**

3 Prípady Nikola Šimkovičová

<http://www.topky.sk/cl/10/1363923/Barbarstvo-voci-matke--Socialka-jej-vzala-dcerku-rovno-zo-zakladnej-skoly-v-Bratislave-> **je tam aj dokument**

Riaditeľ základnej školy, ktorú Nikola navštevovala, podal trestné oznámenie na jej matku. Podľa vyjadrenia riaditeľa mu jej štyri spolužiačky oznámili, že matka Nikoly jej nedáva desiatu, týra ju a šikanuje. Na základe podania trestného oznámenia riaditeľom, do školy bez oznámenia rodičom, prišli sociálni pracovníci a Nikolu odvedli na neznáme miesto. Rodina sa až neskôr dozvedela, že dcéra je v krízovom centre Maják nádeje. **Nebol podaný ani návrh na predbežné opatrenie, dievča**

nikto nevyšetрил, nebola privolaná polícia. Riaditeľ si žiadne fakty neoveril iba Nikole oznámil, že je týraná vlastnou matkou a zo školy sa už domov nevrátila. Dievča bolo celý čas v strese, nevedelo čo sa deje, neustále plakalo. Pod vplyvom udalostí a šoku z odlúčenia dokonca rozmýšľa (podľa je vlastných slov) nad samovraždou. Neexistuje žiaden písomný záznam zo strany školy ani sociálnych pracovníkov. Podľa vedúceho oddelenia sociálno-právnej ochrany a sociálnej kurately postupovali v súlade s občianskym súdnym poriadkom a zákonom o rodine. Dieťa bolo do konečného rozhodnutia súdu nakoniec po mediálnom nátlaku zverené dočasne do starostlivosti starým rodičom.

Ako mohli postupovať:

Dieťa nemalo byť odňaté len na základe podozrenia. Mal sa prešetriť stav v rodine a dieťa malo byť podrobené lekárskeho vyšetreniu aby sa potvrdilo, alebo vyvrátilo údajné týranie. Mal byť vykonaný písomný úradný záznam celej udalosti s odborným stanoviskom a až následne potom sa malo rozhodnúť o potrebe odňatia dieťaťa. Ak by tento postup nasledoval, zistilo by sa, že udanie bolo neopodstatnené a rodina maloletej, ako aj ona sama by bola ušetrená ťažkej traumy, ktorá ju dohnala až k myšlienkam na samovraždu.

4 Prípád NINKA!

<http://nataliablohova.blog.sme.sk/c/328036/Davajte-si-pozor-Mozete-prist-o-dieta.html> ďalší príbeh ako z katalogu.

Matka psychicky nezvládla posledné štádium choroby svojho muža a skončila na psychiatrii. Sestra zosnulého manžela chcela preukázateľne získať majetok po smrti svojho brata a tak udala matku dieťaťa napriek tomu, že zo psychiatrie bola prepustená už na manželov pohreb. Kvôli neustálym nátlakom a urážkam zo strany Ninkinej tety Jany, po smrti jej otca sa dokonca na čas s mamou presťahovali k jej babke do mesta. Tam si po Ninku prišla polícia spoločne s jej tetou. Plačúce a vystrašené dieťa bolo surovo odtrhnuté dva dni pred Vianocami z rúk matky chvíľu po smrti jej otca, ktorej ani na niekoľko krát opakovanú žiadosť nebolo ukázané súdne rozhodnutie. Dieťa stratilo zrazu oboch rodičov. Súd neprešetril vôbec pomery v rodine, nešetřil prečo bola matka umiestnená na psychiatrii, nikomu nebolo podivné, že dieťa si žiada jeho teta do pestúnskej starostlivosti a že v predstihu podstúpila prípravu na pestúnstvo aj keď na to ako rodinný príslušník nemá právo. Tak isto ani to, že v predbežnom opatrení stálo, že o dieťa sa nemá kto postarať a pritom dieťa trhali z rúk ustráchanej matky a babky. Súd nerešpektoval ani vyjadrenie kurátora maloletej, že dieťa má byť okamžite s matkou, ani lekársku správu kde stojí, že matka je plne schopná sa o dieťa starať. Pri odoberaní dieťaťa nebol prítomný jeho kolízny opatrovník, ktorý by hájil jeho záujem. Ninka bola predbežným opatrením zverená svojej tete, tá si okamžite po prevzatí dieťaťa vybavila aby detské prídavky boli prepísané na ňu. Keďže ešte neprebehlo dedičské konanie bol Ninke stanovený majetkový opatrovník. Jana bez súhlasu a bez vedomia majetkového opatrovníka a Ninkinej mamy vymenila zámky na dverách cudzieho domu, v ktorom bývala Ninka, jej mama a otec. Sociálne pracovníčky nabádali matku aby sa nestretávala s dcérou, keďže jej ho švagriná nechce vydať aby sa predišlo traume dieťaťa. Matka a dcéra sa nevideli celé mesiace. Neskôr to zneužili a obrátili proti matke tvrdiac, že sa o dieťa nezaujímal a dieťa bolo manipulované zo strany tety proti svojej rodine. Napriek tomu, že matka v odvolaní okrem iného uviedla aj dôvod svojho pobytu na psychiatrii, krajský sud len potvrdil rozhodnutie okresného. Žiadala aby jej dieťa zverili predbežným opatrením späť a žiadala aby jej bolo dieťa dané aspoň na návštevne pobyty a aby sa jej

umožnil styk.. neuspela. Až keď sa o prípad začali zaujímať médiá, matka **po šiestich mesiacoch** videla svoju dcéru. Domácnosť prišli sociálne pracovníčky skontrolovať až **po piatich mesiacoch** po odobratí dieťaťa. Sesternica nakoniec stiahla svoj návrh na zverenie dieťaťa. Rozsudkom bolo dieťa vrátené matke **s tým, že súd upravil styk so sesternicou na jeden víkend do mesiaca!!!**

Ako sa mohlo postupovať?

Sociálne pracovníčky mali v prvom rade prešetriť pomery v rodine a zistiť aspoň prečo bola matka umiestnená na psychiatriu. Keby tak urobili nič z vyššie uvedeného by sa nemuselo stať. Vedel by, že ide o citlivý prípad, kedy dieťa už prežilo traumy zo straty jedného rodiča a takýto postup by nebol v súlade s jeho najlepším záujmom . **Ako môže mať súdom nariadený nárok na dieťa aj jeho teta, keď sa dokázalo že matka je schopná sa o dieťa postarať je pre mňa nepochopiteľné.**

5 Prípad Kaudia Kumančíková

<http://www.slobodnyvysielac.sk/redata/other/play.php?file=informacna%20vojna%2029.11.2013.mp>

rádio vysielanie

Kludia Kumančíková je mladá matka ktorej bolo odobrané dieťa potom, ako ju jej vlastná matka udala, že vzala svojho syna na neznáme miesto, žije s ním v nejakej neprerobenej garáži a nevie sa oňho postarať. Kludia už dlhšie chodila so svojím priateľom a keď otehotnela vzali sa. Na dieťaťko sa tešili, ale keď sa narodilo vzťah sa im pokazil a rozviedli sa. Z veľkej časti k tomu prispela jej vlastná mama. S otcom dieťaťa však mala aj potom dobrý vzťah a s jeho matkou dokonca lepší ako s vlastnou. Kludia po rozvode ostala u svojej matky. Tá ju však podľa jej slov celý život podceňovala a manipulovala. Bránila styku dieťaťa s jeho otcom a babkou. Keď si Kludia našla nového priateľa odišla od matky do podnájmu (do pekného dvojizbového bytu v rodinnom dome). Jej matka ostala sama a bez peňažnej podpory od dcéry, ktorú potrebovala, keďže mala na krku exekúciu. Peňažne jej pritom dosť významne pomohol aj exmanžel aj terajší priateľ Kludie. Rozhodla sa teda kontaktovať sociálku a udať vlastnú dcéru. Rodinu kontaktovala sociálka písomne vo štvrtok . Následne matka volala na sociálku kde jej vysvetlili, že prídu na kontrolu, pretože dostali podnet na prešetrenie pomerov v ktorých dieťa žije. Poobede volali matke, že sa nemôžu dostaviť, pretože majú veľa práce. V pondelok prišli policajti zo starou mamou maloletého a dieťa odobrali na základe predbežného opatrenia. Dieťa samozrejme nechcelo od matky odísť a plakalo nakoľko malo 3 roky a na matku silné väzby. **Nikto nebol prešetriť podmienky v akých dieťa žije, nikomu neprišlo zvláštne, že dieťa nebýva v garáži ,ale v dvojizbovom byte keď dieťa odoberali . Pri odoberaní dieťaťa nebola kurátorka malého.** Na kontrolu prišla sociálka až po tom ako matka s otcom dieťaťa s jeho mamou(babkou malého)prišli na sociálku aby sa dozvedeli čo sa deje. Pomery v rodine boli prešetrené a **výsledok šetrenia bol taký, že prostredie je vyhovujúce pre dieťa. Priam zarážajúce je to, že kolízne opatrovníčky nesúhlasili s podaním návrhu na predbežné opatrenie pokiaľ neprešetria pomery a tak sa stará mama malého obrátila na vedúcu úradu práce a rodiny v Trnave a tá podala návrh na predbežné opatrenie ,ktoré súd bez mihnutia oka potvrdil.** Rodina sa proti rozsudku odvolala. Podľa druhej starej mamy (exmanželovej matky) dieťaťa, matka Kludie manipulovala proti nim a vôbec dieťaťu neumožňovala styk s rovesníkmi . Väčšinu času dieťa strávilo len so starou matkou v dome. Malo problém s rozprávaním, bolo utiahnuté, tiché a plaché. Potom ako sa matka s dieťaťom odsťahovala za partnerom do podnájmu, sa vraj dieťa úplne zmenilo. Bolo živé, hravé a ihneď zmenilo aj postoje k otcovi a jeho mame. Prípad bol zverejnený aj v Novom Čase. Nemám však informácie ako to nakoniec dopadlo.

Ako sa mohlo postupovať?

Mali byť prešetrené pomery v ktorých dieťa žije. Tak by sa zistilo, že babka maloletého klamala a k odobratiu dieťaťa by nebolo prišlo. Dieťa mohlo začať žiť konečne život v normálnej rodine so svojou matkou a jej priateľom a prehlbovať vzťah s otcom a druhou babkou.

6 Prípad Darinka/Tomáško (identita v článkoch bola zmenená dieťaťu aj matke)

<http://holinova.blog.sme.sk/c/353707/Darinka-pod-stolom-stat-konal-v-jej-najlepsom-zaujme.html> alebo <http://www.sme.sk/c/7096714/dieta-zobrali-aj-bez-navstevy-rodicov.html>

Slobodná matka Monika žila s dieťaťom v domácnosti s bratom a svojou mamou. Dieťa navštevovalo škôlku v ktorej sa, ale matka s učiteľkou dostala do konfliktu. Matka sa sťažovala na správanie učiteľky k jej dieťaťu a učiteľka zase vinu zhadzovala na matku. V novembri 2013 udala učiteľka telefonicky matku na sociálke s tým, že dieťa chodí do školy špinavé a so stopami po bitke. O dva dni na to, dieťa zo škôlky odviezli do nemocnice na Kramáre aj keď jeho detská lekárka má ambulanciu 5min od škôlky a je kompetentnejšia k posúdeniu stavu dieťaťa. Následne podali trestné oznámenie na matku. Polícia však týranie vylúčila a vyvrátila aj tvrdenie učiteľky, že dieťa na ihrisku bez dozoru hádzalo fľaše do okoloidúcich, kým matka s priateľmi na lavičke popíjala alkohol. Policajti vypočuli troch rodičov z ihriska. Iba jeden dosvedčil príbeh o popíjaní ľudí na lavičke, no ani jeden nepotvrdil prítomnosť Tomáškovej mamy. Na učiteľku už podali v minulosti sťažnosť aj iní rodičia za jej správanie sa k deťom. Matke oznámili, že dieťa už v škôlke nenájde a že za ním nemôže prísť ani sa domáhať informácii o ňom. Dva dni na to dieťa opustilo nemocnicu s nálezom jedna modrina staršieho dáta, opuch zápästia a atopický ekzém. **Na tretí deň UPSVaR požiadal súd o vyňatie dieťaťa z rodiny pre ohrozenie života a zdravia. Na ďalší deň už bolo vydané. 5ročné dieťa bolo umiestnené do detského domova, ktorý zastrešuje profesionálnych rodičov. Pomery v rodine prešetrovali úrady až dva týždne po odňatí dieťaťa. Dieťa vraj ohrozené na živote však už neabsolvovalo žiadnu ďalšiu kontrolu, liečenie, dokonca ani psychologické či psychiatrické vyšetrenie.** (ktoré podľa zákona absolvovať musí) Muselo však byť vo svojich piatich rokoch vzaté matke pre modrinu a opuch zápästia, ktorý si mohlo spôsobiť samo, alebo mu ho mohla spôsobiť aj učiteľka na ktorú sa už rodičia sťažovali. Nikto však už nič nezistoval, nikto nehovoril ani s matkou ani s dieťaťom. Keďže nemali žiaden dôkaz o týraní dieťaťa opečiatkovali dieťa diagnózou „**iný syndróm týrania dieťaťa.**“ V každej správe sa totiž uvádza, že dieťa bolo ustráchané. Pravdepodobne čakali, že 5ročné dieťa bude skákať od radosti, keď sa ocitne zrazu v cudzom prostredí, bez svojej matky s úplne cudzími ľuďmi. Zúfala matka chcela dieťa mať u seba aspoň na Vianoce. Súd to však zamietol. Nakoniec to povolil detský domov. Predbežné opatrenie bolo po 3 mesiacoch zrušené a dieťa si matka mohla vziať. Sociálka sa už ďalej o dieťa a jemu spôsobenú traumu nezaujíma. Nepripúšťajú ako vždy žiadne pochybenie. Keď na kontrolu prišli pracovníčky detského domova dieťa sa skrylo pod stôl a odmietlo vyliezť kým neodídu. Matku, dieťa samú nepustí ani do obchodu, bojí sa aby o ňu znova neprišlo. Konanie o zverení dieťaťa do ústavnej starostlivosti pritom stále pokračuje. Najbližšie pojednávanie v tejto veci je vytýčené na koniec mája. Všetci dúfajú, že po zrušení predbežného opatrenia bude súd už len nevyhnutnou formalitou.

Ako sa mohlo postupovať?

Stačilo si splniť svoju základnú povinnosť a prešetriť pomery v rodine, poprípade dieťa vziať za jeho detskou lekárkou. V takom prípade by nebolo potrebné žiadne predbežné opatrenie.

7 Prípad JANA

<http://www.sme.sk/c/6691090/sudkyna-nic-neoverila-a-vzala-dieta-zo-zdravej-rodiny.html>

Dvaja súrodenci Jožo a Jana mali majetkové spory po zosnulom otcovi. Jožo si vzal Emu a to hnevalo Janu s jej mamou, pretože dieťa ktoré splodila malo poruchu ADHD. Lekár dieťaťu odporučil

hospitalizáciu, pretože mu liečba, ktorú tam absolvoval pomáhala. Jana to využila a požiadala súd aby jej dieťa bolo zverené do starostlivosti ,pretože jeho rodičia sa o neho nevedia dobre postarať. Klamala, že dali dieťa do ústavu a že Ema má ešte jednu vyživovaciu povinnosť z predchádzajúceho vzťahu. **Sudkyňa nič neoverovala bola dokonca na PN a rozhodovala cez telefón.** Jana teda utekala do nemocnice a dieťa si vzala k sebe domov. Netrápilo ju, že dieťa neustále plakalo, že chce ísť k mame, dokonca s ním manipulovala. Matka Ema bola na pokraji zrútenia. O prípad sa začala zaujímať jedna organizácia a tak krajský súd predbežné opatrenie zrušil. Keď sa sudkyňa konečne oboznámila s prípadom a videla aj stanovisko lekárov ako dieťaťu poškodila, obrátila sa na rodičov a verejne sa im ospravedlnila.

Ako sa mohlo postupovať?

Sociálna pracovníčka mala udanie preveriť a pokiaľ to neurobila sudkyňa nemala dať súhlas s odobraním dieťaťa.. Jana by mala byť v tomto prípade prísne potrestaná.

8 Anglické SS komando!

<http://www.sme.sk/c/6691090/sudkyňa-nic-neoverila-a-vzala-dieťa-zo-zdravej-rodiny.html>

Matka si dva roky pred rozvodom našla milenca. Medzi dcérou a otcom síce panovalo veľmi silné puto, dcéru však prisúdili matke. Odovzdávanie dcéry matke prebiehalo tak, že doobeda dorazila pred školu **eskorta šiestich ľudí na troch autách.** Boli tam policajti, ale aj predsedníčka súdu o ktorej boli indície, že má pomer s advokátom matky. Je mimoriadne nezvyčajné, aby sa výkonu rozhodnutia osobne zúčastňovala aj šéfka súdu.

K tomu tam bol vyšší súdny úradník a sociálka.

Dieťa násilu vybrali z triedy len v papučiach. Keď to videl riaditeľ, okamžite privolal otca. **Malá kričala, aby ju tatinko zachránil, dokonca sa mu hodila okolo krku. Žena zo sociálky to dieťa chytila za nohy a trhala od otca, advokát jej rozťahoval ruky.**

V takomto stave ho vrazili do auta a odviezli, hoci plakalo a tĺklo do okien, aby ho niekto zachránil.

Riaditeľ školy potom napísal svedeckú výpoveď, kde uviedol, že za 28 rokov v školstve nič podobné nezažil. Plakal on, plakali aj iní. **Otcovi na dva roky zakázal styk s dcérou na základe znaleckého posudku, v ktorom sa píše, že sa nemôžu stretávať, lebo otec a dcéra majú veľmi dobrý vzťah.**

Podľa znalkyne totiž treba budovať vzťah dcéry s matkou, preto jej treba zakázať styk s otcom. Otec do právnikov vrazil už viac ako 10-tisíc eur. Sám vraví, že na ňom už nezáleží, ale musí pomôcť dcére. Nedovolila mu ani len telefonáty.

Ako sa mohlo postupovať?

Pri určovaní komu je lepšie dieťa zveriť do starostlivosti ak majú o dieťa záujem obaja rodičia by malo mať dieťa právo si vybrať . Pokiaľ by prešetrenie pomerov u otca bolo vyhovujúce a dieťa by sa jasne vyjadrilo že chce aby sa o ňu staral predovšetkým otec malo byť zverené jemu.

9 Anglické SS komando v Partizánskom!

<http://www.cas.sk/clanok/263117/skandal-pri-partizanskom-drasticke-odoberanie-deti-socialkou-priamo-v-skole.html>

Dve dievčatká si priamo z triedy chcel odviesť ich otec rovno do Francúzska. Šokované deti od strachu kričali a plakali. **Situácia bola natoľko vážna, že musela prísť záchranka, ktorá obe sestričky odviezla do nemocnice.** Do školy prišiel spolu s právnikom, pracovníčkou súdu a políciou. Opieral sa **o rozhodnutie krajského súdu v Bratislave,** podľa ktorého sa majú dievčatá vrátiť do Francúzska. Matka tvrdí, že sa vrátila na Slovensko práve preto aby seba a deti ochránila pred ich násilným

otcom, ktorý ju často fyzicky doma napádal, čo potvrdzujú aj samotné deti. Neuveriteľný strach dievčat z otca už sám o sebe dáva jasný signál, že tam niečo nie je v poriadku. Úplne najšokujúcejšie na celom prípade je to, že Francúzky súd zamietol podnet otca za údajný únos dcér ich vlastnou matkou. Keď neuspel vo Francúzku ten istý podnet podal na Slovensku. **Boli to naše súdy, ktoré deti poslali späť do Francúzska k otcovi v ich "najlepšom záujme", pričom deti nevedia ani jazyk.** Neunúvali sa nič zisťovať. Matka podala podnet na Najvyšší súd. Chce, aby rozhodnutie krajského súdu zrušil. Do jeho rozhodnutia musia dievčatá zostať na Slovensku. **Nikto sa detí na ich názor nepýtal, nikto neskúmal, prečo z Francúzska utiekli na Slovensko. Najvyšší súd však napriek tomu, že o tomto prípade informovali médiá rozhodol, že dievčatká majú byť s otcom a nedá sa voči nemu odvolať.** Starí rodičia zorganizovali veľkú petičnú akciu za záchranu detí, pod ktorú vyzbierali 11 000 podpisov. Matka sa obrátila na ústavný súd aby prešetril postup najvyššieho súdu. Ten odložil vykonateľnosť rozsudku a tak deti môžu ostať zatiaľ s mamou na Slovensku. Deti sa boja chodiť samé do školy a strhávajú sa zo sna. Podľa Marici Pirošíkovej, našej zástupkyne pred Európskym súdom pre ľudské práva, súdy nemôžu rozhodovať automaticky, či mechanicky. „**Musia brať do úvahy najlepší záujem dieťaťa,** ktorý môže prevážiť nad záujmom rodičov. ESĽP poukazuje na článok z Haagskeho dohovoru. **Umožňuje, aby dožiadaný štát nenariadil návrat dieťaťa, ak sa preukáže, že existuje vážne nebezpečenstvo, že ho návrat vystaví fyzickej alebo duševnej ujme, alebo ho inak privedie do neznesiteľnej situácie.** V tomto ohľade sú významné závery psychológa, väzba na matku, čas strávený v dožiadanom štáte,“ povedala Pirošíková.

Ako sa mohlo postupovať?

Mala byť vypočutá matka aj deti. Ak by sa tak stalo, bolo by jasné že deti by vo Francúzku boli vystavené ujme a že je v najlepšom záujme detí aby ostali s matkou na Slovensku.

10 Dieťa skončilo na psychiatrii

<http://krimi.noviny.sk/cierna-kronika/15-10-2013/dieta-chceli-zobrat-dieta-od-rodica-skoncilo-na-psihiatrii.html>

Drastické odovzdávanie dieťaťa do rúk matky trvalo 4 hodiny a nakoniec skončilo na psychiatrii. Sociálna pracovníčka bola neoblomná. Má vraj právo vstúpiť do bytu a odovzdať dieťa matke. To, že to dieťa už 4hodiny hystericky plače a vrieska ako zmyslov zbavené, že sa jej bojí, ju nezaujímá. Nevidí, že matka ktorá má rada svoje dieťa by radšej odišla ako by mala svoje dieťa takto trápiť. Zákon jasne zakazuje vystavovať dieťa pri plnení sociálnoprávnej ochrany detí akémukoľvek násiliu! Pri tomto incidente bola prítomná aj televízia a priebeh natočila.

Ako sa mohlo postupovať?

Tak ako sa po 4 hodinách nakoniec všetko skončilo, len s tým rozdielom, že dieťa by neputovalo na psychiatriu. Odovzdávanie sa malo ukončiť v záujme dieťaťa.

Keďže je dieťa takto vystresované často, treba sa zamerať na dôvod a prehodnotiť či je striedavá starostlivosť to najlepšie pre dieťa. Pokiaľ je dôvod takéhoto vzťahu dieťaťa k matke spojený s manipuláciou druhým rodičom, je potrebné otca dôrazne upozorniť a obnovovať vzťah s dieťaťom postupne, v súčinnosti s otcom dieťaťa, sociálkou a psychológom. Pokiaľ dieťaťu matka v minulosti ubližovala treba styk dieťaťa upraviť na minimum v doprovide druhého rodiča, pracovať s matkou v prípade, že svoje konanie ľutuje a chce obnoviť vzťahy medzi nimi.

11 Prípád Dominik a organizácia Dorka (výchovná po zadku)

<http://www.cas.sk/clanok/259689/erika-vasilova-ma-dovod-na-radost-odvolaci-sud-jej-vratil-synceka-dominika.html>

Okresný súd dieťa dočasne odobral matke bývajúcej v košickom Centre pre obnovu rodiny Dorka. Udalo ju centrum, v ktorom bývala, pretože vraj svoje dieťa fyzicky a psychicky týra a je ohrozený zdravý vývoj dieťaťa. Matka tvrdí, že dieťa netýrala, len dostal niekedy výchovnú po zadku. **5 ročného chlapca matke vzali zo škôlky.** Súd zistil, že neboli splnené podmienky pre nariadenie odobratia dieťaťa predbežným opatrením a zamietol ho v celom rozsahu. Na odvolacom pojednávaní senát podľa jeho slov overil nielen silnú citovú väzbu medzi matkou a dieťaťom, ale i to, že matka sa riadne o dieťa sama stará od jeho narodenia.

Šéf APSSSR tvrdí, že nezisková organizácia Dorka netolerantne vnucovala matke svoje predstavy o výchove. " matka sa vďaka tomu so synom po obdobie 93 dní mohla stretávať len raz za dva týždne. Osamote však s ním ostať nemohla. **Dohliadala na nich kolízna opatrovníčka dieťaťa a psychológ sociálneho úradu.**

Nariadením predbežného opatrenia a konaním Dorky sa podľa Obucha prezidenta Asociácia prijímateľov sociálnych služieb zasiahlo neprimeraným spôsobom do práv rodiča a dieťaťa. **Chce dať preveriť aj iné prípady odobratých detí predbežným opatrením do starostlivosti centra Dorka.**

Ako sa mohlo postupovať?

Údajné týranie má byť preverené vždy, aj vtedy ak ho hlási akreditované stredisko. Pokiaľ sa tak nestalo, okresný súd to mal nariadiť a zamietnuť podanie. Krajský súd postupoval po prvýkrát správne v tom, že prešetril postup okresného súdu, zistil vážne zanedbania a následne urobil to, čo mali spraviť sociálne pracovníčky na začiatku.. rozprávať s matkou, dieťaťom, lekárom..

10 Rodinné súdy

http://www.tvnoviny.sk/domace/1695349_kde-je-chlapec-6-ktoreho-nase-sudy-odovzdali-do-talianska-matka-netusi?

Otec Talian si vzal dieťa(7) zo školy rovno do Talianska. O odobraní bola upovedomená škola deň pred tým, ako sa odohralo, ale dieťaťu ani matke to nikto nepovedal. Riaditeľ sa bráni tým, že mu to zakázal súd. „**Súd nie je povinný upovedomiť matku maloletého dieťaťa o mieste a čase výkonu rozhodnutia,**“ píše sa v stanovisku Okresného súdu v Komárne. **Matka tak svoje dieťa už možno nikdy neuvidí,** pretože sudkyňa konala expresne rýchlo a hneď na druhý deň ráno po vydaní rozsudku prišla dokonca sama asistovať pri odobratí chlapca. Matka tak nemala šancu sa brániť. Najhoršie na celej situácii je to, že matka podala na svojho muža 6 trestných oznámení za týranie a dokonca sa pred ním skrývala aj v centre pre týrané ženy. Dieťa teda pravdepodobne sudkyňa poslala k násilníkovi, ktorý podľa matky bil nielen ju ale aj dieťa. Chlapec mal talianske aj slovenské občianstvo, ale trvalý pobyt na Slovensku . Taliansky súd zveril dieťa do starostlivosti otca, avšak aj matka podala návrh na zverenie syna do starostlivosti , súd sa však priklonil k talianskému rozsudku. Okolo tohto prípadu sa strhla veľká mediálna kauza. Asociácia rodinných sudcov preto vydala k tomu vyhlásenie:

<http://www.pravnelisty.sk/clanky/a255-reakcia-asociacie-rodinnych-sudcov-na-nepravdive-informacie>

V podstate sa v ňom píše, že matka bola upovedomená, že má dieťa odovzdať otcovi a mala na to 6mesiacov. Avšak neurobila tak aj keď boli pred tým využité miernejšie prostriedky výkonu rozhodnutia – výzva matke, zastavenie výplaty prídavku na dieťa. Inak sudkyňa postupovala podľa zákona a správne. Dbali dokonca o to aby dieťa pri odobraní utrpelo čo najmenšiu traumu, preto ho vzali zo školy nie z domu.

Rozhorčujú sa, že nerešpektovanie právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia nemôže byť akceptované a mediálne podporované.

Takže si to zhrňme tak ľudsky.

Matka uteká s dieťaťom na Slovensko od muža, ktorý týral ju aj dieťa. Otec zatiaľ získa dieťa do svojej starostlivosti. Matka žiada na Slovensku dieťa tiež do svojej starostlivosti. Slovenský súd sa prikloní k rozsudku iného štátu. Dá matke čas aby dieťa dobrovoľne vrátila. Matka svoje dieťa však nedá jeho otcovi, lebo ho miluje, nechce oňho prísť a poslať ho na miesto, kde mu bude ubližované. Súd jej teda zastaví prídavky na dieťa. Matka naďalej miluje svoje dieťa, nechce oňho prísť a poslať ho na miesto kde mu bude ubližované. Súd teda potichúčky pripraví podmienky na odobratie dieťaťa v škole a odovzdá ho otcovi. Zúfala matka stratí akýkoľvek kontakt s dieťaťom . Zisťuje, že dieťa nenastúpilo do školy tam, kde pred tým bývalo. Nemôže za ním vycestovať ,pretože je na ňu v Taliansku podané trestné oznámenie za to, že s dieťaťom opustila krajinu bez dovolenia jeho otca. Súd neupravil styk matky s dieťaťom, takže nemá právo s ním byť vôbec. Vyzerá to tak, že stratila dieťa nadobro a po zvyšok života sa bude trápiť nad tým, či je nažive a ako sa má. Média o tom vydajú správu . Sudcovia sú hrdí na svoje postupy, pretože postupovali podľa papierov a nechápu čo sa komu nepáči. Dieťa stratilo milovanú matku , je bez znalosti jazyka v Taliansku s otcom tyranom.

GRATULUJEM!

Možnosť iného postupu:

Nedať dieťa tyranovi! Preukázať, že návratom by dieťa mohlo byť vážne fyzicky aj psychicky ohrozené a že bude v jeho najlepšom záujme ak ostane na Slovensku a bude zverené svojej matke. Má tu trvalý pobyt, školu, rodinu.

Viete čo je jednou s úloh asociácie rodinných sudcov? - *nadviazať spoluprácu so sudcami vybavujúcimi agendu rodinného práva v zahraničí. Za súčasného stavu, pri potrebe aplikácií noriem európskeho práva v oblasti rozhodovacej činnosti rodinných súdov je medzinárodná spolupráca sudcov nevyhnutná. Kontakt medzi sudcami by mohol napomôcť aj spolupráci v riešení sporov s cudzím prvkom. ARS zatiaľ nadviazala kontakty s rodinnými sudcami vo **Francúzsku a Taliansku** a Českej republike.*

Medzinárodná spolupráca už má svoje ovocie a v Taliansku bola jednoznačne najlepšia úroda.

Predpokladám, že slovné spojenie „rodinné súdy“ Vám niečo hovoria...

Áno, máme ich už aj na Slovensku a všetky príbehy, ktoré ste si prečítali sa stali v ich réžii.

Tak, máme tu niekoľko prípadov odobratia detí slovenskými úradmi anglickým spôsobom. Vidíme tu neschopnosť súdov, bezcitné správanie a vážne pochybenia sociálnych pracovníkov a polície, **kde sa v žiadnom prípade neberie ohľad na najlepší záujem dieťaťa**, ktorým sa tak vďačne a pri každej príležitosti každý pred kamerou oháňa.

Koľko takýchto detských obetí sociálneho systému už na Slovensku máme je ťažko povedať , ale na to, aká sme malá krajina a koľko sa toho už dostalo na povrch, to bude nezanedbateľné číslo, ktoré sa ale v štatistikách o týraní detí pravdepodobne nezohľadňuje! Tak, ako predpokladám ani to, koľko prípadov pálenia cigaretou či sexuálneho násillia pripadá na našich rómskych spoluobčanov, či to, odkiaľ boli dotazníky, ktoré prišli s vyhlásením, **že každé druhé dieťa je na Slovensku týrané!**

DOTAZNIK

Z každej strany sa na nás v poslednom čase valia informácie a obvinenia z toho, že týrame svoje deti! Zo správy inštitútu pre výskum práce a rodiny, ktorý tento prieskum robil sa však dozvedáme niečo podstatne iné. Bolo by tu teda na mieste porozmýšľať či klamlivé, účelové reportáže a články v novinách, ktoré osočujú státisíce rodičov po celom Slovensku neporušujú zákon.

V správe ktorú vydalo stredisko, ktoré vyhodnocovalo prieskum sa píše:

<http://www.employment.gov.sk/files/ministerstvo/konzultacne-organy/rada-vlady-sr-ludske-prava-narodnostne-mensiny-rodovu-rovnost/prevalencia-nasilia-pachaneho-detoch-vyskum.pdf>

-Celkovo má vo svojom živote v rôznom čase, veku, miere a frekvencii skúsenosť s násilím 36% z detí 8. a 9. ročníkov. S 95% odhadom správnosti sa tento podiel v celej populácii detí 8. a 9. ročníkov na Slovensku pohybuje v rozmedzí 33%-38%.

- Uvedený podiel nehovorí o týraných deťoch. Nemožno preto urobiť záver, že približne každé tretie dieťa je týrané. V rámci neho sa ale nachádzajú aj deti, ktoré týrané sú. Ako veľké je to číslo, je z prieskumu ťažké určiť, pretože nepoznáme kritéria, kedy je vystavenie násiliu tak závažné, rozsiahle alebo dlhodobé, že ho už možno objektívne v jeho dôsledkoch označiť za týranie dieťaťa.

Výsledky z prieskumu možno zovšeobecňovať iba na populáciu detí z tried 8. a 9.ročníkov !!!

*-Národnosť- štatisticky významne diferencovala iba jednu formu násilia zanedbávanie. Deti, ktoré si uviedli **rómsku** národnosť boli **zanedbávaní** vystavené najčastejšie. Deti rómskej národnosti sú v porovnaní s ostatnými národnosťami najviac vystavené aj **sexuálnemu zneužívaniu**. Deti so **slovenskou** národnosťou **psychickému** násiliu a deti hlásiace sa **k maďarskej** menšine **fyzickému** násiliu.*

Na inom mieste sa píše niečo trošku iné (neviem presne prečo)

*Rozsahom vystavenia **zanedbávaní** sú na tom najhoršie deti, ktoré uviedli **rómsku** národnosť. Kategórie národnosti túto formu násilia aj štatisticky významne diferencovali. Deti hlásiace sa k **rómskej** národnosti sú na tom rozsahom najhoršie aj v rámci **psychického** násilia a **sexuálneho** zneužívania. Najväčšiemu rozsahu **fyzického** násilia sú vystavené deti **slovenskej** národnosti.*

Keďže si každý pojem násilie spája s ťažkým ublížením na zdravý, zdá sa to ozaj hrozivé.

Všetko sa však môže zmeniť, len čo si prečítate dotazník.

[http://www.rodinajezaklad.sk/images/Dotaznk%202013%20-%20questionnaire child abuse and neglect final version.pdf](http://www.rodinajezaklad.sk/images/Dotaznk%202013%20-%20questionnaire%20child%20abuse%20and%20neglect%20final%20version.pdf)

Za násilie sa totiž v dotazníku považuje napríklad aj nerozprávanie sa s dieťaťom či šticovanie za vlasy, čo si mnoho ľudí pod vetou : „36% detí má na Slovensku nejakú skúsenosť s násilím“ alebo „ každé druhé dieťa je týrané“ nepredstavuje.

Takže každé dieťa, ktoré dalo krížik k uvedeným otázkam a vo výsledku je to samozrejme ich výrazná väčšina, bolo započítané do tohto prieskumu.

Niektoré ďalšie sporné otázky, ktoré mali byť spresnené, alebo mali obsahovať viac možností:

Máš k dispozícii všetky školské potreby, ktoré potrebuješ k učeniu (knihy, perá, učebnice)? Ano-Nie

V otázke chýba podstatné slovo bežne.

Dieťa si napríklad bez neho môže vysvetli otázku tak, či má práve teraz všetky potrebné pomôcky v škole. Nakoľko si dnes doma zabudlo nejakú knihu alebo zošit, zaškrtilo políčko NIE. Možno sa mu nedávno polámalo pravitko a mama mu ho ešte nestihla kúpiť. Možno ozaj nemá všetky pomôcky, pretože ministerstvo školstva nemá dostatok peňazí na ich zabezpečenie a tak kladie stále väčšiu zodpovednosť na rodiča, ktorý si ich nemôže dovoliť už vôbec, alebo si ich bude môcť dovoliť až po ďalšej výplate, čo však nemá byť klasifikované ako zanedbávanie zo strany rodiča, ale ministerstva školstva. Rodič dane platí!

Chodia Tvoji rodičia pravidelne na rodičovské združenia? Ano-Nie

Nie, pravidelne nechodia, tu by sme mohli skončiť, ale čo všetko sa môže skrývať za takou odpoveďou?

a- lebo na mňa kašlú a zanedbávajú ma

b- lebo sú často dlho v práci aby zabezpečili moje potreby (napríklad novú učebnicu angličtiny!)

c- nemajú stále čas, ale keď neprídu tak sa informujú telefonicky.

Vidí v týchto odpovediach niekto rozdiel ? Tak prečo majú deti možnosť odpovedať na otázku len áno alebo nie?

Je to preto aby sa dosiahol čo najhrôzostrašnejší výsledok a mohol sa verejne prezentovať dôvod na drastické zmeny v systéme, len aby pár politikov postúpilo na hodnotovom rebríčku uspokojovania požiadaviek EU vyššie?

Alebo máme ozaj veriť tomu, že ak rodič nechodí pravidelne na rodičovské združenie zanedbáva svoje dieťa ?

Zdravý rozum totiž napovedá, že z otázky by jednoznačne malo byť odobrané slovo pravidelne ak nám ozaj ide o zanedbávané deti a nie o dôvodné zavádzanie!

Na tomto príklade okrem iného jasne vidieť nevýhodu toho, že sa na prieskum nepoužili dotazníky naše, ale z USA kde je úplne iná sociálna a spoločenská situácia ako u nás. **Tieto dotazníky sú z krajiny, kde je už uzákonená nulová tolerancia k telesným trestom rodičov voči deťom!** Okrem toho v krajine s lepším hospodárskym zabezpečením, má rodič viac času na výchovu svojho dieťaťa, na čo sa ale vôbec v dotazníku neprihliada!

Bývaš v domácnosti, kde nefunguje toaleta, umývadlo alebo sporák? Ano-Nie

Chýba tam podstatné slovo trvalo a viac možností odpovede. V každej domácnosti sa stane, že sa niečo pokazí a pokiaľ si rodičia nemôžu dovoliť kompletnú opravu alebo výmenu, stáva sa to dosť často. Je pochopiteľné, že v inej krajine sa pokazená vec neopravuje, ale vymieňa za novú, ale na Slovensku to finančná situácia rodinám nedovoľuje. Zanedbávajú teda rodičia svoje dieťa ak majú doma pokazený sporák, toaletu či upchaté umývadlo? A pokiaľ by aj niečo v domácnosti nefungovalo trvalo, zanedbávajú rodičia deti aj keď si doma varia na platničke, splachujú vedrom s vodou alebo si ruky umývajú vo vani, poprípade v ďalšom umývadle ak nemajú peniaze na kúpu alebo opravu nefunkčných zariadení?

Je to ďalšia zavádzajúca otázka, ktorá prispela k výsledku, ktorý nezobrazuje skutočnosť.

Bývaš niekedy hladný/hladná, lebo nemáte doma dostatok jedla? Ano-Nie

Nikomu sa ešte nestalo že prišiel domov z práce alebo zo školy a našiel doma lístok – prepáč, nestihla som nakúpiť alebo navariť chod do obchodu a kúp si niečo ?

Nikto nepozná rodinu, kde ozaj niekedy nie je dostatok jedla ? Hlavne posledné dni do výplaty?

Prečo otázka neznela napríklad takto : *Bývaš niekedy hladný/hladná, lebo nemáte doma dostatok jedla aj napriek tomu, že naň máte dostatok peňazí?*

Koľko detí zaškrtnulo ANO a svojich rodičov, ktorí sa snažia zo všetkých síl svoje deti zabezpečiť započítalo nevedome do skupiny k tyranom ? Nebolo by tu namieste rozmýšľať skôr nad potravinovou či finančnou pomocou ako obvinením zo zanedbávania?

Verím, že v zahraničí sa to nemôže stať, ale na Slovensku je to žiaľ už skoro bežný jav a pri vytváraní tak dôležitej štúdie sa s ním malo počítať..

Bývali niekedy u Teba doma ľudia, ktorých si sa bál/la a pred ktorými si mal/la strach? Ano-nie

Kde sú možnosti, otec, mama, súrodenec...? Je rozdiel, keď sa dieťa bojí rodiča a keď sa bojí staršieho súrodenca, ktorému roztrhal nové nohavice alebo niekde roztrieskal bicykel ?

Nechali Ťa niekedy doma samého/samú a Ty si nevedel/la, kde sa rodičia nachádzajú? Ano-Nie

Určite je správne oznámiť ďalším členom rodiny svoj odchod z domu a prípadný čas návratu, ale ak sa stane, že rodič 15 ročného pubertiaka odbehne na hodinu-dve niekam bez toho, aby mu to oznámil, znamená to hneď že ho zanedbáva? V tejto otázke pri zohľadnení veku dieťaťa je ukazovateľom zanedbávania skôr čas , strávený mimo domu ako neupovedomenie o odchode. Okrem toho, na tieto prípady bol vymyslený mobil alebo pevná linka a mnoho rodičov sa úspešne spolieha na to, že ak má 15 ročný adolescent problém či otázku vie vytočiť jeho číslo.

V oblasti sexuálneho násillia kde je rovnako ukazované prstom na rodiča je znova situácia podstatne iná ako sa prezentuje.

Prostredie v ktorom sa odohráva konfrontácia so sexuálnym zneužívaním je rozličné a súvisí s formami sexuálneho zneužívania. Urážanie sexuálnymi poznámkami sa najčastejšie deje v prostredí školy alebo v blízkom okolí školy. Dotýkanie intímnych miest a nútenie k pohlavnému styku sa deje najmä v blízkom okolí domu alebo bytu, kde dieťa býva. Druhým najčastejším prostredím tejto dotykovej formy násillia je mesto (ulica, bar, park).

Dotazník je účelový, má veľa nezrovnalostí a preto výsledky nezobrazujú skutočnosť. Mal by sa urobiť nový prieskum zo slovenským dotazníkom, zohľadňujúci našu hospodársku a spoločenskú situáciu a k otázkam, ktoré môžu mať viac významov, by sa malo uviesť viac možností odpovede. Tak isto sa nedá urobiť reálna štatistika na obyvateľstve, kde sú také obrovské mentálne a spoločenské rozdiely ako u nás v prípade rómskeho a nerómskeho obyvateľstva . Práve preto bola v dotazníku otázka aj na

národnosť, ale na národnostné rozdiely, ktoré sú vo výsledku výrazné nás nikto v médiach neupozornil.

V samotnej správe Koalície pre deti Slovenska k dohovoru OSN o právach dieťaťa z roku 2012, ktorá mapovala situáciu na Slovensku sa spomína v oblasti násilia a zanedbávania detí skoro výhradne problém rómskej menšiny.

[http://www.nds.sk/images/attach-dokumenty/Alternativna sprava o implementacii OPSC v Slovenskej republike maj 2012.pdf](http://www.nds.sk/images/attach-dokumenty/Alternativna_sprava_o_implementationi_OPSC_v_Slovenskej_republike_maj_2012.pdf).

Po pozornom prečítaní tejto správy zistíte, že to vôbec nie je také strašné ako nám predkladajú média a že naopak **64% detí z prieskumu, nemá skúsenosť z násilím ani takou formou ako je potiahnutie za vlasy či buchnutie po hlave!** To je podľa mňa prekvapujúco pozitívny výsledok, hlavne ak ide o deti už v pubertálnom veku.

Dotazník by mal obsahovať ešte jednu otázku a tou je tá, či by boli radi, ak by pre nefungujúcu toaletu, či výchovnú facku boli odobraní svojím rodičom a šli žiť k cudzím ľuďom a ak by tam museli ísť, čo by skôr považovali za násilie!

MEDIALNY OBRAZ:

Pozrime sa na tendenčne pripravenú reportáž televízie JOJ, ktorá nedávno bojovala za vrátenie detí rodine Boorových. <http://www.stopautogenocide.sk/clanky/juvenilna-justicia---kradnutie-deti/video--tv-joj---sialene-demagogicke-cisla-tyrania-deti-skrze-projekt---ide-to-aj-bez-modrin-.html> Dnes, Vás v reportáži navádza aby ste udali na sociálke rodiča, ktorý dá na ulici facku svojmu dieťaťu. Nejde však len o facku. Na schválenie čaká zákon, ktorý zakazuje a za týranie považuje každú formu telesného trestu a to aj buchnutie po zadku, krik či nerozprávanie sa s dieťaťom. Takže pokiaľ udáte nejakého človeka, pretože jeho syn uhol hlavou, keď ho chcel otec pohladkať, veď v televízii vraveli, že môže byť vážne fyzicky týrané a dieťa sa prizná úradu práce, že otec na neho kričal a sem tam mu dal po zadku, bude klasifikovaný ako tyran a dieťa mu môžu kľudne odobrať. Keď k tomu budú aj finančne alebo inak motivovaný, urobia to s najväčšou pravdepodobnosťou. Pokiaľ ste sa oboznámili s prípadmi vyššie, kedy deti neprávom odobrala slovenská sociálka, nemôžete namietat, že niečo také sa reálne stať nemôže, pretože sa to už niekoľko krát stalo ! Dotazníky, ktoré deti vyplňali na školách (bez vedomia rodičov) boli zo zahraničia, v ktorom je toto všetko už dávno v praxi a podľa toho sa aj vyhodnocovali. Srdcervúca hudba a obrázky týraných detí dodali celému divadielku atmosféru a samozrejme nezabudli poukázať na násilnosť slovenských rodičov, pre prípad utýranej Lucky aj keď v inej reportáži obviňujú za jej smrť nečinnosť kompetentných úradov a v mnohých ďalších, poukazujú na bezcitnosť sociálnych pracovníkov vo vzťahu k deťom, ktoré často končia po takomto ich konaní v nemocnici. Napriek uvedeným skutočnostiam, táto reportáž ukazuje prstom len na rodiča. Odporúčam pozrieť si túto reportáž , je ozaj komická.

<http://krimi.noviny.sk/zomreli-mladi/02-11-2013/za-smrt-utyranej-lucky-5-lahostajne-socialne-uradnicky-bez-trestu.html>

Ďalej sa z reportáže TV JOJ tiež dozvedáme **o každom druhom** týranom dieťati a to nie je oficiálnych 36% ale 50% detí čo je podstatný rozdiel a okrem toho to vlastne vôbec nie je počet týraných detí.

K nízkej kvalite reportáže, ktorá pozorného diváka priam rozosmieva, prispieva aj fakt, že na jej konci dali priestor na názor k problematike týrania detí známej osobnosti, ktorá uvádza, že ho doma jeho mama, bývala pedagogička bila niekedy po zadku a po hlave, čo však komentuje so smiechom a konštatovaním, že to nikdy nepokladal za násilie. Neuvedomuje si však, že práve tieto otázky boli v spomínanom dotazníku a značnou mierou prispeli k jeho výsledku.

Organizácie zhromaždené pod nedávno vytvorenou Koalíciou pre deti Slovenska, <http://www.nds.sk/html/koaliciapredeti/clenske.html> ktorých zástupcov často počujeme rozprávať o potrebe chrániť deti na základe ich skúsenosti a všemožných dohovorov a záväzkov voči OSN a EU o druhej strane mince počuť nechcú, lebo odrazu je ich práca hodnotne finančne podporovaná z dobre známych európskych, nórskych, ale aj amerických fondov a sú zapletení do projektov, ktoré všade vo svete nakoniec viedli k obchodovaniu s deťmi cez adopcie a sprostredkovanie pestúnskej starostlivosti. Samozrejme nemôžeme všetkých ľudí z organizácii strčiť do jedného vreca. Pracujú v nich často dobrí a obetaví ľudia s ozajstnou túžbou pomôcť, ktorým sa s prívivom financií otvorili nové možnosti riešenia situácii opustených a týraných detí. (Kto by predsa nechcel aby "každé dieťa malo rodinu"). Určite však preto majú dôvod nechcieť vedieť viac ako potrebujú. Ak by sa pustili do ozajstného prieskumu v tejto problematike, čoskoro by s hrôzou zistili, že nie je všetko tak, ako sa na prvý pohľad zdá a že tieto projekty môžu priniesť v konečnom dôsledku deťom viac škody ako úžitku. Pokiaľ sa však nezastavia a nezhodnotia objektívne situáciu a prerazia spolu s politikmi cestu tomuto systému, ktorý je už v podstate u nás s 90% funkčný a krásne sa rozbieha, neskôr, keď to budú chcieť zmeniť, na systéme už bude závislých tak veľa ľudí a inštitúcií, že to jednoducho nebude možné. Jediné, čo bude možné potom zmeniť je charakter človeka alebo jeho výmena za bezcharakternejší. Dôsledky bezcharakterných ľudí na takýchto miestach si viete predstaviť aj sami...

Najnovšie prišla TV JOJ s reportážou o tom, aké sú obavy ľudí a petícia proti odoberaniu detí zbytočné a prehnané, keďže deti sa u nás odoberajú ako v Anglicku či Nórsku nebudú.

<http://udalosti.noviny.sk/pochybne-adopcie-deti/12-11-2013/socialni-pracovnici-nebudu-most-odoberat-deti-hlasa-ministerstvo.html>

Ste zvedavý na tie vážne a zásadné argumenty prečo tomu tak nebude?

Pretože Slovenská republika už niekoľko rokov poberá na splnenie záväzkov voči EU, OSN a dohovorov o ochrane detí, žien, na zavádzanie gender ideológii, skorej sexualizácii a práv detí peniaze z veľkej časti aj z Nórskeho finančného fondu, pozvalo si na Slovensko veľvyslankyňa z Nórska a tá povedala, že je u nich všetko v poriadku napriek tomu, že v roku 2005 po návale sťažností rade EU kritizovala Nórsko a v roku 2009 Švédsko dokonca samotná OSN pre zneužívanie systému a odoberanie príliš veľkého množstva detí z rodín.

Prečo OSN kritizovala systém, ktorý sama pretláča? Pretože už nemohla mlčať pod nátlakom sťažností a dôkazov a tváriť sa, že je všetko v poriadku.

K ničomu inému ako k ojedinelej kritike sa však nezmohla a ani sa nesnaží to zmeniť, naopak naďalej tvrdo presadzuje tieto zmeny. Žiaľ, aj keby to chcela zmeniť pôjde to len veľmi ťažko. V mnohých štátoch už funguje poprepletaný systém, v ktorom je obrovské množstvo peňazí a na odporúčania sa

ho nikto nevzdá. Únia to veľmi dobre vie a týmito prehláseniami si len kryje chrbát aby mohla ukazovať prstom na iných.

Aký majú organizácia OSN a EU k tomu dôvod ?

Som nesmierne rada, že nemusím písať o tajnom pláne vytvoriť jednu globálnu vládu, keďže by som bola ukameňovaná a že toto nebezpečenstvo na seba prevzal sám člen Európskeho parlamentu **Jaroslav Paška z SNS..** <https://www.youtube.com/watch?v=m1keqDHZ1BQ> Vo videu rozpráva o snahe EU vziať štátom ich suverenitu a vytvoriť jeden federálny super štát !

Tu je prepis celého textu z krátkeho videa na pôde europarlamentu :

*Čoraz viacej je zrejmé, že budúcnosť Európy si plánuje Európska komisia aj Európska rada v pokračovaní budovania federálneho štátu- **Federálnej Európskej únie**. Z môjho pohľadu, je to hazardovanie s dôverou občanov, pretože nikto nedal mandát ani poslancom Európskeho parlamentu ani funkcionárom Európskej únie a dokonca ani vládam aby budovali Európsky Superštát na základe súčasných zmlúv, takže táto predstava je veľmi pochybná a obávam sa, že tu dochádza zase k nátlaku a k zneužívaniu kompetencii a právomoci ktoré boli postúpené Bruselu členskými štátmi a nie len to. V podstate dochádza aj dôjde k vážnym problémom, pretože koncentrovať hospodárske riadenie do Bruselu a odobrať členským štátom právo rozhodovať o tom, ako nakladať zo svojimi financiami, je myslím si veľmi opovržlivé. S pohľadu SNS a našich partnerov si myslím, že budeme musieť urobiť ďaleko viac preto aby sme ľudí informovali o tomto hazardnom projekte a aby sme aj upriamili pozornosť na to, že legitimita týchto krokov je pochybná a že naozaj nikto nemá právo pokračovať v tomto procese.*

Práve posledné dni sa naplnili tieto jeho slová.. <http://veronikaremisova.blog.sme.sk/c/353079/Nie-ste-spokojni-so-svojim-sexualnym-pozitkom-EU-vam-pomoze.html#ixzz31XJjDThi>

Správa, ktorú v Európskom parlamente predkladal belgický poslanec Louis Michel požadovala aby Európska únia mohla trestať členské štáty za porušovanie „hodnôt“ EÚ. Keďže hodnoty EÚ sú v podstate všetko, aj tresty by mohli prísť za všetko, čo by sa pánom poslancom nepáčilo. Zamerajú sa predovšetkým ale na demoralizáciu spoločnosti. *Opatrenia pozitívnej diskriminácie, ako sú právne predpisy týkajúce sa rodových kvót, podporovanie vzdelávania o rodovej rovnosti, skoncovanie so sexistickými stereotypmi zobrazovanými v médiách, rovnoprávnosť pre sobášu a adopcie LGBTI osôb, Zabezpečenie sexuálnych a reprodukčných práv (potraty a sexuálna výchova od škôlky)...* No bude to riadne zverstvo, kto vie čo sa deje v Nemecku rozumie ,kto nie, porozpráva Vám Gabriele Kuby (jej kniha : *globálna sexuálna revolúcia*) http://www.youtube.com/watch?v=5MIs1Dea_Q alebo <http://pt.gloria.tv/?media=604888>

Výborný aj keď šokujúci je dokument praodcovia skorej sexualizácie detí :

<http://rkfarnost.spisskabela.sk/blog/2013/09/08/praotcovia-skorej-sexualizacie-deti/>

Aby to Európska Únia mohla dosiahnuť, musí zničiť tradície a morálku štátov a stvoriť novú generáciu ľudí, ktorej na vlastných koreňoch, tradíciách a pôde už nebude záležať! Musí v krajinách udržať poriadok a nakoľko zatiaľ nemôže vždy a všade použiť hrubú silu, použije manipulovanie a strach. **Existuje väčší strach ako strach o svoj život ? Áno, strach o svoje dieťa!** Samozrejme to dosahuje ako je už zvykom nevinne cez pretláčanie humanizmu a práv menších. Nie je však našou povinnosťou slepo sa podriaďovať požiadavkám EU, ak našej krajine škodia. Maďarsko sa proti tejto nadvláde verejne

postavilo a začalo obnovovať svoje tradície a hospodárstvo, svoju nezávislosť a žiada EU aby si ctila jeho suverenitu. <http://www.hlavnespravy.sk/madarsko-parlament-deklaraciou-ziada-eu-aby-si-ctila-suverenitu-madarska/160505/>.

Ministerstvo teda v tejto reportáži, ktorú som spomínala, nie len že okrem ubezpečenia neprineslo znova žiaden dôkaz toho, že sa to u nás nestane, ale dokonca pripúšťa, že sa to stať môže.

Z reportáže sa totiž dozvedáme aj toto:

Ak sa u nás sprísnia zákony kopírujúce legislatívu iných krajín Európy, tak len pre ešte lepšiu ochranu tých najmenších detí.

Tu priznáva, že bude kopírovať legislatívne zmeny iných krajín na ochranu detí ! **Kopírujúca sa legislatíva európskych krajín, na ochranu detí je legislatíva legalizujúca odoberanie a obchod s deťmi, ktorú pretláča OSN a EU po celom svete.**

Dôkazom je správa zo 45 zasadnutia výboru pre práva dieťaťa: stiahnete ju v PDF na internete. Záverečné odporúčania Výboru pre práva dieťaťa k východiskovej správe – kde výbor OSN silno nalieha na Slovenskú republiku aby naďalej zavádzala a účinne presadzovala na základe svojich záväzkov, ktoré s ňou má ,všetky zmeny v legislatíve kde už aj laickému pozorovateľovi, ktorý sledoval len prípad rodiny Boórovej, jasne ukáže, že ide presne o tieto isté zmeny, ktoré sa v zahraničí masovo zneužívajú na opak toho, na čo vraj mali slúžiť.

Správa je z roku 2007 a jasne dokazuje, že tento systém sa postupne u nás zavádza už od roku 1999 a nie od prípadu utýranej Lucky ako sa to snažia médiá, organizácie a politicky nahovárať ľuďom. Lucka bola len zneužitá tak isto ako v Anglicku prípad utýraného chlapca známeho pod menom Baby P. na pretlačenie tohto zvráteného systému , nie pre ozajstnú túžbu po ochrane najmenších. Obidvom prípadom by sa dalo zabrániť, ak by fatálne nezlyhali orgány sociálnej ochrany detí, ktoré si nerobili svoju prácu a vedome ignorovali potreby detí.

Aby toho nebolo málo, v reportáži zaznieva aj toto :

Naši sociálni pracovníci dostanú vyššie právomoci. **Zrejme** nie až také radikálne ako v zahraničí.

POTREBUJE TOTO KOMENTAR?

V skrátenej tvare sa dajú požiadavky OSN pozrieť aj tu : <http://www.mamatata.sk/node/212757>

SLOVENSKE INSTITUCIE OBCHODUJU S DETMI UZ DAVNO!

Prejdime teda teraz k téme, ktorá snáď niektorým politikom, ktorí ešte majú svedomie a zdravý rozum a hlavne bežným ľuďom, konečne otvorí oči a reálne uvidia čo všetko je u nás možné.

Predstavte si, že by sa na Slovensku na školskom výlete v zahraničí stratilo 160 detí. Pravdepodobne by bol z toho poriadny medzinárodný škandál a nastalo by rozsiahle vyšetrovanie, ktoré by pod

tlakom verejnosti muselo priniesť kladné a jasné výsledky a nezodpovednosť kompetentných dohliadajúcich učiteľov, by bola tvrdo potrestaná. Keď však ide o deti z detských domovov, kde pochybil štát a kde je okrem toho dôvodná obava, že boli predané nie len slovenskou stranou ale aj súkromnou **AKREDITOVANOU** spoločnosťou druhého štátu niekam ďalej, nič zvláštne sa nedeje. Aj Vám to (prednostne v tomto čase ochrancov detí) až hnilobne zapácha pokrytectvom? Na Slovensku sa v medzištátnych adopciách do Talianska stratilo **158** detí. Nikto nevie kde sú, myslíte si, že sa niekedy nájdu? Myslíte si, že bola už nejaká konkrétna osoba obvinená aj keď sa vie, kto každý na tomto obchode s deťmi spolupracoval? Prečo o tom média už dopredu informujú ako o niečom čo sa nikdy poriadne nevyšetrí? <https://www.youtube.com/watch?v=oE21rL93MMo>

Nemali naozaj slovenské inštitúcie tušenia o tom, že tieto deti môžu byť v zahraničí zneužitú? Ak by im šlo len o ich blaho, tak prečo si vymýšľali dôvody na ich adopciu do zahraničia a trhali od seba bezcitne súrodencov?

Ak by tie deti nemali byť zámerne zneužitú, prečo ich záznamy zmizli a prečo ich talianska strana potom posielala na Slovensko sfaľšované? Tieto informácie by malo mať viac inštitúcií, zmizli teda aj z iných úradov? Ako sa stratili? Zafúkal vietor do kancelárie a vyfučal ich z pamäte počítača? Koľko krát museli byť tie deti dané na adopciu, keď sa ich stopa stratila? Nie je adopcia jednorázový proces umiestnenia dieťaťa do rodiny? Hľadajú sa vôbec tie deti? Ako?

Kto odpovie na tieto otázky?

Skúsil si už niekto predstaviť aspoň na chvíľočku, čo tie osamelé deti museli a možno stále musia zažívať, keď boli predané do cudzieho štátu, niektoré dokonca v pubertálnom veku bez znalosti jazyka, odtrhnutú od súrodencov a prostredia v ktorom rástli?

Ved' možno sú tie deti v poriadku a majú sa dobre, však?

Na oficiálnom zasadnutí UNICEF v Ríme v roku 2009 sa taliansky minister vnútra Roberto Maroni vyjadril, že má dôvodné podozrenia na obchodovanie s deťmi za účelom získavania orgánov. Dôkazom sú pre neho stovky zmiznutých detí z cudziny na území Talianska. <http://www.repubblica.it/2009/01/sezioni/cronaca/amroni-traffico-organi/amroni-traffico-organi/amroni-traffico-organi.html>

Nedávno zastavilo Rusko adopcie do USA. Nemôžu sa svojich detí dopátrať, **otvorene hovoria o mŕtvych deťoch** a o tom, že adopcie boli sprevádzané korupčným správaním s horibilnými sumami.

V trinástich rokoch rodila, neskôr rodila ešte 2 krát! Jej 16 ročná sestra čaká dvojčiky! Prípád dievčat adoptovaných do Talianska <http://udalosti.noviny.sk/pochybne-adopcie-deti/24-10-2012/sestry-adoptovali-do-talianska-jojka-porodila-keď-mala-13.html>

Ešte stále si myslíte že tie stratené deti sú možno v poriadku?

Pravdepodobne nie sú v poriadku ani tie, o ktorých nejaké správy existujú, len možno ešte žijú.

Podľa § 7 ods. 2 súd O.z. môže súd vyhlásiť za mŕtvu nezvestnú osobu ak je jeho neprítomnosť a nedostatok správ o ňom sprevádzaný takými okolnosťami, ktoré sú spôsobilé vyvolať presvedčenie o tom, že táto osoba už nežije alebo, že je veľmi pravdepodobné, že nežije. V oboch prípadoch má určovací výrok súdu rovnaké právne následky ako smrť.

Bude sa pokračovať v pátraní až dokiaľ nebude jasné či tie deti žijú a pokiaľ nie, budú masový vrahovia odsúdení?

Na 99,9 percent nie. Pokiaľ sa o to nebude zaujímať verejnosť, pravdepodobne sa títo masoví vrahovia len presunú na iné teplé miestečko alebo budú pokračovať vo svojej práci akoby sa nič nestalo a „pomáhať“ deťom ďalej.

Ak sa Vám moje vyjadrenia o masových vrahoch zdajú prehnané prečítajte si sami podrobnosti o tomto prípade a s veľkou pravdepodobnosťou Vám napadnú tie isté slová.

<http://nataliablohova.blog.sme.sk/c/330609/Zmluvy-za-miliony-a-deti-v-Taliansku.html>

<http://nataliablohova.blog.sme.sk/c/321362/Medzinarodne-adopcie-Zachrana-alebo-ruska-ruleta.html>

Napriek všetkému hneď ako Taliansko dodalo falošne správy o deťoch, Richter adopcie čiastočne obnovil aby sa do zahraničia mohli dostať **ešte ďalšie 3 deti**, ktoré už boli pripravené na adopciu. V prvom článku Natália Bláhová píše o jednom podivnom telefonáte od bývalého kolegu z parlamentu, počas ktorého sa ju snažil presvedčiť aby zatlačila na povolenie odchodu týchto troch detí a obnovenie adopcie aj napriek prepuknutiu škandálu a aby sa strela s jedným Talianom, ktorý ju určite už nejako presvedčí.. jeho vraj presvedčil. Deti okrem toho nikomu chýbať nebudú , sú choré a tu by ich aj tak nikto nechcel.

Stačilo tuto ponuku zopakovať na inom telefónnom čísle zo zoznamu a ďalšie deti kludne putovali počas prepuknutého škandálu pred očami verejnosti a médiu do Talianska. Veľmi by ma zaujímalo kde sú teraz tie tri choré deti, ktoré by tu aj tak nikto nechcel !

Adopcie do Talianska budú aj napriek tomu, že vyšetrovanie ani nie je skončené pokračovať ďalej.

Je zvláštne, že mnoho ľudí ma pod vplyvom médií pri predstave fungovania anglického systému na Slovensku, len úsmev na perách a pritom presne týmto spôsobom dokázateľne nedávno predávali významní pracovníci centra pre medzinárodnú ochranu detí, slovenského národného strediska pre ľudské práva, ministerstva a ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny dokonca aj v pozíciách riaditeľov cez súkromné spoločnosti za tisíce eur stovky detí ...

Podobne sa ľudia usmievajú aj pri správach o škodlivosti očkovania...

Tieto inštitúcie fungujú z našich daní.

Mali by sme sa zaujímať o to, na čo sami prispievame.

<http://nataliablohova.blog.sme.sk/c/344227/SMERacki-nimandi-nicia-zivoty-deti.html>

Pamätajte na to, že aj medzinárodné adopcie boli vytvorené pre dobro detí.. **ABY KAZDE DIETA MALO RODINU!**

CIPC a Ministerstvo práce

Jeden z hlavných podozrivých, Centrum pre medzinárodnú ochranu detí - CIPC v ktorom bola po škandále vymenená jej riadiaca postava, má v kompetencii riešiť okrem únosov detí aj medzištátne osvojenia a tzv. nútené adopcie, ktoré poznáme z prípadu r. Boórových. Takže na tomto úrade, ktorý

nedávno obchodoval s deťmi a kde až na riaditeľku, všetci spolupáchatelia sedia ďalej na svojich miestach, boli a sú, závislé ďalšie stovky detí a ich rodín. Prípado Boórovcov totiž nebol prvým prípadom odobratia dieťaťa v UK ale bol prvým, ktorým sa centrum konečne vďaka tlaku médií zaoberalo. Po škandále sa na prácu CIPCu pozrela aj verejná ochrankyňa práv Jana Dubovcová a zistila ďalšie šokujúce skutočnosti. V článku *Natálie Bláhovej* (žena, ktorá celú kauzu otvorila) **-odporúčam prečítať celý!!!** a z tlačovej konferencie sa dozvedáme toto :

Kancelária ombudsmanky preskúmala spisy detí, ktoré odobrali rodičom hlavne vo Veľkej Británii. Na základe analýzy konania skonštatovali, že takmer vo všetkých skúmaných prípadoch boli hrubým spôsobom porušované práva detí. A to hlavne pre zanedbávanie povinností zo strany kompetentných úradníkov na ministerstve práce a na CIPC.

V prípadoch, kedy *anglická strana vyzývala slovenské úrady* aby sa zapojili do súdneho konania, odpoveďou bolo - „*nemáme záujem*“. V prípadoch, keď vyzývala anglická strana slovenských úradníkov ku konzultáciám aspoň videokonferenciou, odpoveďou bolo - „*nemáme záujem*“. V prípadoch, kedy mohlo Slovensko *požiadat o návrat detí domov*, odpoveďou bolo - „*nemáme záujem*“.

Keď napríklad **britská sociálna úradníčka prišla na Slovensko** zisťovať, či môžu deti vrátiť ich slovenským príbuzným, *nemal sa tu s ňou kto stretnúť.*

Do roku 2011 zohrávalo v týchto prípadoch hlavnú úlohu ministerstvo práce a až potom centrum. To, aj keď sa o prípadoch z Británie dozvedelo skôr, na podnet z Británie len odpísalo, že kompetentné konať je ministerstvo. **A hoci centrum sídli v rovnakej budove s ministerstvom, informáciu už ďalej neposunulo.**

Ombudsmanka sa na tlačovej konferencii vyjadrila, že týmto prístupom ministerstvo a CIPC spôsobilo nevratné a fatálne ublíženie deťom a celým rodinám a to tým, že v mnohých prípadoch prišlo až k nezrušiteľnému osvojeniu. Vinou slovenských úradníkov.

Bývalá riaditeľka CIPC si dokonca na kameru dovolila povedať aj to, že zastávanie sa práv slovenských detí, je zo strany nového vedenia iba plytvaním prostriedkov daňových poplatníkov.

Všetky spomínané osoby sedia naďalej na svojich miestach. Trestného stíhania sa neboja. Naopak, sami hrozia žalobami. Napriek tomu, že dve nezávislé kontroly – poslanecký prieskum a audit kancelárie verejnej ochrankyne práv - zistili, že títo „kompetentní“ pracovníci svojim nekonaním, či už účelovým alebo nedbanlivostným spôsobili traumy stovkám detí a nenávratne poznačili celý ich život a život ich rodín.

Ide o masívne poškodzovanie práv a právom chránených záujmov detí, najmenších slovenských občanov, za ktorých nesú títo úradníci plnú zodpovednosť.

Rada Európy nás rezolúciou vyzýva, aby sme tieto chyby okamžite napravili, pretože práva detí boli pošliapané. Máme vytvoriť lepší právny rámec, prijať novú legislatívu a zabezpečiť, aby sa už nikdy nič podobné nemohlo zopakovať. Nuž a kto bude u nás tvorcom tejto novej a lepšej legislatívy? Práve tí, ktorí majú na svedomí tento rozvrat a ktorým išlo o deti až v poslednom rade!!!

Čítajte viac: <http://nataliablahova.blog.sme.sk/c/315468/Podaju-zalobu-aj-na-ombudsmanku.html#ixzz2yW6Efyd4>

Video z tlačovky: <http://www.sme.sk/c/6619668/ombudsmanka-je-hanbou-ako-slovensko-nebrnilo-svoje-deti.html>

Viete čo robí CIPC dnes? Ešte stále sa sľnia pred kamerami za činnosti v prípade detí r. Boórovcov (kde podstatnú úlohu zohral John Hamming a Marica Pirošiková nie pani Cisárová, ktorá sa vďaka tomuto prípadu stala Slovenkou roka 2013) a pritom majú na stole ďalšie nové desiatky prípadov. Média nám priniesli správu len o dvoch matkách, ktorým sa podarilo dostať domov z Anglicka a to, Martiny a Ivany Boorovej. Cisárová v reportáži televízie JOJ

<http://udalosti.noviny.sk/pochybne-adopcie-deti/09-04-2014/v-novom-kalendarnom-roku-odobrala-britska-socialka-uz-75-deti.html>

hovorí o desiatich prípadoch z minulého roka, kedy sa deti vrátili na Slovensko a ďalších desiatich, ktoré boli úspešne ukončené. Či je tomu naozaj tak a čo znamená úspešné ukončenie je otázne, pretože napríklad v prípade Martiny slovenská sociálka, potom ako sa dostalo dieťa na Slovensko, nedovolila, aby sa o dieťa starala jeho mama a do pestúnskej starostlivosti doslova natlačili jeho babku aj napriek tomu, že rodičia boli zbavení všetkých obvinení z týrania dieťaťa a rovnako poukazujú na možnosť prepojenia anglickej a slovenskej sociálky.

http://www.slobodnyvysielac.sk/redata/other/play.php?file=2013-10-10_21-00_informacna-vojna-juvenilna-justicia-skutocny-pribeh.mp3

V druhom kriminálnom prípade Silvii Maher napriek tomu, že bol medializovaný sa za úspešné ukončenie považuje aj to, že ignorovali rozhodnutie anglického súdu, ktorý chcel navrátiť dieťa matke na Slovensko, čo sa však nemohlo uskutočniť bez spolupráce s CIPC. Žiaľ na centre pre medzinárodnú ochranu detí neodpovedali zúfalej matke ani jej právnym zástupcom na emaily a nedvíhali telefóny. Dieťa tak naďalej ostáva v Anglicku na psychiatrii a neskôr malo ísť k tete, pričom nie je vôbec podľa posledných správ ktoré mám jasné ani to, či je Eliot skutočne už u tety a či je v poriadku, keďže na psychiatrii do ktorej sa znova vrátil pred tým skoro umrel. Okrem toho úrady, ktoré tvrdia, že dieťa je u tety a cíti sa dobre, nedávno toto dieťa skoro zabili! Tento prípad mi trhá srdce na kusy! Ani rodina Boórových po tom, čo si prežili nemá od sociálky pokoj, podľa babky Samka a Martinka, ktorá bola tak isto v relácii na Slobodnom vysielacích Slovenské úrady stále kontrolujú.

http://www.slobodnyvysielac.sk/redata/other/play.php?file=2013-11-22_21-00_informacna-vojna-protesty-v-ba-juvenilna-justicia-studencova.mp3

Ak by však aj bolo číslo 20 reálne, čo pochybujem, **v minulom roku centrum evidovalo 72 prípadov** odobrania dieťaťa a z toho v každom z týchto prípadov ide minimálne o 3 deti (podľa reportáže TV JOJ). To je spolu **viac ako 200 odobraných detí len za JEDEN ROK**. Pritom vieme že V. Británia má v odoberaní detí už dlhú tradíciu. Koľko detí bolo nenávratne odtrhnutých od svojich rodičov? Koľko ich bolo poškodených v medzištátnych adopciách, kde sa nedávno stratilo 158 detí a je preto otázne v akom stave sú aj tie ostatné? Môžeme teda opierajúc sa o zistené fakty v najnovších škandáloch s prihladnutím na rok 1993, kedy vzniklo centrum a od času, kedy kompetencie malo predovšetkým ministerstvo, hovoriť o **tisíckach poškodených detí** ? V novom roku 2014 (správa je z 9 apríla) centrum eviduje už 25 nových prípadov. V tabuľkách, ktoré som na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám dostala sú uvedené úplne iné fakty ako pani Cisárová uviedla pre JOJku. Z roku 2013 je tam uvedených 50 prípadov, nie 73 a prípady sú neprehľadné a často chýbajú dôležité informácie. Takže buď niekomu nezáležalo na tom aby mi na základe zákona poskytol ucelené a pravdivé informácie, alebo ďalšia riaditeľka centra a jej zamestnanci nemajú naďalej prehľad o tom, čo sa v centre deje. (tabuľky prikladám do doplnkovej správy)

Za každým z týchto prípadov sa skrýva pritom **nepredstaviteľná** bolesť , strach a zúfalstvo ako rodičov tak detí. Vadí to niekomu z našich „ochrancov práv detí“ ?!

*Zo správy ombudsmanky zároveň vyplýva, že **kritizované úrady si chyby nepripúšťajú**. Výnimkou je nová šéfká CIPC Andrea Císarová. „Centrum bolo pasívne, mohlo konať striktnnejšie,“ uznala. (Omyl milá pani Císarová.. mohlo aspoň neubližovať !)*

Ombudsmanka navrhuje napríklad výmenu podstatnej časti zamestnancov centra. „Zdá sa, že nedokážu zmeniť svoj postoj. Za tie roky necítili, že o tie deti sa treba postarať,“ vysvetľuje Dubovcová.

Úradníci podľa nej musia zmeniť prístup. Zároveň sa obáva, že podobne ako smerom do zahraničia často postupujú aj doma.

Nová riaditeľka mala v prvom rade centrum kompletne vyčistiť a odmietnuť spolupracovať s ministerstvom, pokiaľ aj tam nebude čisto.

Ak ide o zlyhania vysoko postavených činiteľov, ktorí sa samozrejme sami vyhadzovať nebudú, mali sa o to promptne postarať ich nadriadený a na všetko mal dohliadať sám minister práce.

Podľa pána ministra však žiadne zákony porušené neboli a idú meniť len vnútroštátne predpisy.

Slovensko – štát, kde môžete dostávať plat za to, že nepracujete, predávať sirotu do zahraničia, zničiť životy tisícov detí, pošliapať ich práva a nič sa Vám nestane.

Nikto nebude ani obvinený, teda možno okrem mňa, lebo som si dovoľila opísať realitu tak, ako ju skutočne vidím. U nás sa totiž trestá za pravdu, nie za masové vraždy.

Za samo usvedčujúci čin ľahostajnosti k osudu detí aj napriek krásnym slovám o ich právach a ochrane považujem to, že po prepuknutí škandálu s Ivanou Boórovou sa ministerstvo práce zaviazalo, že podpíše s anglickou stranou memorandum, kde určí jasné pravidlá, ktoré by mali zabrániť tomuto kradnutiu a zneužívaniu detí.

Po vyše roku sa ministerstvo vyjadrilo, že sa ešte stále doladuje.

Kým teda ministerstvo práce doladuje , Anglicko ukradlo rodičom ďalších približne 160 detí!

Odporúčam si popočúvať reláciu http://www.slobodnyvysielac.sk/redata/other/play.php?file=2014-01-03_21-00_informacna-vojna-juvenilna-justicia-pirosikova.mp3

s JUDr. Maricou Pirošíkovou – Zástupkyňou SR pred Európskym súdom pre ľudské práva, ktorá tak isto kritizuje CIPC pod jeho novým vedením a podrobne opisuje problémy odoberania detí u nás aj v zahraničí a nečinnosť našich a zahraničných orgánov v tejto závažnej veci. Okrem toho veľmi prezieravo pripomína jednu zásadnú vec, ktorú sa dlho snažil každý ignorovať a to je informačné embargo na prípady odoberania detí vo svete.

Niektorí ľudia, napríklad ako pani Pietruchová stále hľadali oficiálne informácie a spochybňovali všetky možné dôkazy od obetí a organizácii, pokiaľ nemali na sebe pečiatku EU, alebo danej vlády. Teraz, keď už v rezolúcii priznala aj EU tento problém, pretože sa už pre svoju epidemickosť nedal zastierať, mali by ctené dámy a páni porozmýšľať nad ospravedlnením sa verejnosti, ktorú neustále zosmiešňovali za ich prezieravosť a buď prehodnotiť svoj odchod z funkcie alebo sa začať touto dierou v systéme vážne zaoberať pri každom svojom nasledovnom rozhodnutí a prehodnotiť rozhodnutia, ktoré bez prihliadania na túto vážnu hrozbu prijali doteraz.

O konaní (nekonaní) slovenských úradov by sa vedel rozpovedať napríklad aj Milan Horeličan, ktorý osobne pozná mnohé prípady či Lucia Bodington a jej kolegyne, ktoré pracujú v organizácii **-Deti patria rodičom**, ktorá pomáha rodinám odobraných detí priamo v Anglicku a v tomto videu Vám

porozpráva o ďalších šokujúcich informáciách a skutočných príbehoch detí a rodín, s ktorými sa stretáva pri svojej práci. <https://www.youtube.com/watch?v=d6APnJbgWg>

Sú to zároveň tí ľudia, ktorí by mali byť na miestach neschopných štátnych zamestnancov. Už dnes robia ich prácu lepšie .

Ako sa teda celá situácia rieši ?

Štandardne, tak ako aj v iných oblastiach . Urobia si kontrolu nakoniec ešte sami a prídu z tvrdením, že to nie je až také strašné, alebo že je všetko v poriadku. Podľa informácií SME ich vlastný audit z Ministerstva práce totiž dopadol opačne ako kritická správa verejnej ochrankyne práv Jany Dubovcovej. Nečudo, že oficiálne zverejnenie výsledkov v tomto prípade prekladajú z mesiac na mesiac..

<http://www.sme.sk/c/6628266/cisarova-zhovievavy-audit-o-centre-na-ochranu-deti-nepodpisala.html>

Dokonca sa rozhodli zahrať si takú hru, že sa vlastne nič nestalo. Snažia sa vyvolať dojem, že pracujú profesionálne, ukazovať prstom na nedostatky iných a zadúšať sa slovami o ochrane detí!

Zorganizovali preto medzinárodnú konferenciu o únosoch detí.

<http://cipc.sk/clanok-o-centre/aktuality/medzinarodna-konferencia-o-unosoch-deti/> Zavolali si tam sudcu z Veľkej Británie, ktorý rozhodoval v prípade deti Boórovcov aby vzbudili dojem, že ich táto problematika zaujíma a mohli svoje pochybenia znova skryť za ich chrbát. Minister práce Richter nezabudol znova hodiť vinu za týranie detí a potrebu zmeny systému na rodičov a Minister spravodlivosti Tomáš Borec pripomenul, že na ministerstve pripravujú komplexnú rekodifikáciu civilnoprávných predpisov, v ktorej budú mať svoje miesto aj medzinárodné únosy detí. Obaja ministri sa zhodli na nevyhnutnej potrebe ochrany práv a najlepšieho záujmu detí na Slovensku. Som zvedavá v koho prospech budú znova ďalšie reformy.

Kým sa naši ministri venujú ochrane tých najzraniteľnejších , medzištátne adopcie pokračujú, deti sú stratené, nikto nie je potrestaný, anglická sociálka naďalej obchoduje s našimi deťmi a CIPC namiesto nich vola na Slovensko anglických sudcov.

Takže sa máme na čo tešiť milí rodičia!

Odporúčam si prečítať ich výročné správy a netrpezlivo očakávať tu z roku 2013 ! Toľko textu o skvelej práci a potrebe chrániť detí ste už dávno nečítali. <http://cipc.sk/informacie/>

Pravda je taká, že nie len naše ministerstvá a ministrov, ale aj väčšinu politikov a ľudí na iných vysokých postoch nezaujíma osud nejakých detí či rodín na Slovensku. Mnohý "anglický" sociálny systém dokonca s radosťou vítajú aby mohli mať nad svojimi občanmi lepšiu kontrolu a udržali si svoje postavenia.

Sám náš premiér Róbert Fico, sa dokonca verejne vyjadril pre médiá, že sa môžeme britským sociálnym systémom inšpirovať.

<http://udalosti.noviny.sk/pochybne-adopcie-deti/09-04-2014/v-novom-kalendarom-roku-odobrala-britska-socialka-uz-75-deti.html>

Títo ľudia buď problém ignorujú alebo ho využijú na to, aby presadili zmeny, ktoré si u nás praje EU a OSN.. Pretože pre nich je dôležité len ich vlastné postavenie a to záleží na tom, ako čo najefektívnejšie a najrýchlejšie naplnia všetky priania EU presadením ich bez ohľadu na to, čo môžu so sebou priniesť! Počúvajú toho kto má peniaze, nie toho kto má pravdu, ale to vlastne nie je novinka.

Je ozaj ťažké nájsť medzi týmito ľuďmi niekoho, kto je ochotný ozaj sa tomu vážne venovať, ale našli sa aj taký.

Václav Klaus a Marica Pirošíková

Príkladom je aj bývali prezident ČR Václav Klaus, ktorý niekoľko krát vetoval zákon o sociálnoprávnej ochrane detí a okrem iného sa vyjadril, že sú na politikov vyvíjané tlaky z EU a OSN.

Novela byla přijata pod tlakem mezinárodních institucí: Úřadu vysoké komisařky OSN pro lidská práva, Dětského fondu OSN a Evropské komisie !!!

- *Nový zákon neobsahuje žádné pojistky proti libovůli úředníků při posuzování toho, zda rodiče vychovávají své děti správně.*
- *Moje obavy vyvolává nově stanovená a velmi široce a vágně vymezená povinnost obecních úřadů obcí s rozšířenou působností pravidelně vyhodnocovat situaci všech dětí a rodin a posuzovat, zda nepotřebují nějakou formu sociálně-právní ochrany*
- *Plánovaná profesionalizace pěstounské péče tyto mé obavy potvrzuje a dále prohlubuje. **Novela vnímá pěstounskou péči nikoliv jako poslání, ale jako zaměstnání.** Z profesionálního prostředí dětských ústavů tak budeme vytlačovat děti do opatrování lidem, kteří se jako pěstouni zaregistrují z čistě zjištěných důvodů. Protože ti, kteří skutečně stojí o to pomáhat opuštěným dětem, to dělají již dnes.*
- *Za zvlášť extrémní projev tohoto trendu považuji pěstounskou péči na dobu určitou: v jejím důsledku děti budou střídat rodiny, stále znovu a znovu si budou zvykat na nové pěstouny, na nové prostředí a na nové kamarády. Takový osud je krutější než ústavní výchova v relativně stabilním prostředí a je v příkrém rozporu s proklamovaným účelem zákona a se zájmy dětí.*
- *Není možné dosáhnout stavu, že vůbec žádné dítě nebude v ústavu. Některé děti, nebudou-li v ústavu, budou v lepším případě v nemocnicích, v horším budou na ulici nebo mrtvé.*
- *Kritizující mezinárodní instituce by se měly České republice za své zprávy omluvit a poslankyně a poslanci českého Parlamentu i čeští vládní úředníci by neměli nekriticky přejímat vše, co přichází od renomovaných mezinárodních institucí - i tam sedí jen lidé a mohou se mýlit. A v tomto případě se mýlí určitě. **Tento zákon je bezcitný a surový.***

Viac na : <http://www.klaus.cz/clanky/3181>

Pod tlakom epidémie zneužívania systému za účelom obchodovania s deťmi ako som už spomínala musela zaujať k tomuto fenoménu dnešnej doby stanovisko aj samotná EU. To sa stalo **v rezolúcii** prijatej 30.11.2012

Marica Piškorová zástupkyňa SR pred Európskym súdom pre ľudské práva o rezolúcii v relácii Slobodný vysielateľ povedala toto: *Chcela by som teraz upozorniť na tie rezolúcie, ktoré boli prijaté ale najmä na tie **o fungovaní rodinných súdov.** Boli prijaté 30.11.2012 a týmto rezolúciám predchádza ako som už spomínala správa. Tá správa kritizuje odňatie detí z rodín proti želaniu biologického rodiča*

a to najmä v Chorvátsku, Nemecku, Portugalsku, V. Británii a spomína sa aj Česká Republika. Osobitne sa tam analyzuje situácia v Británii, kde upozorňujú na to, že tam chýba adekvátne verejná kontrola nad výkonom spravodlivosti, pretože tie rozsudky sú vyhlásené neverejne. Dokáže to veľmi zakryť systémové nedostatky a bráni verejnosti spraviť tlak na zmenu, pretože naozaj tie hlasy sú ojedinelé a hlavne rodičia sa nemôžu ozvať až vtedy ak je už konanie skončené.

Vyzývajú k tomu aby odobratie od rodičov bolo až krajné riešenie kedy už nie je žiadne iné prostredie na jeho výchovu. Štát by mal taktiež pomáhať rodinám v núdzi pokiaľ v rodine neboli výchovné problémy a nie im brať deti. Pokiaľ je v rodine problém, deti sa majú umiestňovať do širšej rodiny a nie hneď do profesionálnych a adoptívnych rodín. Rezolúcia ďalej uvádza, že je pre štát určite lacnejšie pomôcť finančne rodine ako na výchovu zamestnávať iných ľudí.

Ďalej spomína, že deti sa berú dokonca matkám, ktoré boli obeťami domáceho násillia, pretože sú vraj potencionálnou hrozbou pre dieťa, keďže už v živote zažili násillie a číta aj zo správy, ktorá prišla zo severských krajín a ktorú som už spomínala. Podľa nej v roku 2009 výbor OSN odporučil Švédsku zamerať sa na ochranu prirodzeného rodinného prostredia a na to aby odnímanie dieťaťa a jeho umiestnenie do náhradnej starostlivosti bolo vykonávané len vtedy, keď je to v najlepšom záujme dieťaťa. Správa ďalej upozorňuje na to, že deti ktoré sú z dôvodu zanedbávania odoberané rodičom zažívajú v náhradnej starostlivosti často ešte závažnejšie zanedbávanie, ktoré im spôsobuje nezvratné traumy. Od roku 1920 sa odobralo rodičom viac ako 300 000 detí len vo Švédsku.

Na základe týchto skúsenosti zo zahraničia a neustáleho pribúdania prípadov, kedy boli poškodení slovenskí občania Marica Piškorová v správe o svojej činnosti, ktorú nájdete na stránkach ministerstva spravodlivosti hovorí o potrebe vzniku medzinárodného fóra, pretože závažnosť a množstvo prípadov presahujú už aj možnosti centra pre medzinárodnú ochranu detí. (práve riaditeľka centra by mala ako prvá na to apelovať) Ministerstvo zahraničných vecí by malo aspoň s krajinou v ktorej sa prípady najviac vyskytujú o probléme diskutovať a hľadať riešenie.

Náš minister zahraničných vecí Miroslav Lajčák má však plno práce s presadzovaním rodovej ideológie a práv LGBTI osôb.

Je zarážajúce, že máme na Slovensku výbor pre práva lesbičiek, gejev, bisexuálnych, transrodových a intersexuálnych (LGBTI) osôb, ktorý svieti veľkým písmom priamo na stránke ministerstva spravodlivosti a nemáme výbor, ktorý by sa zaoberal nefunkčným sociálnym systémom, ktorý je presadzovaný po celom svete. Je to zarážajúce nie len z dôvodu, že za hranicami žije veľká časť nášho obyvateľstva, kde mnoho rodín už prišlo o svoje deti, ale aj preto, že tie isté zmeny zavádzame u nás a nikto sa tomu profesionálne nevenuje.

Pozrite sa akými sumami boli rodovo a potratovo zamerané inštitúcie dotované z našich daní:
<http://www.instituteoflexiii.org/special/STUDIA-Rozpocet%20UV%20na%20KS%202012.pdf>

Je to závažný medzinárodný problém a potrebuje výbor, kde budú pracovať ľudia, ktorí poznajú európsku legislatívu, vedia pomôcť občanom v zahraničí, pracujú s rodinami ktorým boli odobraté deti v zahraničí aj na Slovensku, zúčastňujú sa na súdnych pojednaniach a tak rozumejú tomu, kde systém zlyháva a ktoré legislatívne zmeny by sme preto v žiadnom prípade nemali presadzovať u nás doma.

Nespoliehajte sa na Alianciu za rodinu či Fórum života, týmto problémom sa nezaoberajú. Je skvelé, že sa pustli do boja proti demoralizácii najmenších a treba ich v tom podporiť. Žiaľ, pokiaľ ide o rodinu, nie sú to homosexuáli ani sexuálna výchova, čo naše rodiny teraz najviac ohrozuje. Je potrebné, aby sa témy odoberania detí a demoralizácie najmenších spojili, pretože teror sociálok je základným kameňom celého tohto programu. Nečakajte, že ak to naplno prepukne aj u nás, bude sa nejaký rodič alebo starí rodič, zúčastňovať protestov alebo pochodov za rodinu.

Téma „ Juvenilná Justícia“ bola mediálne zosmiešnená, ale komu ide ozaj o deti a o rodinu, nemôže pred ňou zatvárať oči. Len ľudia, ktorým ide o vlastný prospech a popularitu, alebo v horšom prípade o odvádzanie pozornosti inam, môžu túto hrozbu ignorovať. Nie je potrebné pri tom nič iné, ako šíriť informácie a podporovať ľudí okolo Marici Pirošíkovej, Lucii Bodington, Ivany Vránskej, Milana Horeličana či Eleonóry Studencovej a myšlienku vzniku špecializovanej rady. Verím však, že teraz zmenia svoje postoje.

Našťastie máme aj menšie organizácie, ktoré už dlho na problém poukazujú, apelujú na zmenu, píšu poslancom a organizujú manifestácie, protestné akcie a pomáhajú rodinám a to Združenie pre ochranu rodiny, Občania za morálne hodnoty a tradície, Združenie za obnovu morálnych hodnôt či Magnificat, ktorí na túto tému robieva videá s poškodenými rodinami. Zdokumentovali tak už príbeh rodiny Spáčilovej, Šimkovičovej a toto je ich najnovšie video, kde dieťa trpí tým, že sa musí stretávať s otcom aj keď jej ubližuje <http://player.vimeo.com/video/81972489>

Treba poďakovať aj ľuďom, ktorí sa starajú o propagáciu na internete ako je stránka

<http://www.stopautogenocide.sk/>, <http://www.rodinajezaklad.sk/>

FB stránky Stop juvenilnej justícii nenechajme si vziať deti, Ivana Boórová –Slovensko, pomôžme jej vrátiť deti späť, Aktívne proti juvenilnej justícii, Deti patria rodičom, Bez detí neodídem, Rodina je základ a v neposlednom rade tisícom ľudí, ktorí podpísali petíciu a osobitne tým, ktorí ich zbierali po stovkách niekedy tisíckach..

Je zarážajúce, že naša spoločnosť nemá možnosť sa o týchto závažných problémoch dozvedieť z verejnoprávnej televízie, pretože nedáva priestor na rozhovor k týmto a mnohým ďalším závažným témam, ktoré spoločnosť sužujú a teda bráni diskusii o možnostiach zmeny. Práva táto televízia, ktorá má slúžiť občanom sa o túto tému zaujíma najmenej. Prenecháva tak priestor komerčným televíziám, ktoré sa o problém zaujímajú len preto, že zvädzajú na trhu boj o sledovanosť. Popritom však divákovu pozornosť ťahajú za hranice a my netušíme, že 95% z tohto systému už funguje aj u nás. Stačí ho už len doladiť a poriadne rozbehnúť.

Berú nám pôdu, vodu, deti... čo nám ostane?

Podme sa teraz pozrieť na základný kameň tohto systému .

PROFESIONALNA RODINA AKO NAHRANE RODINNE PROSTREDIE

<http://anv.cz/odborne/244-nove-dilemy-profesionalnych-rodin>

Profesionálna náhradná výchova v rodine sa prvý krát objavila už v roku **1993** v zákone o školských zariadeniach. Neskôr v roku 1998 prišiel zákon o sociálnej pomoci a posledná transformácia sa udiala v roku 2005 v zákone o sociálnoprávnej ochrane detí. Nešlo o kozmetické úpravy ale o vážne zmeny. Je potrebné na ne poukázať, keďže každú chvíľu sa má meniť znova.

1933- do rodinného prostredia boli posunuté len deti vážne emocionálne a duševné narušené ktoré nemohli byť vychovávané spoločne s ostatnými deťmi. Pestún bol zamestnancom detského domova, vychovávateľ s potrebným odborným vzdelaním . Už v prvých rokoch sa ozývali niektorí odborníci (hlavne okolo o.z Navrat), že profesionálna náhradná starostlivosť by mala byť pre všetky deti a následne sa to aj z časti realizovalo. Tak sa začali znižovať nároky na odbornosť vychovávateľa a na to, ktoré deti by mali byť do tejto formy starostlivosti zaradené.

1997- z rezortu zdravotníctva a školstva prešli detské domovy pod rezort sociálnych služieb. Pri reforme sa uvažovalo o úplnom zrušení profesionálnej, nakoniec sa však hlavne pre tlak mimovládnych organizácií **NGO** nezrušila, ale naopak sa rozrástla. V roku 2002 bolo už 72 náhradných rodičov u ktorých bolo 145 detí. Bola to **forma dlhodobej starostlivosti o deti.**

2005- nastal obrat a táto forma výchovy dostala prednosť pred inými formami ústavnej výchovy a ide o formu **KRATKODOBEJ starostlivosti**. Má to byť riešenie hlavne pre menšie deti kým sa im nenájde dlhodobá náhradná starostlivosť alebo sa nevrátia k rodine. Profesionálny rodič nemusí mať stredoškolské pedagogické vzdelanie stačí akékoľvek stredoškolské. Rodičov sme mali okolo 300 a u nich približne 500 detí. Detské domovy prešli pod iný úrad.

Podľa doc. PhDr. Albína Škoviera, PhD UNICEF prax ukazuje na tieto nedostatky:

1. Profesionálni rodičia a deti ktorí vykonávali svoju činnosť ešte pred reformou môžu prísť o svoje deti ku ktorým majú silné citové väzby a tak isto deti o týchto rodičov.

(Tento problém teraz búrlivo riešia v ČR kde okrem toho aj zrušili detské klokánky- teda, prestali vyplácať zamestnancov)<http://www.denik.cz/jihocesky-kraj/nektere-tety-z-klokanku-stale-cekaji-na-prosincovou-vyplatu-20140327-ip1z.html>

2. Deti v krátkodobej starostlivosti môžu byť u pestúnov pár mesiacov až dva roky v niektorých prípadoch aj viac. Osobitne malé deti ktoré u pestúnov ostanú pár mesiacov či pol roka a viac si k ním už vytvárajú väzby a tie budú prerušené a dieťa zažije ďalšie odmietnutie. (V zahraničí deti takto bežne do dospelosti vystriedajú aj 20-40 rodín) Profesionálny rodič si nemá k dieťaťu preto vytvárať blízky vzťah (vysvetlite to však 3ročnému dieťaťu)

Opakujú sa preto často tieto dva javy.

a, Profesionálny rodič nadviaže s dieťaťom blízky vzťah a chce sa oňho starať dlhodobo ako pestún. Sociálni pracovníci mu toto zblíženie vyčítajú a považujú to za jeho profesionálne zlyhanie alebo špekuláciu, ktorou chce predbehnúť iných žiadateľov.

b, „Emocionálne odolný“ profesionálny rodič vráti dieťa s tým, že chce iné.

3. Deti odmietané emocionálne a sociálne narušené často aj so zmyslovým a zdravotným postihnutím potrebujú odborne pripravených a osobnostne zreých profesionálnych rodičov. Profesionálni rodičia sa však viac naberajú ako vyberajú a je na uváženie aj ich motivácia, keďže za svoje služby dostávajú peniaze. (pri ľuďoch, ktorí si v živote zvolili pedagogický smer sa dá predpokladať aspoň to ,že toto rozhodnutie spravili dobrovoľne, pretože majú sociálne cítenie a nie len preto, že potrebujú prácu).

V praxi to znamená častejšie zlyhávajúce profesionálnych rodín, putovanie detí z jednej rodiny do druhej spravidla s medzi-pobytom v detskom domove. To že ide o situáciu vážnu ,ilustrujem dvoma príkladmi:

-osobitne nezrelá 25ročná žena, slobodná matka, ktorá nezažila ani biologickú ani náhradnú rodinnú starostlivosť(jej matka bola psychicky chorá a ona ako problémová prešla viacerými detskými domovmi)sa stala profesionálnym rodičom.

-jeden z úradov práce dokonca realizoval pilotný rekvalifikačný kurz profesionálneho rodičovstva určený vybraním evidovaným nezamestnaným. Jeho absolventi, našťastie, túto formu nevykonávajú.

4. zdá sa že súčasné zmeny sú spojené viac s politicko-ekonomickými motívmi ako s úprimnou túžbou deťom pomôcť. Je to vidieť v rivalite medzi rezortom školstva a rezortom sociálnych vecí, záväzkami voči EU a OSN. Starostlivosť v rodinnom prostredí je pre štát nákladovo o 1/3 lacnejšia.

Na koniec dodáva: Sme veľmi vzdialený od toho aby sme spochybňovali užitočnosť dobrého rodinného prostredia pre zdravý emocionálny, sociálny, kognitívny i fyzický vývin dieťaťa. Sme však vzdialení aj od toho, aby sme prijali ako pravdivý fakt, že pre každé dieťa je zlá rodina lepšia, ako dobre fungujúca veľká inštitúcia. Pre náhradné a profesionálne rodiny to platí ešte viac, ako pre rodiny biologické.

Možno si ešte pamätáte na prípad 22 ročného Joža, ktorý sa stal pestúnom a dostal do výchovy 3 deti. <http://www.pluska.sk/krimi/domace-krimi/policia-obvinila-frantiska-zo-zabitia-chlapceka-11mes-hodil-jozka-zem-lebo-plakal.html> 6ročný, 4ročný a 11 mesačný. Jožo vyrastal v detskom domove. Každá matka vie aké je ťažké postarať sa len o jedno malé dieťa. Tí, ktorí mu to dovolili, brali deti ako tovar. Vôbec sa nečudujem, že tento nezrelý človek z detského domova výchovu nezvládol a hodil najmladšie neustále plačúce dieťa o zem. **Dieťa zomrelo**, k činu sa priznal a hrozí mu mnohoročné väzenie. Skôr by, ale do väzenia mali ísť tí, ktorí mu to dovolili. Riaditeľka detského domova uviedla, že mladíkovi zverili dieťa až po podrobnej analýze.

Zaujímavá analýza, nabadúce stačí použiť zdravý rozum!

Detský domov má zo zákona povinnosť, každé dieťa do 6 rokov najneskôr po 4 týždňovej diagnostike zaradiť do profesionálnej rodiny ak si jeho zdravotný stav nevyžaduje osobitnú starostlivosť v špecializovanej samostatnej skupine, alebo ak je to v záujme dieťaťa z dôvodu zachovania súrodeneckých väzieb. Okrem toho aj ostatné deti sa musia podľa zákona snažiť umiestniť do náhradných rodín, pretože náhradná rodinná starostlivosť má prednosť pred ústavnou.

Teda každý z týchto orgánov má záujem na tom aby deti putovali do profesionálnych rodín.

Aby dostávali dotácie musia sa podľa zákona riadiť. Všetky orgány sú silno prepojené a stále sa pracuje na ešte silnejšom prepojení, čo má svoje klady, ale aj možné riziká.

Smutné je, že detí sa znova nikto nepýta na to, či vlastne chcú ísť do náhradnej rodinnej starostlivosti. V Česku o tom deti nechcú ani počuť. Myslíte si, že u nás je to iné? Riaditeľ jedného detského domova má o tom dôkaz. Z 8 detí, ktoré boli poslané do náhradnej rodiny sa vrátilo do domova 6!

Viac porozprávajú deti samé:

<http://regiony.impuls.cz/vysocina/mnoho-deti-z-detskych-domovu-nechce-do-pestounske-pece-pe14-e37v-fgib.html>

Nie len deti nechcú „umelých rodičov“ ani stredoškolsky vzdelaný, slušný a rozumný ľudia nemajú záujem o profesionálne rodičovstvo tak, ako by kompetentní čakali. V podvedomí cítia, že tam niečo nie je v poriadku a rovnako chápu, čo všetko takáto práca zo sebou prináša. Je to obrovský zásah do celého života dospelého človeka, rodiny, ich detí a detí, ktoré by si k sebe mali vziať. Vedia, že ak to nezvládnu, tie deti zažijú silnú traumy, preto sa nároky na pestúnov často znižujú a znižujú.

Ak sa už niekto odhodlá vziať si cudzie dieťa do svojej starostlivosti, tak bude chcieť slušné, vychované a určite aj biele skôr, ako ťažko zvládnuteľné, prípadne rómske.

Všetko je pripravená, všetko je nastavené, peniažky prúdia, **ale chýbajú deti, ktoré by si profesionálni rodičia chceli vziať a tie deti treba niekde zohnať**, lebo bez nich ten systém fungovať nebude.

V Českej republike si profesionálny rodič vraj nemôže vybrať dieťa, ktoré mu bude dané do starostlivosti. To je veľmi nešťastné rozhodnutie, ale aj napriek tomu v detských domovoch ostávajú deti, ktoré si nikto vziať nechce. Tam sa okrem toho kladú na pestúnov ešte menšie nároky ako na našich, nemusia mať ani strednú školu. Podľa toho, čo sa tam práve deje, to bude zanedlho druhé Anglicko.

Na Slovensku nároky na dieťa mať môžete. Je to správne, pretože sa takto šanca na vrátenie dieťaťa do detského domova znižujú. Čo, ale potom, keď budú v detskom domove len rómske a ťažko zvládnuteľné deti? Drvivá väčšina detí v domovoch je rómska. Takéto deti sa umiestňujú do rómskych náhradných rodín, ale koľko rómskych rodín spĺňa podmienky na to, aby si mohli vziať do starostlivosti cudzie dieťa?

Noviny nám nedávno priniesli správu, že **počet vyňatých detí z rodín stále rastie**. <http://www.cas.sk/clanok/266270/zarazajuce-cisla-pocet-deti-vynatych-z-rodin-vyrazne-stupol.html> Zatiaľ, čo za prvý polrok 2006 to bolo **482 detí**, v roku 2007 v tom istom období už 493 detí a 553 detí za prvých šesť mesiacov 2010. V roku 2013 to bolo za to isté obdobie až **851 detí**. Vyplýva to z výskumu Ohrozená rodina na Slovensku 2013. Okrem celkového počtu stúpol počet detí vynímaných vo veku 10 až 15 rokov. Výskum taktiež ukázal, že **až 40,70 percenta detí je vynímaných osamote, pričom ich súrodenci v rodine zostávajú**. Ako uvádza mimovládna organizácia, medzi najzávažnejšie zistenia výskumu patrí fakt, že **až 54,70 percenta detí má reálnu šancu na návrat do biologickej rodiny, pokiaľ by sa s rodinou intenzívne pracovalo**. "Reálne sa však do rodín vracia len **5,5 percenta detí, čo je alarmujúco málo**," uviedla Slávka Liptáková zo Spoločnosti priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar.

Myslíte si, že začali chodiť častejšie do rómskych osád, že sa ten počet tak zvýšil?

FINANCOVANIE A MIMOVĽADNE ORGANIZÁCIE

Ako som už spomínala peniaze do systému prúdia z rôznych miest, nie len zo štátneho rozpočtu. Veľký počet peňazí prúdi práve zo zahraničia.. či je to Nórsko, USA, Británia... všetko krajiny, kde je situácia najhoršia.

Dávajú nám peniaze a učia o „dobrej praxi“ zo svojej krajiny. Tá, ale vôbec nie je dobrá. Je výhodná pre isté skupiny ľudí (niektorých pestúnov, organizácie, zamestnancov štátnych orgánov, nadácie)

Peniaze, ktoré sa ušetria na hlúposti a zúfalstve obyčajných ľudí sa neušetria v pravom slova zmysle, len sa prerozdelia do súkromných vreciek. Pestún či náhradný rodič je zneužitý. Jeden profesionálny rodič v jednom komentári písal, že zarobí približne 500e na mesiac a nemá preplatený napríklad benzín a iné výdavky, takže mu ostane mesačne asi 450e.. **prepočítajte si, koľko je to na hodinu**, keďže pracujú 24hodín denne. Dokonca si ešte často sami platia školenia u akreditovaných subjektov aby mohli náhradnú starostlivosť vykonávať. Využívajú a zneužívajú tak ľudí, ktorí sa ocitli v zlej finančnej situácii ako lacnú pracovnú silu. Určite sa nájdu aj takí ľudia, ktorí to robia s láskou a v prvom rade preto, že chcú tým deťom pomôcť. Otázka však znie, koľko ich takto pracuje a bude pracovať z núdze.

Akreditované subjekty...

<http://www.employment.gov.sk/files/ministerstvo/akreditacie/zoznam-akreditovanych-nestatnych-subjektov-opatrenia.pdf>

Na vykonávanie súdnych rozhodnutí máme aj tzv. **akreditované subjekty** inak aj neziskové mimovládne organizácie, ktoré „pomáhajú“ UPSVaRu tým, že spolupôsobia pri vykonávaní ich činnosti. Sú to rôzne centrá pre deti týrané, postihnuté, ťažko zvládnuteľné, závislé, pre matky z deťmi, utečencov.. Niektoré aj školia a sprostredkujú profesionálnu rodinnú starostlivosť týmto deťom (Návrat, Detské centrum a Úsmev ako dar). Akreditované subjekty dostanú peniaze na svoju činnosť(štát, príspevky od ľudí, nadácii, z rôznych fondov, podnikov, 2 percentá z dane...) **jedná sa tu o stá tisíce eur**. Napriek tomu za školenia pre profesionálneho rodiča, napríklad detské centrum zoberie od uchádzača 160e. Ich činnosťou je plniť súdom nariadené opatrenia u maloletých, školiť pestúnov, pripravovať a prideľovať im deti ,staráť sa o prevenciu a **realizovať projekty, na ktoré dostali od zahraničných sponzorov peniaze**. Organizujú rôzne kurzy, otvárajú nové strediská, centrá pre týrané ženy a deti, kluby, rekreačno-poradenské pobyty pre náhradné rodiny, organizujú prednášky, robia terénnu prácu, vydávajú časopisy, brožúry, „zháňajú“ náhradných rodičov, mediálne sa zviditeľňujú, **významne sa podieľajú na tvorbe legislatívnych zmien**.

Sú to hlavne oni, ktorí majú pracovať s rodinou aby sa do nej dieťa mohlo vrátiť, avšak je to v ich záujme keď z 54% detí sa reálne do rodiny vráti 5,5 % ?

Svoju pozíciu si budú upevňovať a peniaze dostávať, len keď dokážu, že ich činnosť je potrebná a majú plné ruky práce. Nakoľko je každé druhé dieťa týrané a média, sudcovia, ministerstvá, lekári, sociálni pracovníci či polícia už boli o probléme poučení, nemusia sa báť, že by o ňu prišli. Legislatíva sa zmenila a najsť teda týrané dieťa bude stále ľahšie a ľahšie, tak isto ako ho odňať zo život ohrozujúceho prostredia. Rodičia si budú musieť zvyknúť na nové pravidlá..

Dospelých ľudí však do náhradnej starostlivosti nenanútia. Musia ich motivovať finančne, čo sa nebude páčiť štátnej pokladničke, zvoľniť úplne požiadavky na profesionálnych rodičov alebo zabezpečiť deti, ktoré budú žiadané.. Inak sa kohútik finančného potrubia zastaví, ale od neho je závislých mnoho novovzniknutých pracovných miest a sieť inštitúcií. Okrem toho EU a OSN by ich zožrala za živa! Peňazí na to dostali dosť, teraz sa musia postarať o dostatok detí.

Pozrite sa sami na niektoré tie sumy a projekty. Stačí len vyhlásiť grantovú súťaž a rastú ako huby po daždi. Najviac podporených projektov je v sociálnej a v antidiskriminačnej oblasti.

http://www.eeango.sk/aoi/images/1_vyzva_AOI/Zoznamy_podporených_ziadostí/SS_1_vysledky_w eb.pdf

http://www.eeango.sk/aoi/images/2_vyzva_AOI/Zoznamy_podporených_projektov/EEA_DM_2_vysl edky.pdf

Agentúry, ktoré sprostredkujú prácu.. akreditované subjekty, ktoré sprostredkujú náhradnú starostlivosť. V zahraničí medzi tým už nie je žiaden rozdiel.

Lucia Bodington, ktorá pomáha rodičom odobratých detí v Anglicku pre časopis Zem a Vek odpovedala na jednu otázku ohľadom finančnej skupiny **J&T** takto:

Ako môže súkromná spoločnosť presadzovať zákony? Založili si nejakú neziskovú organizáciu akoby kvôli pomoci. Majú organizáciu ktorá funguje v Anglicku a teraz aj v Česku akoby „súkromná sociálka“ alebo agentúra. Keď sociálka odoberie dieťa , J&T bude dodávať pestúnov. V Anglicku je to super biznis a teraz sa tešia že sa nabalia. Aj na Slovensku by sa chceli nabaliť.

Človeku by sa ani nechcelo veriť , žiaľ nedávno slovenskom otriasol škandál práve s touto spoločnosťou J&T, ktorý zaujal aj zahraničné médiá, keďže podľa vyslovených podozrení vládu našej vláde finančné skupiny. <http://www.pluska.sk/spravy/z-domova/preco-vznikol-material-predaji-spp-pocitaci-jt-takto-vysvetlil-malatinaky.html>

Spoločnosť J&T podniká vo viacerých oblastiach. Hlavnou je bankový a finančný sektor, no vlastní napríklad aj TV JOJ. Možno preto to každé **druhé** týrané dieťa a odvádzanie pozornosti diváka.

Čomu sa ešte venuje ?

wikipedia: *Nadační fond J&T financuje a spravuje edukačnú-náborovú kampaň "Hledáme rodiče", ktorá má za cieľ nábor dostatečného množstva pestounů pro 11.000 dní umístěných v ústavěch. Za dobu své existence přerozdělil Nadační fond J&T na pomoc v Čechách a na Slovensku více než 230 milionů korun.* <http://www.nadaciajt.sk/> Teda, pomáha finančne akreditovaným subjektom.

Nepotrebuje aby naši sociálni pracovníci dostávali odmeny za každé dobré dieťa na to aby tento systém u nás fungoval. Odmeny za odoberanie detí , to je už len čerešnička na torte, nie spúšťač. Stačí zákon, príkaz z hora, strach o zamestnanie, možnosť povýšenia, či finančný príspevok. Tak isto „podpultové“ odmeny možno fungujú už aj teraz..lebo sprostredkovanie čohokoľvek si to skôr či neskôr bude vyžadovať.

Jozef Tinka z Rady pre práva dieťaťa opatrne poukazuje na to, ako málo na to stačí.

<http://www.sme.sk/c/6691090/sudkyna-nic-neoverila-a-vzala-dieta-zo-zdravej-rodiny.html#ixzz31m73A9JY>

Podľa vás sa na Slovensku deje aj inštitucionálne kupčenie s deťmi, keď sociálky majú dohadzovať deti do krízových centier, aby si objektivizovali finančnú bilanciu. Nie je to prehnané tvrdenie?

Zatiaľ je to len indícia, ale nebude ďaleko od pravdy. Preto ani nebudem nikoho menovať, lebo dokázať to je mimoriadne ťažké. Systém funguje nasledovne – existuje zákon, na základe ktorého krízové centrá dostávajú dotácie od štátu. Súvisí to s počtom detí, ktoré tam majú.

Ak si krízové centrum požiada o dotáciu na 50 detí, ale je ich len 40, potrebuje nejako zohnať 10 chýbajúcich duší. Riešime už dva prípady, kde je podozrenie, že sociálky umiestnili do krízového centra deti, ktoré tam nikdy nemali čo robiť. Spolupracujeme na tom aj s kriminálkou. Pamätáte si na prípad Natálky s mentálnou anorexiou, ktorý medializovala Markíza? Tú dievčinu sme vtedy zachraňovali aj my. (Mala byť umiestnená do krízového strediska NARUC- akreditovaný subjekt)

Opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí vykonávajú orgány štátnej správy ktoré sú: ministerstvo, orgány sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže ďalej obec, vyšší územný celok, akreditovaný subjekt, právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá vykonáva opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (detský domov, sociálny pracovník, náhradný rodič, psychológ..)Všetky tieto inštitúcie sa prepájajú, **zduružujú a úzko spolupracujú..**

Rovnako tak sa spájajú pod koalície, združenia, asociácie aj rôzne akreditované subjekty. Máme napríklad: **Koalíciu pre deti, Nadáciu pre deti Slovenska, Asociáciu náhradných rodín, Asociácia krízových stredísk, Asociácia supervízorov**, dokonca už aj **Asociácia rodinných sudcov** .

Na prvý pohľad sa môže zdať, že rodinné súdy by som tu teraz nemala pľesť avšak nie je to až taká pravda. Toto som našla na stránke akreditovaného subjektu **Úsmevu ako dar** :

<http://www.usmev.sk/sk/nase-projekty-a-programy/vzdelavanie/konferencie>

Po šiestich rokoch sa nám v roku 2011 podarilo presadiť novelu vyhlášky Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre súdy, ktorá začala na Slovensku platiť od septembra 2011 a tá umožňuje

začať činnosť rodinných súdov. Úsmev ako dar následne napomáhal aj pri vytvorení Asociácie rodinných sudcov, ktorá bude týchto sudcov združovať a ktorej hlavným cieľom bude v spolupráci s Justičnou akadémiou príprava vzdelávania pre nových rodinných sudcov.

Úsmev ako dar a ďalšie mimovládne organizácie a akreditované subjekty usporadúvajú pre týchto sudcov medzinárodné konferencie a stretnutia, kde riešia každé druhé týrané dieťa a prínosy náhradnej profesionálnej rodinnej starostlivosti. Títo sudcovia budú potom rozhodovať aj o pestúnskej starostlivosti a nariadeniach vo veci ústavnej starostlivosti pre deti vyňaté z rodín. Ale nie len sudcov..

Aby sme vedeli lepšie, účinnejšie, odbornejšie a kvalitnejšie pomáhať našim klientom, organizujeme počas roka viacero odborných konferencií a seminárov. Tieto podujatia sú určené pre našich pracovníkov, odborných spolupracovníkov, sociálnych pracovníkov, zástupcov štátnej správy a samosprávy, sudcov, dobrovoľníkov a všetkých ľudí, ktorí majú v záujme pomáhať nám naplňovať našu myšlienku ... aby každé dieťa malo rodinu.

Je to normálne aby tí, čo školia pestúnov a majú eminentný záujem na tom aby mali čo najviac detí v profesionálnych rodinách, školili sudcov, sociálnych pracovníkov a zástupcov štátnej správy? Týchto ľudí školia po celom Slovensku mnohé organizácie : <http://naruc.sk/sietovanie-pracovne-stretnutia-zastupcov-mvo-verejnej-a-statnej-spravy-v-ptc-naruc-cadca/e> čuduje sa ešte niekto, že sa tak málo detí dostáva späť do biologickej rodiny?

Žiaľ to nie je všetko.. (moje pripomienky budú v zelenom)

Teraz pochopíte ako ďaleko to už zašlo a potom sa pozrieme na to, koho záujmy to v skutočnosti sú.

http://ncrp.sk/?page_id=35 : **Národné centrum pre rovnosť príležitostí (NCR)**

The screenshot shows a web browser window displaying the website of the National Center for Equality of Opportunities (NCR). The page title is "Projekt: Prevencia a eliminácia rodinného násillia (1999-2005)". The main content area lists achievements of the project (2000-2006), including the formation of a committee, the adoption of the UN Convention on the Rights of the Child, and the publication of various materials. A list of project goals and a list of project partners are also visible. On the right side, there is a Facebook widget for the NCR, showing the profile picture and a post with a photo of a group of people. The browser's address bar shows the URL "ncrp.sk/?page_id=35".

Podprojekty – aktivity a výstupy

1. **Výskum: „Týranie detí ako spoločenský problém“ (1999) LUCKA!** v ktorom boli zmapované legislatívne a inštitucionálne problémy pri riešení problémov týrania a zanedbávania detí na Slovensku. Výskum bol realizovaný v spolupráci s Medzinárodným strediskom pre štúdium rodiny a stal sa podkladom a východiskom pri formulácii cieľov projektu a ďalších aktivít

zameraných **prípravu akčného plánu na elimináciu násillia páchaného na deťoch**. Výstup: publikácia „Týranie detí ako spoločenský problém“

2. **Úvodná konferencia: „Ochrana obeť v domácom násillí“ (2000)** bola zameraná na analýzu súčasných problémov v legislatíve a systéme riešenia problematiky domáceho násillia na Slovensku a prezentáciu **dobrej praxe** v oblasti legislatívy a systémového riešenia tejto problematiky v zahraničí založenej na multidisciplinárnej spolupráci odborníkov. S prezentáciami vystúpili odborníci a odborníčky z **USA, Cypru, Švédska, Rakúska**. Konferencia bola realizovaná v spolupráci s **UNDP** Bratislava. Jej závery a odporúčania boli podkladom pre prípravu akčného plánu na elimináciu domáceho násillia na Slovensku. Výstup: zborník „Ochrana obeť v domácom násillí“

Rozvojový program Spojených národov alebo Rozvojový program OSN (skratka **UNDP**, z angl. *United Nations Development Programme*) je zvláštna inštitúcia OSN vytvorená v roku **1966**, ktorá zodpovedá za riadenie a koordináciu rozvojových projektov a poskytovanie technickej pomoci. Pomáha pri prieskume nerastných zdrojov, pri vyhodnocovaní priemyselného, obchodného a vývozného potenciálu, v transfere technológií, pri profesnom vzdelávaní a pri programoch ekonomického a sociálneho plánovania.

3. **Seminár: „Multidisciplinárna spolupráca pri riešení prípadov týrania, zneužívania a zanedbávania detí“ (2001)** bol určený pre zástupcov MPSVR SR, Policajného prezidia, sociálnych pracovníkov, políciu, psychológov. Jeho obsahom bola prezentácia systému multidisciplinárnej spolupráce profesionálov zaoberajúcich sa prevenciou, riešením a vyšetrovaním prípadov týrania detí v oblasti Madison, štát Alabama, USA. Odborníčky z USA prezentovali systém práce multidisciplinárneho tímu, pravidlá komunikácie členov tímu, vyšetrovacie štandardy a protokol, ktorý eliminuje viacnásobné vypočúvanie dieťaťa a pre dieťa vytvára bezpečné prostredie.

Výstup: publikácia zameraná na základné definície multidisciplinárnej spolupráce a jej prínos pre obeť násillia „Multidisciplinárna spolupráca pri riešení prípadov týrania, zneužívania a zanedbávania detí“

1. Vzdelávanie odborníkov v prevencii a eliminácii rodinného násillia

Dlhodobý projekt Prevencia a eliminácia rodinného násillia bol postavený na partnerskej spolupráci mimovládnej organizácie, vládnych a profesijných organizácií. Jeho cieľom bolo priniesť na Slovensko informácie a materiály zamerané na legislatívne a systémové riešenie tejto problematiky v zahraničí a v spolupráci s uvedenými inštitúciami pripraviť podklady pre vytvorenie systémového a legislatívneho rámca multidisciplinárnej spolupráce riešenia tejto problematiky na Slovensku. Vzdelávanie bolo určené odborníkom a odborníčkam z radov sociálnej práce, polície, psychológie (centier poradensko psychologických služieb a pedagogicko psychologických poradní), lekárom/lekárkam a polície a zástupcom/zástupkyňiam štátnej správy. Z celého Slovenska sa ho zúčastňovala skupina 50 odborníkov a odborníčok. Lektormi a lektorkami tréningov boli odborníci a odborníčky z Veľkej Británie (Univerzita v Birminghame, Kráľovská Univerzita v Belfaste, Ministerstvo pre deti), a USA (Centrum na ochranu detí, Alabama)

- **Témy seminárov a tréningov (2000-2005)**
 1. Multidisciplinárna spolupráca v riešení prípadov týraných, zneužívaných a zanedbávaných detí. Seminár pre pracovníkov štátnej a verejnej správy.

2. Informácie o systéme multidisciplinárnej spolupráce vo **Veľkej Británii**, o ich systéme vyšetrovania prípadov rodinného násillia a spoločné formulovanie obsahu ďalšieho vzdelávania.
3. Formulovanie ďalšieho smerovania a obsahu vzdelávania odborníkov a odborníčk na Slovensku (20 zástupcov Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Ministerstva školstva SR, Ministerstva zdravotníctva SR, Krajského úradu Bratislava, Policajného prezidia SR, Metodického centra poradensko-psychologických služieb a z katedier sociálnej práce, psychológie a liečebnej pedagogiky Univerzity Komenského)
4. Hodnotenie a liečba rodín, v ktorých týrajú deti- lektori: Prof. Kevin Browne a Dr. Tony Beech
5. Systém ochrany detí a právna reforma – lektori: Prof. Kevin Browne a Dr David Gough
6. Násillie medzi dospelými a jeho dopad na deti, vyrastajúce v násillníckych rodinách – lektori: prof Kevin Browne a Dr. Luise Dixon
7. Prevencia a eliminácia šikanovania a sexuálneho zneužívania detí – lektori: prof. Kevin Browne a Dr. Michele Elliott
8. Úloha polície a súdov v systéme ochrany detí a systém multidisciplinárnej spolupráce v riešení prípadov rodinného násillia – lektori: Prof. Kevin Browne a Dr. Catherine Hamilton
9. Liečba sexuálnych násillníkov – lektori: Dr. Dawn Fisher a Dr. Antony Beech
10. Integrovaný systém na ochranu detí – lektori: Jenny Gray, prof. Kevin Browne,
11. Emocionálne týranie a zanedbávanie detí a liečba post traumatického syndrómu – lektori: prof. Dorota Iwaniec, a prof. David Horne.

2. Semináre pre pracovníkov ministerstiev a profesijných organizácií (2000-2004)

Ich cieľom bolo pracovníkom v rozhodovacích pozíciách poskytnúť informácie o riešení tejto problematiky v zahraničí a poukázať na možnosti úpravy právneho a systémového riešenia tohto problému na Slovensku.

- Seminár o právnom systéme integrovanej spolupráce bol určený pre pracovníkov ministerstiev!
- Seminárov k téme šikanovania a sexuálneho zneužívania detí sa zúčastnilo vyše 200 učiteľov z celého Slovenska a 50 pracovníkov detských domovov a ústavov sociálnej starostlivosti.!
- Seminára k téme úloha polície a súdov v systéme ochrany detí sa zúčastnili policajní vyšetrovatelia a pracovníci prokuratúry a súdov !
- Seminára k téme liečba detských sexuálnych násillníkov sa zúčastnili väzenskí psychológovia Zboru väzenskej a justičnej stráže a zdravotníckych zariadení pre obvinených a odsúdených.

Financovanie

British Council Bratislava, s príspevkom MPSVR SR, MŠ SR a Bratislavského samosprávneho kraja. Tréning s odborníkmi z USA financovalo Veľvyslanectvo **USA** na Slovensku.

6. Médiá v prevencii a eliminácii rodinného násillia (2001)

V priebehu roka 2001 NCR zorganizovalo 9 okrúhlych stolov pre novinárov a novinárky. Každé stretnutie bolo zamerané na špecifickú tému z oblasti rodinného násillia a na každom sa zúčastnili ako hostia zahraniční odborníci a odborníčky.

Cieľom programu bolo:

- poskytnúť novinárom a novinárkam informácie o prejavoch a dopadoch rodinného násillia na život a zdravie obetí rodinného násillia, o spôsoboch prístupu a riešenia tejto problematiky v zahraničí;
- diskutovať o úlohe a význame médií v prevencii a znižovaní tolerancie rodinného násillia v spoločnosti

Okrem toho NCR zorganizovalo 2 semináre aj pre študentov a študentky žurnalistiky FF UK.

Financovanie: Nadácia pre podporu občianskych aktivít (Program PHARE) **Fond EU**

7. Semináre pre sudcov a sudkyne (2001-2002)

V spolupráci s Ministerstvom spravodlivosti SR Národné centrum pre rovnosť príležitostí organizovalo 2 semináre pre sudcov a sudkyne zamerané na problematiku rodinného násillia. Zúčastnilo sa ich 78 sudcov a sudkýň z celého Slovenska! a ich cieľom bolo zvýšiť ich povedomie v posudzovaní tejto problematiky v rozhodovaní v súdnom konaní.

Financovanie: Ministerstvo spravodlivosti **SR**

8. Konferencia „Sloboda prejavu a ochrana súkromia v médiách“ (2001)

Cieľom konferencie bolo upozorniť na problém negatívneho dopadu neetického prezentovania prípadov rodinného násillia v médiách na deti a obeť násillia. Konferencia bola organizovaná pod záštitou predsedu vlády SR Mikuláša Dzurindu a zúčastnilo sa jej vyše 70 zástupcov a zástupkýň zahraničných zastupiteľstiev na Slovensku (Európskej komisie, UNDP, UNIFEM ženský fond Organizácie Spojených národov (OSN) British Council), Národnej rady SR, vlády SR, MPSVR SR, MŠ SR, MS SR, Policajného prezidia SR, novinárov, odborníkov a mimovládnych organizácií.

Financovanie: **Svetová banka**

9. V roku 2004 **NCR** usporiadalo návštevu detí z bratislavských škôl v Národnej rade SR, kde odovzdali Otvorený list detí Slovenska poslancom NR SR, v ktorom ich vyzvali, aby vo svojich politických rozhodnutiach sústredili pozornosť na potreby detí a vytvárali im podmienky na ich zdravý vývin tak, ako sa to Slovensko zaviazalo v Dohovore OSN o právach dieťaťa. **Toto zneužívanie detí asi nebude trestané..**

10. Konferencia „Spoločne na ochranu detí pred násillím“ (2005) bola záverečnou aktivitou vzdelávacej časti projektu. Zúčastnilo sa jej 150 zástupcov NR SR, VÚC, MPSVR SR, MŠ SR, MS SR, Policajného prezidia, Generálnej prokuratúry, profesijných a mimovládnych organizácií. Jej cieľom bolo prezentovať problémy, s ktorými sa na Slovensku stretávajú odborníci pri riešení problémov rodinného násillia a hľadanie východísk z tejto situácie predstavením návrhu integrovaného systému práce s ohrozenými deťmi a ich rodinami. Realizácia projektu a odporúčania konferencie vyústili do vytvorenia Stálej komisie Výboru Národnej rady SR pre sociálne veci a bývanie pre problematiku rodinného násillia a ochranu práv detí a mládeže. Komisia (v zložení zo zástupcov MPSVR SR, MŠ SR, MS SR, MZ SR, Generálnej prokuratúry, Policajného prezidia VUC, ZMOS, profesijných inštitúcií a MVO) ako poradný orgán Výboru NR SR pre sociálne veci a bývanie iniciovala vytvorenie

„Integrovaného systému na ochranu detí“ na Slovensku. V roku 2006 bol Národnou radou SR schválený návrh na vytvorenie úradu Splnomocnenca vlády SR pre deti a mládež, ktorý mal vytvoriť a implementovať koncepciu integrovaného systému na ochranu detí.

Tajomníčkou komisie bola riaditeľka Národného centra pre rovnosť príležitostí Mgr. Anna Klimáčková, ktorá bola plne zainteresovaná do prípravy podkladov a dôvodových správ k zavedeniu Integrovaného systému na ochranu detí na Slovensku

Zameranie centra pre rovnosť príležitostí:

Zmena rodových stereotypov (2004-2005)

Gender mainstreaming v národnej politike a programoch (2005-2006)

Program rodovej rovnosti v Zlatých Moravciach (2005–2006)

Projekt Gender mainstreaming na trhu práce (2006-2008)

Princípy rodovej rovnosti a gender mainstreaming ako súčasť antidiskriminačnej stratégie rozvoja regiónov (2008)

Gypsy spirit (2009, 2010, 2011) Rozvoj vidieka (2010- 2012)“

Áno, je to tak. Už od roku 2000 nás chodia učiť americký a anglický odborníci v odoberaní detí a ničení rodín o tom, ako nasledovať ich model. Práve preto, máme základný pilier tohto modelu (náhradnú rodinnú starostlivosť) už tak dávno uzákonenú. Práve preto americké organizácie NGO v roku 1997 zabránili jej zrušeniu. Legislatívne zmeny sa prijímali pomaličky a nebadane. Dnes stojíme v tomto systéme plne. Odoberanie detí, skorá sexualizácia detí, práva LGBTI, gender ideológia, feminizmus.. všetko je to financované z USA cez rovnaké fondy. Nie je správne tieto problematiky oddeľovať.

Naše MIMOVLADNE organizácie

Napriek všetkým týmto skutočnostiam organizácie združené okolo **koalície pre deti Slovenska** poslali 19.nov 2013 vláde vyhlásenie, v ktorom tlačia na vládu aby prijala bezodkladne navrhnuté dokumenty a z nich vyplývajúce systémové opatrenia na ochranu detí aj napriek jasnej nevôli verejnosti.

Z obavou sledujú šírenie paniky okolo odoberania detí a upozorňujú na to, že sú neopodstatnené a vychádzajú z neznalosti zákonného rámca práv dieťaťa na Slovensku a jeho uplatňovania v praxi.

viac: http://www.nds.sk/images/attach-dokumenty/vyhlasenie_k_19_novembru.pdf

Je skoro isté(a ak nie tak smutné), že dotyčné organizácie majú informácie o tom, že problém odoberania detí pripustila nedávno už aj EU vo svojej rezolúcii a tak pripustila aj fakt, že zmeny, ktoré presadzuje spoločne s OSN a ktoré teda presadzujú aj oni, sú ľahko zneužiteľné. Medzi kritizovanými štátmi sa dokonca objavuje aj ČR, ktorá tieto zmeny v systéme podľa prania EU, OSN a UNICEFu zaviedla len nedávno. Nikto z organizácii však napriek tomu znova nepodal jasné vysvetlenia toho, prečo by to teda práve u nás malo vyzerať inak, keď nás tu už 14 rokov chodia školiť o sociálnej ochrane detí odborníci z Veľkej Británie.

V súvislosti s ich vyhlásením ma teda napadá pár otázok. Záleží týmto ľuďom viac na deťoch, alebo na rozbehnutých projektoch na ktoré, už dostali stá tisíce eur zo všemožných fondov? Sú objektívny ak jedným z ich hlavných cieľov je aj byť partnerom OSN a presadzovať a monitorovať dodržiavanie našich medzinárodných záväzkov?

Nie je to pokrytectvo a ide im skutočne o deti, ak v súvislosti s nedávnym škandálom obchodovania s deťmi do Talianska a ľahostajnosťou s fatálnymi následkami pre minimálne stovky detí k ich odobraniu rodičom vo V. Británii, ktoré kritizovala samotná EU mlčia? Prečo si nerobili svoju prácu, nepostavili sa za práva detí, nekritizovali a nežiadali potrestanie kompetentných, netlačili na vyšetrovanie, keď boli hrubo zneužitá práva a zmarené životy stovák detí a celých rodín? Nebude to mať asi nič spoločné s tým, že majú s ministerstvom práce, ktorého vedenie sa v škandále spomína v súvislosti so zavádzaním nového systému úzko spolupracovať.. **Samozrejme mimovládne...**

V časopise Zem a Vek z Mája 2014 sa objavila téma : Komu slúži tretí sektor.

Rada by som Vám z neho nejaké časti citovala.

Mimovládne organizácie sú podľa teórie „organizácie s právnou subjektivitou, vytvorené súkromnými osobami ,ktoré sa nepodieľajú na vláde ani vo vláde nemajú svojich zástupcov. V prípade keď sa štát podieľal na ich založení, ich mimovládny charakter je daný tým, že štát ani jeho predstavitelia nemajú žiaden vplyv na riadenie organizácie alebo iné ovplyvňovanie jej činnosti“. Aká je však prax?

Pôvodným zameraním, tretieho sektora bolo suplovanie štátu v oblastiach v ktorých zlyháva, a väčšie zapojenie občanov do rozhodovacích procesov. Na začiatku to tak bolo a „mimovládky“ naozaj slúžili občanom. Pomáhali širokej verejnosti proti omnoho silnejším súperom. Rástol ich počet, rástla ich finančná základňa, začali sa profilovať výrazné osobnosti. Tretí sektor sa stal hráčom ktorý pomerne rýchlo predbehol odbory.. Postupom času špekulanti, filantropi, korporácie, politici, cirkvi, sekty a rôzne záujmové skupiny pochopili aká príležitosť sa im týmto nástrojom ponúka. Začali neziskovky „infiltrovať“ spolufinancovať, financovať či priamo zakladať. Formálne zameranie tretieho sektora ostalo, zmenila sa však jeho podstata. Predovšetkým neziskovky rástli ako huby po daždi v rozvojových štátoch kde mali oficiálne napomáhať budovať demokraciu, znižovať korupciu, potláčať diskrimináciu, ochraňovať životné prostredie atd..

Tretí sektor sa stal ideálnym prostriedkom pre „plazivé“ dlhodobé ovplyvňovanie verejnej mienky, mediálneho priestoru, politickej scény. Všade kam sa dostali, tlačili amerikanizmus, globalizáciu, liberalizmus a trhovú demokraciu.

Ľudia pôsobiaci v ňom sa zo dňa na deň stávajú ministrami, predsedami, primátormi, splnomocnencami, diplomatmi, riaditeľmi ,konateľmi..

Dávajú si honosné a pyšné názvy ktoré väčšinou nemajú žiaden skutočný význam.

Hra s predpokladom občanov ktorí sa domnievali, že vážny názov musí mať aj vážny obsah ako Inštitút, agentúra, akadémia, centrum, rada...

To si niekto naozaj myslí že vláde US, špekulantom, filantropom a korporáciám ide o dobr celého sveta a preto v krajine za krajinou investujú milióny eur do neziskoviek ?Iba preto aby ich občania mohli byť slobodný, vzdelaný, bohatý, zdravý, šťastný a sebestačný? Každá investícia očakáva nejakú formu zisku. Niekedy ide o zisk v bežnom ponímaní, väčšinou má však omnoho desivejší rozmer.

Česká poslankyňa za ČSSD Vladimíra Lesenská sa vyjadrila v marci 2013k nezyskovkám: „Jejích činnost může být určitým nebezpečím v situaci, kdy začínají pusobit v záumu tech zemí,z nichz financování smeruje, a nikoli v zájmu státu,kde jsou registrovány“

Je skutočne iróniou že neziskovky ktoré hlásajú katechizmus nulového štátu a totálneho voľného trhu, vyžadujú na svoje prežitie a fungovanie štátne dotácie. Ak im vláda čo i len skúsi na ne siahnuť.. nastáva hotový armagedon. Okamžite bijú na poplach médiá, celý sektor, ambasády, Európska únia, medzinárodné inštitúcie aj „osobnosti“.

Keď ich Putin vyhnal v roku 2013 z Ruska ako zahraničných agentov prskanie nemalo konca-kraja stal sa stelesneným diablom

Iste, nie sú všetky neziskovky rovnaké, a mnohé najmä tie menšie, ozaj poctivo slúžia deklarovanému účelu. Ale ak chceme rozoznať sami o sebe musíme najprv stopnúť známe zahraničné chápadlá.

Bývalý český prezident Václav Klaus prišiel s termínom „ NGO-izmus“ –diktát organizácii, ktoré oficiálne vystupujú ako mimovládne, nezávislé a robia si nárok na určovanie politického a ekonomického vývoja. Nikým nezvolaný a sami seba určujúci do úlohy morálnych autorít stanovujú čo je správne, výhodné a čo vyhovuje kritériám demokratickej a občianskej spoločnosti. Václav Klaus ich prirovnal ku komunistickým spolkom, pretože sú rovnako nedemokratické.

Nadácia otvorenej spoločnosti (Open Society Fundacions-OSF) je nadáciou amerického finančníka a miliardár GOERGE SOROSA (kľúčový sponzor charty 77) na Slovensku významne dotuje mnoho MVO v miliónoch eur. Za **Alianciou Fair –Play** a **Inštitútom pre verejné otázky IVO** je americká nadácia NED . **Nadácia Ecopolis** je vlastne viac spojených amerických organizácii s názvom EPCE pôsobiaca na Slovensku pod názvom EKOPOLIS. V **Nadáci** **Milana Šimečku** sa zhromažďujú a prerozdeľujú zdroje hlavne zahraničných donorov. **Nadácia Pontis** vznikla ako slovenská pobočka americkej Foundation for a Civil Society s názvom **Nadácia pre občiansku spoločnosť (NOS)**. Peniaze prúdia aj cez Svetovú banku, zahraničné ambasády, transpareneci Internacionál Slovakia . Vďaka finančnej pomoci International Youth Fundation (IYF), C.S. Mott Foundation, Rockefeller Brothers fund a Ford Foundation vzniká **NADACIA PRE DETI SLOVENSKA**. Milióny eur prúdia aj cez Svetovú banku, zahraničné ambasády a od mnohých ďalších zahraničných sponzorov.

J&T podporuje Asociáciu náhradných rodín, Úsmev ako dar, OZ rozum a cit, OZ pre rodinu.

Koalícia pre deti, ktorá sa stala centrálnou organizáciu pre reformy a napĺňanie cieľov OSN a EU medzinárodných dohovorov je len predĺžená ruka Nadácie pre deti Slovenska, za ktorou stoja významné americké nadačné fondy.

Koalíciu pre deti tvoria: Asociácia krízových stredísk <http://www.asociaciaks.com/> centrum Slniečko www.centrumslniecko.sk, Mediačno- konzultačne centrum Rešpekt www.mediacia-respekt.sk, Nadácia pre deti Slovenska www.nds.sk, Národné centrum pre rovnosť príležitostí www.ncrp.sk, OZ Náruč www.naruc.sk, OZ návrat www.navrat.sk, OZ Prima www.primaoz.sk, Nadácia Socia www.socia.sk , Usmev ako dar www.usmev.sk, Detský fond Unicef <http://www.unicef.sk/>

Pozrite sa sami napr: **Sociálna terénna práca** pre rizikové rodiny, rodiny v kríze, deti **s podozrením** na sy CAN, CSA dotácia: 119 207e Viac tu: <http://www.asociaciaks.com/projekty/projekt-partnerstvo/>

Nadácia pre deti Slovenska iniciovala vznik Koalície pre deti, ktorá pripravila aktuálnu alternatívnu správu o implementácii Opčného protokolu k Dohovoru o právach dieťaťa.

<http://www.hodinadetom.sk/blog/zaujímavosti/koalicia-pre-deti-vystupila-v-zeneve/>

Na zasadnutí výboru OSN pre práva dieťaťa v Ženeve Slovenskú Koalíciu pre deti zastupovali Dana Rušinová z Nadácie pre deti Slovenska, ktorá vznik Koalície pre deti iniciovala a Alexandra Draková zo Slovenského výboru pre Unicef. Pre výbor OSN bolo cieľom stretnutia získať doplňujúce informácie o Slovensku pred rokovaním s oficiálnymi predstaviteľmi štátu, ktorých výstupom sú odporúčania štátu pre zlepšenie stavu práv detí.

Asociácia krízových s. vydala správu kde sa dozvieme aj toto: Dieťa stojí v centre našej pozornosti. Je našim výsostným záujmom upozorňovať na možnosti konkrétnych zlepšení v slovenskom systéme sociálnoprávnej ochrany detí. Táto ochrana pritom nezahŕňa len sociálnych pracovníkov, ale aj učiteľov, lekárov, zástupcov polície, vyšetrovateľov, sudcov, advokátov, a v neposlednom rade nás všetkých – rodičov a občanov tohto štátu. Slovenská republika pred dvadsiatimi rokmi podpísala Dohovor o právach dieťaťa. V ňom sa jednoznačne uvádza, že dieťa má nárok na osobitnú starostlivosť a ochranu. Tešíme sa, že dnes si potrebu pozornosti venovanej právam dieťaťa naliehavo uvedomuje aj verejnosť. Zároveň však chceme upozorniť, že niektoré medializované informácie sú zavádzajúce a nevychádzajú zo znalosti zákonného rámca sociálnych práv dieťaťa na Slovensku.

Znova žiadne vysvetlenie, prečo to u nás má byť iné.. Dozvedela som sa len to, že svoje deti si nebudeme môcť vychovávať tak, ako uznáme za vhodné. Lebo niekto iní vie, čo je pre naše deti najlepšie! Budú to lekári, sudcovia, polícia, vyšetrovatelia, učitelia.. Doma vyfackajú svoje neposlušné dieťa a inému ho preto isté zoberú. Áno, vždy sa nájdu deti, ktoré budú potrebovať pomoc, ale dotazník ukázal, že na Slovensku situácia nie je vôbec taká dramatická, pokiaľ ide o rodičov. Naopak, dramatické je to, že deťom ubližujú ľudia, ktorí sú platení za to, aby im pomáhali. My rodičia a občania by sme sa mali preto spojiť a tlačiť na to, aby boli všetci tí, ktorí deťom ubližovali a posielali ich na smrť potrestaní a ich práca neustále kontrolovaná. Milí ochrancovia detí, urobte si radšej štatistiku, koľko detí zomrelo na následky týrania pretože tí ktorých si platíme aby ich chránili sa na nich vykašľali .Potom si zoberte papier a spočítajte deti, ktoré úradníci predali za hranice..chodte a zistite, koľko z nich je už mŕtvych. Teraz tie deti idete predávať ešte aj u nás doma. Doteraz nikomu nevadili podmienky v detských domovoch? Vyfakturujte si, koľko ste dali peňazí do skvalitnenia služieb v domovoch a koľko do projektoch náhradnej rodinnej starostlivosti.. Peniaze, peniaze, peniaze! O nič iné tu nejde . No, teraz nebudú vďaka mnohým z Vás trpieť nie len deti ale, celé rodiny.

Tak, prečo sa to teda u nás nemôže stať? Lebo nepoznáme zákonný rámec ? A Vy poznáte problémové zákony, ktoré sa zneužívajú na obchodovanie s deťmi po celom svete? Dobre ich poznáte a práve preto sa bojíte konkrétne povedať, čo zabráni tomu, aby sa u nás nekradli deti rodičom ako v zahraničí. Práve preto Vás nezaujímá osud Slovenských detí za hranicami a práve preto sa bránite debate pred širokou verejnosťou. Všetky tie milióny dolárov čo ste už podostávali by dávno skvalitnili služby v detských domovoch a keby ste sa zaoberali aj problémami ľudí, ktorí tam s deťmi pracujú, určite by aj starostlivosť o nich, bola ľudskejšia a láskavejšia. K malým deťom by sa mali ľudia kvalitne vyberať a mal by ich byť dostatok na to, aby sa im mohli dostatočne venovať. Dnes však na sociálnu prácu zoberú kohokoľvek a úroveň práve týchto škôl je často na veľmi nízkej úrovni. Toto je treba riešiť!

Už neviem, či je to smiešne alebo to človeka uráža, keď na jednej strane je podľa Vás „ochrancovia detí“ pomaly každý rodič tyran a na druhej strane idete z ďalších ľudí robiť umelých rodičov a tvrdíte, že sa budú o cudzie deti (často ťažko zvládnuteľné) starať lepšie ako každá druhá rodina na Slovensku..máte Vy všetkých pokope?

Len na jednej stránke som našla k tomu konkrétnejšie vyhlásenie a to prišlo od ministerstva..

<http://www.employment.gov.sk/sk/vyhlasenie-k-aktualnym-otazkam-socialnopravnej-ochrany-deti.html>

Dozvieme sa tam: „Odoberanie detí“ – pripravované zmeny sa tejto téme vôbec nevenujú, na Slovensku na rozdiel od niektorých iných krajín, je vylúčené (od 90-tych rokov minulého storočia), aby orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately odobral deti zo starostlivosti rodičov čo i len na krátku dobu - takéto rozhodnutie môže urobiť výlučne súd. Ak podá orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately návrh súdu, musí ho odôvodniť. ☺ V rámci pripravovaných zmien sa na tomto nič nemení, nič sa nemení ani na dôvodoch, pre ktoré môže súd rozhodnúť o odňatí dieťaťa zo starostlivosti jeho rodičov, tieto dôvody sú upravené v zákone o rodine a tento zákon ani nie je súčasťou aktuálne pripravovaných návrhov zmien zákonov.

„Razie sociálky, násilné, bezdôvodné vstupy a pod., “- ročne vykonajú sociálni pracovníci cca 120 000 návštev v rodinách detí, pričom rodičia v týchto prípadoch umožňujú preverenie stavu detí a podmienok, v akých deti žijú. Často sú návštevy vykonávané aj na žiadosť samotných rodičov. Návrh zmien na tomto prístupe nechce nič meniť - sociálny pracovník nebude môcť, rovnako ako dnes, bez súhlasu vstúpiť do obydli. Podstatou návrhu je, že ak bude mať oznámenie o ohrození života dieťaťa, zdravia dieťaťa, o zlom alebo neľudskom zaobchádzaní s dieťaťom a nebude môcť takúto informáciu overiť iným spôsobom a nebude mu umožnená ani osobná návšteva dieťaťa v obydli, t.j. rodičia nebudú spolupracovať pri overení stavu dieťaťa, ☺ bude môcť podať návrh na súd na vydanie povolenia na otvorenie obydli a preverenie stavu dieťaťa v obydli. Súd po zvážení relevantnosti dôvodov bude môcť takéto povolenie vydať resp. nevydať – ide výlučne o súdne rozhodnutie, ktorého výkon navyše bude zaznamenaný tak, aby sa dal následne preveriť priebeh i spôsob výkonu povolenia súdu. Návrh obsahuje mnoho ústavných a ľudsko-právnych poistiek, ktoré sa stále precizujú. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že najmä neodôvodnené oznámenia je možné za pomoci rodičov veľmi rýchlo objasniť ☺

„Adopcie“ - spájaniu riešenia situácie násilia na deťoch s osvojením nie je možné rozumieť. Na Slovensku neexistuje profesionálna pestúnska starostlivosť ako v niektorých iných krajinách, pričom ministerstvo jej zavedenie ani nezvažuje (profesionálni rodičia sú na Slovensku zamestnanci zariadení a nie pestúni, pričom starostlivosť zariadenia prichádza do úvahy až ako posledná možnosť riešenia situácie dieťaťa) ☺ Na Slovensku nie je ani osvojenie považované za riešenie situácie pre každé dieťa, odňatie dieťaťa zo starostlivosti rodičov nie je automaticky spojené s odňatím rodičovských práv a povinností - deti aj v tomto prípade ostávajú deťmi svojich rodičov a neexistuje ani žiadna právna úprava, ktorá by stanovovala lehoty na nejaké trvalé vyriešenie situácie dieťaťa.

Vážne si myslíte, že preto, že náhradný rodič nie je zamestnancom UPSVaRu, ale jemu podriadenému detskému domovu, nebudú sa u nás bezdôvodne odoberať deti ???

Anglický systém je iný v tom, že štát rovnako ako dlhodobú či krátkodobú starostlivosť podporuje výrazne aj adopcie. Okrem toho majú kvóty na to, koľko detí majú umiestniť do adoptívnych rodín. Keď ich naplnia, dostanú finančné odmeny. Väčšina detí, je ale umiestňovaná do profesionálnej náhradnej starostlivosti. Tak isto však aj naše orgány a organizácie sú platené podľa počtu detí.

<http://www.adoptionuk.org/press-media/adoption-facts-and-figures>

<http://www.adoptionuk.org/about-us/campaigning>

Anglicko má v odoberaní detí už dlhú tradíciu a spoločne zo systémom v USA je jedným z najprísnejších na svete. Nikto netvrdí že, lusknutím prstov to tu bude na vlas rovnaké. Avšak ideme po ich stopách. Všetky hlavné piliere ktoré, dovoľujú tento obchod s deťmi už na Slovensku máme, čoho dôkazom je aj fakt, že deti sa odoberajú u nás rovnako pochybne a necitlivo ako v Británii. Nedeje sa to len u nás, ale vo väčšine krajín, ktoré prijali podobné zmeny v legislatíve presadzované OSN a EU. Ministerstvo teda klame keď tvrdí, že problematické časti zahraničnej legislatívy u nás nezavádza, keďže samo spolufinancovalo a zúčastňovalo sa prednášok „dobrej praxe“ lektorov z V. Británie a USA.

Podme sa teda na tie problematické časti právnej úpravy v zahraničí pozrieť.

PRINCIPY NA KTORYCH STOJI NABEZPECENSTVO TZV.JUVENILNEJ JUSTICIE

Skúsme si odpovedať sami po tom, čo už vieme, na otázku ,či všetko bude fajn .

1, Náhradná rodinná starostlivosť ako povolanie za plat bez nutnosti špecializovaného vzdelania.

2, Dotácie od štátu a nadácie pre sociálne orgány, vyššie územné celky, obce, akreditované subjekty, ktoré spoločne úzko spolupracujú na programe náhradnej rodinnej starostlivosti.

3, Posilnenie kompetencií sociálnych pracovníkov (vstup do bytu bez povolenia)

Naša vláda nás dlho ťahala za nos tým, že zmeny v systéme sa budú týkať len tejto oblasti. Konkrétne, že ak rodič nevpustí sociálnych pracovníkov do bytu, bude môcť podať sociálny úrad návrh na súd a okresný súd môže povoliť vstup do bytu aj bez povolenia rodiča. To len posilní práva sociálnych pracovníkov a teda bude dochádzať k odoberaniu detí častejšie, pretože to začne využívať viac kompetentných a dodá odvalu aj tým, ktorým doteraz chýbala. Budú mať papiere na odobratie dieťaťa aj "kľúč od domu". Uvedomujem si ,že v určitých prípadoch musí mať sociálny pracovník možnosť sa dostať do bytu, ale práve preto, že ju už má, vidím v tomto kroku iný zámer ako je ochrana detí vo vážnej situácii. Vidím v tom potencionálnu hrozbu, ktorá po tlaku z hora na odoberanie detí otvorí dvere do každej domácnosti. Viac o tom Pani Želinská najkompetentnejšia osoba, ktorá môže o potrebách zmien v sociálnom systéme hovoriť, nakoľko je bývala riaditeľka ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny <http://www.youtube.com/watch?v=QQiewZSM5QQ>

4, Posilnenie množstva sociálnych pracovníkov.

Aj v zahraničí boli a sú posilňované sociálne služby, keďže sa rok čo rok odoberá stále viac detí, čo tiež v konečnom dôsledku viedlo k rozrastaniu sa neprávosti v západných krajinách. U nás je zvyšovanie sociálnych pracovníkov jednou z priorít. Bývala riaditeľka ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny si však myslí, že nie je potrebné zvyšovať počet sociálnych pracovníkov. Je potrebná metodická príručka, podľa ktorej by museli postupovať aby sa predišlo chybám a zanedbaniam, zefektívniť ich prácu a sprísniť kontrolu nad ňou. (NIE NAD RODICOM!)

<http://www.youtube.com/watch?v=QQiewZSM5QQ>

5, Zákon o nulovej tolerancii k telesným trestom. Tento zákon bol u nás nedávno v pripomienkovom konaní a čaká na schválenie ako súčasť Národného akčného plánu pre deti na roky 2009 - 2012.

Medzi hlavné úlohy patrí legislatívne upraviť výslovný zákaz telesných trestov a iných hrubých, alebo ponižujúcich foriem trestania v každom prostredí vrátane rodiny. Znamená, že pokiaľ udriete neposlušné dieťa po zadku porušíte zákon. To, či ste dieťa bili palicou alebo rukou po zadku nemusí nikoho zaujímať. Za násilie sa taktiež v návrhu zákona pokladá aj to, ak sa rodič s dieťaťom

nerozpráva. Ak by za porušenie tohto nariadenia mohlo nasledovať len výchovné opatrenie, kde by sa rodiča učili zvládnuť výchovu inak ako telesným trestom a tak isto dieťa úcte k rodičom, nemala by som ozaj nič proti a videla v tom len prínos. Avšak pokiaľ je tento zákaz prijatý v štáte, kde funguje systém náhradnej starostlivosti ako zamestnania je mi jasné, že sa to bude zneužívať na vyňatie dieťa z rodiny.

6, Manipulácia verejnej mienky a zavádzanie.

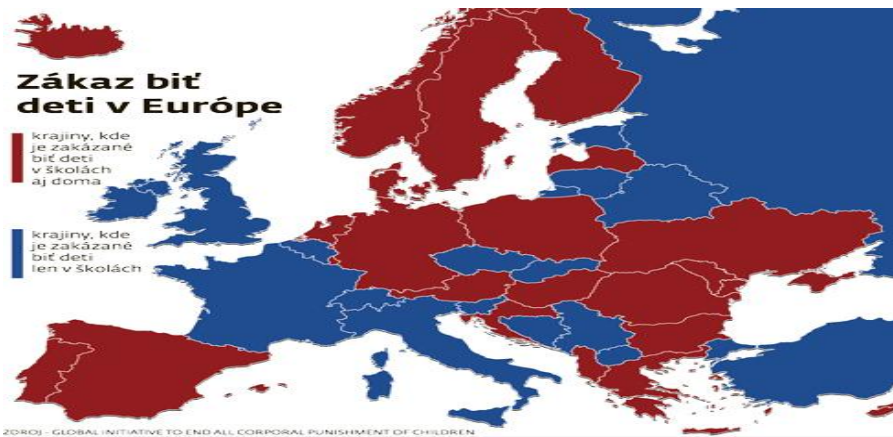
Klamlivý mediálny obraz a dotazníky vyplňané na školách_

7, Prepojovanie a ovplyvňovanie nezávislosti sudcov, vyšetrovateľov, médií, pracovníkov štátnej správy atd.. http://ncrp.sk/?page_id=35 a následné sankcie a kontroly voči rodičom(povinné hlásenie kde je dieťa do 3rokov, zrušene príspevky ak sa nebudete poriadne starať o deti)

8, Snaha obmedziť slobodu prejavu v médiách a na verejnosti http://ncrp.sk/?page_id=35

9, Telesné a sexuálne násilie na ženách a deťoch

V roku 2004 bola schválená Národná stratégia na prevenciu a odstránenie násillia páchaného na ženách a v rodinách, dnes tu máme tzv. Istanbulský dohovor v rámci ktorého, sa presadzuje okrem gender ideológie v rámci akčného plánu na prevenciu a elimináciu násillia páchaného na ženách, nulový zákaz násillia na ženách a deťoch. Máme tu aj Dohovor Rady Európy o ochrane detí pred sexuálnym vykorisťovaním a sexuálnym zneužívaním v rámci ktorého, sa má zaviesť aj možnosť voľby pohlavia nezávislého na telesných znakoch, v školách by sa mali učiť deti k tolerantnosti k LGBTI osobám a zaviesť by sa mala aj sexuálna výchova na prvú stupne základných škôl. Nedávno sa objavilo na internete video s prednáškou ženy, ktorá dlhé roky riadila potratové kliniky a v ňom okrem iného upozorňovala rodičov na to, že v rámci sexuálnej výchovy a prednášok na školách (organizovala ich)sa podryvajú morálne zásady detí, ktoré im vstúpajú rodičia a rozdávaajú sa nekvalitné kondómy. Video bolo veľmi rýchlo odstránené z internetu. Tieto zmeny pretláčajú rôzne extrémne feministické skupiny, spoločnosť pre plánované rodičovstvo, EU a OSN. Aj u nás prebiehali podobné prednášky <http://www.stopautogenocide.sk/clanky/sexualna-vychova/extremne-liberalni-sexuologovia-na-skolach-.html> Zahraničná prax poukazuje na problém, pretože udania a podozrenia na sexuálne zneužívanie sú najčastejším dôvodom k odobratiu detí v zahraničí, keď nemajú dôkaz na telesné týranie (modrinu). Takto obvinili napríklad aj otca Martinka a Samka Boórovcov a rovnako je známy aj prípad češky Evy Michálikovej a jej dvoch odobraných synov v Nórsku. V oboch prípadoch nakoniec stiahli obvinenia, ale deti nevrátili. Rovnako ako pri deťoch sa začnú po schválení viac financovať a stavať nové centrá pre týrané ženy, pretože každá PIATA dnes dokonca STVRTA žena je dnes týraná(nepripomína Vám to niečo ?) Ako už spomínala Marica Pirošíková, týranej žene sa však dostane zvláštnej pomoci často aj odobraním jej detí. Tu si môžete prečítať niekoľko skutočných príbehov... <http://www.dfencz.com/view.php?cisloclanku=2014032902>

Vo Švédsku sa napríklad rodič nesmie dieťaťu ani len vyhrážať že dostane výprask a každé švédske dieťa pozná telefónnu linku, na ktorú môže zavolať a požiadať o pomoc. Akej pomoci sa im dostane je už druhá vec. V Anglicku sa biologickí rodičia boja deti vychovávať akokoľvek (niet divu).

Vidieť v Anglicku dieťa, ktoré sa hádže o zem, alebo kričí a nadáva na rodiča je tam úplne normálne avšak nasledujúca správa prezrádza, aké je skutočné ovocie bez výchovy.

Školská inšpekcia v Británii varuje, že deti skáču autoritám po hlave. Vydala zoznam, čo by mali rodičia deti urgentne naučiť. Šéf Ofstedu, štátnej školskej inšpekcie, bje na poplach. Množstvo detí nastupujúcich do školy nie je schopných obliecť sa, používať záchod, počúvať jednoduché príkazy, súvisle rozprávať a celkovo pôsobia ako bezprízorné. Sir Wilshaw ostro kritizuje tendenciu nechať deti aby sa vyvíjali a učili prirodzene, bez väčších zásahov autorít.

Proti návrhom Ofstedu sa už zdvihla vlna protestov od odborníkov, ktorí žiadajú aby navrhovatelia zoznamu nekradli deťom detstvo. Šéf inšpekcie oponuje s tým, že zoznam požaduje od rodičov naučiť deti úplne základné a nevyhnutné veci, ktoré ulahčia život nielen učiteľom prváčikov, ale aj deťom samotným.

Zoznam vecí, ktoré by malo zvládnuť 5-ročné dieťa:

- Kludne sedieť a počúvať
- Brať na vedomie aj iné deti
- Rozumieť slovíčku nie a aj tomu, aké hranice pre správanie stanovuje
- Rozumieť slovíčku prestaň a aj tomu, že toto upozornenie môže zabrániť nebezpečenstvu
- Nepoužívať plienky a chodiť na záchod
- Poznať svoje meno a reagovať naň
- V prípade potreby sa obrátiť na dospelého a požiadať o pomoc
- Vyzliecť si bundu a obuť topánky
- Rozprávať vo vetách
- Otvoriť a vychutnať si knihu

10, Posilnenie liniek dôvery, zriadenie detského ombudsmana a kampaní na školách, v médiách, plagátoch a informačných materiáloch, ktoré povzbudzujú deti aby udávali svojich rodičov a poznali svoje práva. Minister Richter sa vyjadril, že aj u nás bude potrebné posilniť linky dôvery a budeme mať aj detského ombudsmana. Takého majú v mnohých krajinách aj vo V. Británii, kde pomáha deťom, ktoré sa na neho obrátia, tak ako aj všetky ostatné inštitúcie, nájsť mu profesionálnu rodinu

(pestúna). <http://www.nds.sk/blog/aktuality/detsky-ombudsman-a-ochrana-deti-pred-nasilim/>

V rôznych materiáloch síce dieťaťu je vysvetlené (je nabádané), že ak dostane bitku od rodiča alebo sa k nemu zle správa môže požiadať o pomoc, ale nie je už vysvetlené ako bude tá pomoc vyzeráť. Určite v nich nebude napísané, že bude predbežným opatrením odobraté rodičom. Pokiaľ by to tam bolo, dieťa by volalo len vtedy, ak by ozaj cítilo, že mu bude lepšie inde ako doma. Uvediem príklad:

Strom pomoci a jeho plody

Donor: EEA Granty. Projekt je podporený Islandom, Lichtenštajnskom a Nórskom

Suma: 17 082,90 Eur (za kartónový strom)

Trvanie projektu: od 1.7.2013- 31.12.2014

Žiaci a žiačky na nej nájdu informácie o tom, aké správanie je považované za domáce násilie a kde by mohli vyhľadať pomoc vo svojom okolí. Socha bude vystavená v hale školy aby každé dieťa malo možnosť si ju prezrieť. Ďalšou dôležitou súčasťou tohto projektu je vzdelávanie cieľových skupín, ktoré sú často v kontakte s deťmi.

Veľmi by ma zaujímalo či sa deti dozvedajú aj o nulovej tolerancii k telesným trestom v rodinnom prostredí, aj keď ešte nie je v platnosti.

Ešte si určite pamätáte ako minister zahraničia Lajčák, chcel podávať trestné oznámenia na rodičov, ktorí mu písali vraj výhražné maily s tým aby sa u nás nepresadzovali zahraničné choré systémy? Príprava stratégie ľudských práv sa odložila na čas po voľbách 2014. Práve teraz v máji má byť dokončená jej finálna verzia. Avšak z procesu jeho prípravy sa vytlačila väčšina kritických oponentov z radou politikov, verejnosti aj mimovládnych organizácií.

<http://hlavnespravy.sk/nedemokraticky-proces-pripravy-strategie-pre-ludske-prava-koordinacna-skupina-chce-vylucit-z-pripravy-obcianskych-oponentov/259894>

Mária Raučinová, ďalšia eurokandidátka za OĽaNO, členka pracovnej skupiny k stratégii o rodovej rovnosti. „Do pracovných skupín bol už od začiatku prijatý minimálny počet zástupcov, ktorí mali vážne výhrady k prvému dokumentu. Návrh na ich vylúčenie z dôvodu kandidatúry do EP považujeme za spôsob, ako sa čo najviac priblížiť späť k neúspešnému náčrtu stratégie, a to bez prípadných kritických pripomienok. To však už nemá nič spoločné s demokraciou, ale ide o šikovne zinscenovanú totalitu.“

Prvá verzia Stratégie bola občianskou spoločnosťou odmietnutá. Ministerstvo si však na napísanie druhej verzie opätovne vybralo tú istú autorku, ktorej zaplatí nemalý honorár, samozrejme z nášho vrecka.“ uviedla Veronika Remišová, účastníčka jednej z pracovných skupín a kandidátka do Európskeho parlamentu za OĽaNO.

Môj pohľad na to AKO BY TO MALO FUNGOVAŤ

Úradníci zlyhávajú, pretože si nerobia svoju prácu poriadne a niekedy vôbec. Pre ich nedbanlivosť trpia deti. Rovnako to bolo aj u utýranej Lucky. Úrady v žiadnom prípade nemôžu ukazovať prstom na rodiča. Nežijeme v raji, kde si každý navzájom pomáha a kde sú len vyspelí morálni a dobrosrdeční ľudia. Ak by to tak bolo, nepotrebovali by sme žiadne úrady ani právnu inštitúciu štátu. Tomu, že sa v spoločnosti objaví mentálne zaostalí človek, psychicky labilný, bezcitný či agresívny sa nevyhneme. Práve pre tieto prípady sme zriadili policajné, vojenské, záchranné či sociálne služby. Lucka nechodila do škôlky, ani na preventívne prehliadky k lekárovi, sociálke bolo nahlásené podozrenie z týrania dieťaťa. Úradníci o nej teda vedeli, ale nezaujímal ich jej osud, pretože mali dieťa skontrolovať ihneď po nahlásení týrania, mohli vstúpiť do bytu s políciou a dieťa odtiaľ v prípade potreby vziať úplne legálne a podľa zákona už dávno pred tým, ako sa stala tragédia. TRI ROKY SA O NU NIKTO NEZAUJIMAL.

Mnohým takýmto prípadom týrania by sa zabránilo ak by sociálne úrady konali hneď, tak ako majú. Naopak bezdôvodným odoberaniam a traumám detí, pokiaľ by sudca nemohol vydať rozhodnutie o odobraní dieťaťa bez toho aby sociálka navštívila miesto kde žije, rozprávala s rodinou, skontrolovala dieťa (prezrela ho aj na tele) a rozprávala s ním. Zabránilo by sa tak častým zbytočným konaniam, ktoré traumatizujú deti, rodinu a zbytočne zamestnávajú úrady. Rodič by mal mať právo odškodnenia pokiaľ by úrady, alebo sudca konali zmätočne a nepostupovali podľa zákona a preto dieťaťu spôsobili traumu. Tak isto by mal aj sudca vyvodzovať dôsledky v takýchto prípadoch ak zistí z návrhu na vydanie predbežného opatrenia zanedbanie povinností zo strany kompetentných pracovníkov a taktiež kontaktovať ich nadriadených a okamžite žiadať nápravu.

Šetrenie by sa malo vykonať okamžite po dostaní hlásenia o týraní dieťaťa najneskôr hneď ráno druhého dňa. Nič nemôže byť pre sociálneho pracovníka prednejšie. Žiadne súdy, žiadne papierovačky či dohodnuté stretnutia. Musí fungovať ako záchranka (samozrejme záleží aj na závažnosti hlásenia) Ak niekto zavolá s tým, že počuje ako vo vedľajšom byte niekto bije hlava nehlava dieťa a ozaj má strach o jeho život, musí sociálny pracovník okamžite volať na miesto políciu a snažiť sa tam dostať približne v rovnakom čase. Polícia a sociálny pracovník, musia mať v takom prípade právo vstúpiť do bytu, alebo aspoň vidieť dieťa aby ho mohli prezrieť aj keby s tým rodičia nesúhlasili. Dieťa musia prezrieť na tele a rozprávať s ním. Ak bolo dieťa ozaj poriadne zbité, bude mať na tele čerstvé modriny prípadne iné rany, bude vyplakané a vystresované. Rodičia preto pravdepodobne ani nebudú chcieť pustiť políciu do bytu. Treba, ale počítať aj s tým, že rodičia sa môžu báť vpustiť políciu do bytu práve kvôli tomu, že sa množia prípady odoberania detí rodičom "anglickým spôsobom". V takomto prípade ak rodičia majú tieto obavy a vyslovia ich a na prvý pohľad je vidieť že rodičia nie sú opitý, špinavý či inak zanedbaní ľudia by mala mať sociálna pracovníčka možnosť vstúpiť do bytu sama (s políciou pred dverami), popřípade poprosiť rodinu aby deti vyviedla aspoň na chodbu a skontrolovala ich tam a v každom prípade ich upovedomiť, že si môžu zo šetrenia urobiť vlastný kamerový záznam. Pokiaľ rodičia nebudú súhlasiť ani tak, musí polícia otvoriť dvere násilu, pretože deti musí vidieť. Šetriť by sa mal na základe konkrétneho udania, napríklad ak ide o fyzické týrané dieťa, fyzický stav dieťaťa a nie to, či je v dome a skrinách poriadok alebo čo majú deti uložené pod stromčekom.

Ak rodičia bez problémov pustia sociálnu pracovníčku do bytu a dieťa bude pokojné bez známky bitky na tele (nejedná sa o malú modrinu alebo modriny na lýtkach, ktoré sú u detí bežné), bude treba vyvodiť dôsledky voči nahlasovateľovi týrania. Polícia musí vypočuť susedov či je krik v tomto byte

častým javom, či vedia o dôvodoch kriku a preveriť aj možnosť zámerného udania suseda z dôvodu konfliktu medzi nimi. Pokiaľ sa preukáže, že sused zámerne klamal keď nahlásil týranie dieťaťa, musí byť primerane potrestaný. Anonymné udanie nemôže byť akceptované. Každý kto nahlási týranie dieťaťa, musí dať polícii aj svoje údaje a byť informovaný o tom, že neuniknú z policajnej stanice a jeho identita bude chránená. Ak informácia o človeku, ktorý nahlásil týranie bude odhalená, musí za to niekto poniesť zodpovednosť a to v takom rozsahu aby bola ochrana osobných údajov aj v záujme polície.

Pokiaľ by pri šetrení bolo potvrdené, že dieťa bolo zbité rodičom, ale nie tak aby mu bolo vážne fyzicky ublížené a nemá po tele staršie rozsiahlejšie modriny, ktoré by preukazovali opakované útoky ,treba v prvom rade zisťovať dôvod takéhoto činu rodiča voči dieťaťu. Dieťa by sa mohlo v sprievode jemu blízkej osoby dostaviť na vyšetrenie aby sa vylúčilo, alebo potvrdilo aj lekárom a psychológom či išlo len o jedno neprimerané trestanie dieťaťa, alebo takto riešia problémy častejšie. Pokiaľ dieťaťu nič vážne nie je, no rodičia si s ním nevedia poradiť a preto používajú ako výchovný prostriedok neprimerané telesné tresty, je potrebné rodine podať pomocnú ruku a uplatniť výchovné opatrenia nie odňatie dieťaťa. Pracovať aktívne s dieťaťom aj s rodinou až pokiaľ by nenastali pozitívne zmeny.

V zákone 305 o sociálnoprávnej ochrane detí sa píše :

§ 12 a (1) *Ak je to potrebné v záujme dieťaťa, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately rozhodne o uložení výchovného opatrenia ustanoveného osobitným predpisom⁴) alebo o uložení týchto výchovných opatrení:*

- a) upozorní vhodným spôsobom dieťa, jeho rodičov alebo osobu, ktorá sa osobne stará o dieťa, ak svojim správaním môžu ohroziť alebo narušiť priaznivý psychický vývin, fyzický vývin a sociálny vývin dieťaťa,*
- b) uloží dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornej diagnostike v špecializovanej ambulantnej starostlivosti, ak je to potrebné na uplatnenie primeraného opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre deti a diagnostiku nemožno zabezpečiť iným spôsobom,*
- c) uloží dieťaťu povinnosť zúčastniť sa na liečbe v špecializovanej ambulantnej starostlivosti,*
- d) uloží dieťaťu povinnosť zúčastniť sa na výchovnom programe alebo na sociálnom programe.*

(2) Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately nemôže rozhodnutím o uložení výchovného opatrenia odňať dieťa z osobnej starostlivosti rodičov alebo osoby, ktorá sa osobne stará o dieťa.

Na Slovenku sa však deti odoberajú za opuchnuté zápästie , modrinu na tele a často na základe klamstva. Výchovné opatrenia ako by neexistovali.

Pokiaľ bude viditeľne jasné, že dieťa bolo závažne zbité a teda vzniká silné podozrenie z týrania, je potrebné dieťa vziať na vyšetrenie do nemocnice. Ak je útočníkom jeden z rodičov ,(alebo aj iná osoba)treba ho vziať na policajnú stanicu. Druhému rodičovi musí byť umožnené ísť s dieťaťom do nemocnice. Pokiaľ tam ísť nemôže, lebo má neodkladné povinnosti treba dať takúto možnosť inému členovi rodiny, ktorý je dieťaťu blízky. Len v prípade, že si to dieťa samo neželá, že nikto z rodiny nemôže s ním do nemocnice ísť alebo pokiaľ o živote dieťaťa rozhodujú sekundy a prítomnosť rodiča by mohla sťažiť záchranárom prácu, môže byť prevezené do nemocnice aj samé. Rodič má mať možnosť za ním do nemocnice okamžite prísť a keď sa stav dieťaťa stabilizuje, má mať možnosť pri ňom zostať. Pokiaľ sa nevie kto dieťaťu ubližoval, ale viditeľne je týrané(rozsiahle modriny po tele)a

“o živote dieťaťa nerozhodujú sekundy “ má byť taktiež umožnené niekomu z rodiny ku komu má dieťa pozitívny , sprevádzať ho do nemocnice a ostať s ním do prešetrenia situácie. Ak si dieťa neželá aby s ním šiel jeden z rodičov, ale chce aby ho sprevádzala iná osoba, treba jej to umožniť.

Má sa v prvom rade pozerať na to, čo chce dieťa aby sa šok zo vzniknutej situácie čo najviac minimalizoval. Toho, koho si dieťa žiada zo sebou treba uprednostniť aj keby si to rodičia nepriali. Zákon by mal byť ošetrovaný tak aby v prípadoch hospitalizácie dieťaťa rodič alebo osoba z rodiny, ktorú si dieťa praje mať pri sebe nemohla prísť počas tohto obdobia o zamestnanie. V prípade, že dieťa je viditeľne týrané, ale nie je známi páchatel', musí byť osoba, ktorá s dieťaťom ostala v nemocnici a dieťa pod prísnejším dohľadom.

Argument že dieťa nemôže byť s potencionálnym tyranom v kontakte neobstojí pretože :

1. Je malá pravdepodobnosť, že dieťa si zo sebou bude žiadať svojho tyrana.
Je veľká pravdepodobnosť, že toho, kto mu ubližuje so sebou chcieť nebude.
To môže významne pomôcť aj pri vyšetrovaní.
2. Je malá pravdepodobnosť, že osoby, ktoré dieťa týrajú, budú chcieť s dieťaťom ísť a ostať v nemocnici.
3. Je priam nereálne, že by tyran dieťaťu vážne ublížil pod kontrolou personálu priamo v nemocnici. Avšak zo správania sa dieťaťa a osoby k dieťaťu v čase hospitalizácie sa dá všeličo zistiť a môže to pomôcť pri vyšetrovaní.

Naopak

1. je veľká pravdepodobnosť, že dieťa bude zo sebou chcieť osobu pri ktorej sa cíti bezpečne.
2. Je veľmi pravdepodobné, že osoba ktorej na dieťati naozaj záleží a ktorá mu neubližuje bude chcieť s dieťaťom ísť do nemocnice a pokiaľ jej v tom bude brániť vážna prekážka, (napríklad práca) bude sa aktívne snažiť aby s ním šla do nemocnice iná jemu blízka osoba.
3. Je nevyvrátiteľné, že blízkosť osoby, ktorú si dieťa vyberie zabráni traumám, ktoré deti pri odoberaní z rodinného prostredia zažívajú a často ich ovplyvňujú po celý život.
4. Po skončení vyšetrovania alebo v jeho priebehu, ak sa ukáže, že dieťa nemôže byť ešte umiestnené do rodiny, v prípade záujmu o dieťa osobou, ktorú si dieťa prišlo zo sebou pri hospitalizácii a na základe ich vzťahu v nemocnici sa výrazne uľahčí hľadanie vhodného opatrovníka pre dieťa a minimalizuje sa riziko jeho prípadnej ďalšej traumy.

Za čas strávený v nemocnici MUSIA úrady poprípade s políciou PORIADNE prešetriť situáciu v rodine a až následne potom ak je to potrebné, podať návrh na vydanie výchovného opatrenia alebo predbežného opatrenia na vyňatie dieťaťa z rodiny. Bude tak chránené aj fyzické zdravie dieťaťa (v nemocnici) aj psychické (bude s jemu blízkou osobou) a pokiaľ sa zistí, že udanie je neopodstatnené nemusí nasledovať zbytočné odlúčenie dieťaťa od rodiny, na základe klamlivého obvinenia. Prax ukazuje, že deti sú rukojemníkmi úradných papierov. Pokiaľ sa ihneď bez prešetrenia pomerov podá návrh na predbežné opatrenie potom aj keď sa už zistilo, že bolo nepravdivé, vykonáva sa vydané súdne rozhodnutie aj keď je jasné, že dieťa a rodina zbytočne utrpia silnú traumy. Často aj preto aby si úrady zachovali svoju tvár a nevyšlo najavo ich zlyhanie. Z toho istého dôvodu sú schopný sa aj odvolať proti rozsudkom, ktoré rozhodli inak ako žiadali oni. Kým súd predbežné opatrenie zruší je dieťa už často psychicky doživotne traumatizované. Je to zločin a týranie dieťaťa.

Zločinom je taktiež odobranie dieťaťa z dôvodu zlej finančnej situácie, keď si rodičia nemôžu dovoliť zabezpečiť dieťaťu všetky jeho potreby. Podľa zákona sa má rodine poskytnúť finančná pomoc

aby sa mohla postaviť na nohy (tá je však nedostatočná). Dieťa by malo byť umiestnené k príbuzným, alebo ak to nie je možné, byť umiestnené v nejakom centre s osobou, ktorú si praje mať pri sebe. Realita je však taká, že dieťa putuje samé do domova a z neho do náhradnej rodiny, ktorá bude dostávať peniaze (plat) za to, že sa stará o cudzie dieťa a budú jej preplatené skoro všetky náklady naň. Tieto peniaze by stačili na pomerne rýchlu úpravu prostredia v rodine dieťaťa, poprípade by vystačili na prenájom jednoizbového bytu a stravu.

Čo sa týka sexuálneho zneužívania a psychického týrania, tam treba postupovať rovnako ako pri fyzickom len, s tým rozdielom, že dieťa musí byť hospitalizované, pretože tieto skutočnosti sa nedajú zistiť pohľadom, ale potrebujú špeciálne zdravotné a psychologické šetrenia. Ja osobne nevidím problém v odobraní dieťaťa cez predbežné opatrenie po prešetrení pomerov v rodine, ale dieťa musí mať právo mať pri sebe vždy osobu, na ktorú je citovo naviazané. To, čo dieťa chce, musí byť rešpektované v prvom rade a aby sa predišlo manipulácii, mal by byť rozhovor s dieťaťom nahrávaný na kameru.

Zanedbávanie musí byť prísne delené na prípady, kedy rodič môže, ale nezabezpečuje dieťaťu jeho základné potreby a prípady, keď sa rodičia snažia, ale nedokážu ich zabezpečiť.

Úplne inak sa musí k nim pristupovať a inak sa musia aj riešiť.

Štát má rodine pomôcť a nie jej kradnúť deti a následne finančne podporovať cudzieho človeka aby sa o dieťa staral. Nemá to logiku!

Logiku má, zamyslieť sa nad tým, že keď rodič je schopný týrať psychicky, fyzicky a sexuálne zneužívať svoje vlastné dieťa, či to nebude robiť ešte vo väčšej miere cudzia osoba s 60 hodinovým kurzom.

Nad tým, či keď vlastný rodič niekedy nezvládne výchovu svojho vlastného dieťaťa, či to zvládne cudzí človek s 60 hodinovým kurzom, ktorý možno ani nemá vlastné deti.

Či výchovu, ktorú majú pri deťoch z domova problém zvládnuť študované vychovávateľky, zvládne človek s 60 hodinovým školením.

Či v krajine, kde sa ľudia bijú o miesto za minimálnu mzdu, bude možné zabezpečiť aby sa pestúnmi nestávali ľudia, len kvôli finančnej odmene, ktorá je dostatočná na to aby prilákala človeka, ktorý si nevie, alebo nechce nájsť prácu, ale príliš malá na to aby ho motivovala ju kvalitne vykonávať.

Či dieťa vlastne chce byť ťahané do umelých rodín, za ktorých výchovu budú jeho "rodičia" dostávať peniaze.

Či je normálna požiadavka na človeka aby bol rodičom, keď to nie je jeho dieťa a keď sa ho opýtate, či sa oňho bude starať aj zadarmo odpovie nie a zároveň profesionálom, keď sa možno v živote o dieťa sám nestaral a nemá na to potrebné vzdelanie.

V zákone číslo 305 sa jasne píše :

§ 7(3) Pri vykonávaní opatrení podľa tohto zákona je zakázané používať všetky formy telesných trestov na dieťati a iné hrubé alebo ponižujúce formy zaobchádzania a formy trestania dieťaťa, ktoré mu spôsobujú alebo môžu spôsobiť fyzickú ujmu alebo psychickú ujmu

Branie detí priamo zo škôlok a domovov samé, na pre neho neznáme miesto, bez prítomnosti jemu blízkej dobre známej osoby, trhanie ich plačúce a vystrašené z rúk rodičov je týraním dieťaťa štátom, ktoré musí okamžite prestať! Barbarský systém anglických sociálok pri odoberaní a zaobchádzaní s deťmi si na Slovensku neželáme. Slovenský občania odsúdili tento systém, už pri medializácii prípadu Ivany Boórovej a aj mnohokrát potom. My, slovenský občania, rodičia, by sme mali mať právo rozhodovať o tom, čo bude ovplyvňovať naše životy a deti a nie cudzie štáty a Európska únia. Dobrovoľne sme do nej vstúpili a dobrovoľne z nej môžeme vystúpiť, ak sa ozaj nedá inak docieľiť aby bol rešpektovaný názor ľudu a aby sme mohli ochrániť naše deti, tradície, morálne hodnoty, rodiny

a hospodárstvo pred tisíckami predpisov, dohôd, nariadení a dohovorov zo strany kde koho, len nie občana.

Pokiaľ zlyhá rodič, odoberú mu dieťa, ale pokiaľ zlyhajú úrady je všetko v poriadku a nedovoláte sa nie len potrestania, ale ani priznania si chyby a ospravedlnenia. Sociálni pracovníci a polícia pri odoberaní detí porušujú zákon avšak vinu im nedokážete aj keď sa Vám začne dieťa v noci pocikávať a zajakávať sa. Dozviete sa, že neboli porušené žiadne zákony, všetko predbiehalo podľa predpisov a že sme viazaný medzinárodnými zmluvami. To iste zaznelo z úst ministra práce, keď sa predalo 158 detí na adopciu do Talianska a nikto teraz nevie kde sú.

Toto je však len jeden problém, problém pri odoberaní detí, avšak je tu ešte jeden vážnejší a to ak dieťa, ktoré Vám odobrali, už nedostanete späť.

Prípady, ktoré som uviedla vyššie sú, LEN TIE ktoré boli medializované a aj napriek mediálizácii nebolo často jednoduché dostať deti domov. Ako však dopadli tie, ktoré medializované neboli? Ak poznáte anglický systém, je Vám jasné, že všetko sa začína a končí na prvej chybe. Buď sa neprevertia podozrenia, alebo sú vymyslené priamo sociálnymi pracovníkmi. Pochybné predbežné opatrenie, ktoré často ešte ani nie je vydané, keď je dieťa už izolované od rodiny, nikto ďalší neprevertuje. Všetci sa spoliehajú na sociálneho pracovníka a ďalej už len tlačia pečiatky okresný súd aj krajský . Samozrejme nie vždy, veľa sociálnych pracovníkov u nás aj v zahraničí si svoju prácu vykonávajú svedomite. Problém je v tom, že ich je čoraz menej, pretože v krajinách, kde je systém už zabehnutý sa takýto čestný človek dlho neudrží, alebo odchádza z vlastnej vôle. Okrem toho, ako skoro v každom zamestnaní sú vystavovaní tlakom, zahltení administratívou a deprimovaní platom, preto často u nich chýba aj motivácia, chcieť vykonávať svoju prácu poriadne.

Z môjho pohľadu by sa mali profesionálne pestúnske rodiny ako zamestnanie pre nekvalifikovaných ľudí zrušiť, pretože to v konečnom dôsledku prinesie oveľa viac škody a bolesti ako úžitku. Mali by sa skvalitniť podmienky pre deti v detských domovoch a podmienky pre ich vychovávateľov. Spoločnosť by mala byť vedená k tomu aby sa snažila nájsť iné výchovné prostriedky ako bitku, ale ľudia aj deti sú rôzne , takže je nemožné predpisovať výchovu detí všetkým bez rozdielu. (Výbornú knižku na tému výchova má Naomi Aldortová avšak slúžiť môže len ako inšpirácia pre rodiča. Tvrdí, že dieťa je vždy presvedčené o svojej pravde a všetko prežíva naplno. Ak sa dieťa udrie, alebo nahnevá, nemáte mu hovoriť „veď to nič nie je“ alebo nech sa okamžite ukludní. Máte prísť k nemu a potvrdiť mu jeho realitu: „bolí ťa nôžka, lebo si spadol, veľmi ťa to bolí že? “ alebo „hneváš sa, lebo som ti nedovolila jesť sladkosti ,však?“ Nemusíte mu dávať za pravdu ani meniť svoje rozhodnutia, len mu opíšete to, čo práve cíti. Hneď ako mu potvrdíte jeho pocit, je vnútorne uspokojené a prestane plakať, alebo sa hnevať . Ozaj to funguje a takto rôzne sa dajú riešiť rôzne situácie v rodine. Je potrebné ukazovať ľuďom, že sa to dá aj inak a dať im alternatívu, nie zakazovať.

Pestúnska či náhradná profesionálna starostlivosť z môjho pohľadu, keďže poznám osobne deti z detských domovov ,deťom viac uškodí ako pomôže. Nie je správne dať dieťaťu falošnú predstavu o tom, že žije v rodine a tak mu prehlbovať rany, pretože niečo také mu profesionálna rodina na krátku dobu a často ani na dlhú, nikdy nemôže poskytnúť a pokiaľ ju opustí alebo opustia jeho, bude to znova pre neho tvrdá rana. Pre tie deti, ktoré vyrastali v domovoch od mala, alebo sú tam už dlhšiu dobu, to bude druhá umelo vytvorená rana z odmietnutia po tej, ktorá vznikla opustením detského domova. Čiže táto starostlivosť vytvára bolesť sama o sebe aj tam, kde by inak nebola vznikla vôbec. V detskom domove vyrastajú deti pohromade a to že vidia, že nie len ich opustili rodičia a že aj iné

deti to majú podobné, zmierňuje ich strach aj bolesť. Vyrovnávajú sa s ňou vedľa seba, spoločne. V profesionálnej rodine, ak budú vyrastať vedľa biologických detí profesionálnych rodičov, to však drsne pocítia a to, čo to v nich vyvolá, by som si ako nekvalifikovaný „profesionálny rodič“ netrúfala zvládnuť. Tie deti, budú vedieť, že rodičovská úloha ich „vychovávateľov“ je ich zamestnaním, za ktoré dostávajú peniaze a budú vidieť rozdiel v správaní rodičov k nim a k ich biologickým deťom. To prostredie bude falošné a deti to budú cítiť. Pochopia veľmi rýchlo, že v prvom rade, tu ide o to aby štát na nich ušetril peniaze. Dlho to nebude trvať ani profesionálnemu rodičovi, kým si uvedomí, že je zneužívaný. Z tejto frustrácie ani na jednej ani na druhej strane nič dobré nemôže vzniknúť.

AKO SA BRANIT

Žiadajte aby bola zriadená špecializovaná skupina, ktorá sa bude zaoberať problémami legislatív v zahraničných krajin, ktoré sa zneužívajú k odoberaniu detí z fungujúcich rodín a problémom zavádzania týchto legislatívnych zmien u nás. Aby skupinu zostavila Marica Pirošíková s Luciou Bodington a aby mala svoje miesto na stránkach Ministerstva zahraničných vecí.

Sledujte situáciu a zaujímajte sa o to, čo sa deje. Pýtajte sa kompetentných ak máte otázky a vyžadujte odpoveď. Píšte články a blogy. Spájajte sa a organizujte diskusie na túto tému. Pozývajte na ne zástupcov obcí, vyšších územných celkov, UPSVaRu, médií, polície či sudcov tam, kde žijete. Ukážte im aj druhú stranu mince. Porozprávajte sa o dotazníkoch, zahraničných sponzoroch, lektoroch z Británie. Chcíte vedieť názor detí z domovov na náhradnú rodinnú starostlivosť. Pozvite si ich tam.. Poukážte na konkrétne prípady odoberania detí v zahraničí aj u nás a na rezolúcie. Opýtajte sa, čo sa učili na tých konferenciách a školeniach a či ich to neovplyvňuje v ich konaní. Spojte sa a akékoľvek podozrenie, že sú porušované práva Vás, alebo detí riešte s právnikom a podávajte hromadné sťažnosti poprípade trestné oznámenia. Zúčastňujte sa a organizujte manifestácie ZA rodinu a deti. Chcíte aby malo dieťa právo rozhodovať o svojom živote a rozhodnúť sa samo či chce ísť do náhradnej rodinnej starostlivosti, alebo ostať v domove, alebo sa vrátiť do biologickej rodiny, či chce vyrastať s otcom, alebo matkou, alebo chce striedavú starostlivosť. Nech urobia všetko preto, aby im bolo vyhovené. Chcíte aby sa viac dbalo na úpravu biologického rodinného prostredia a aby sa prehodnocovali klady a zápory pestúnskej starostlivosti v živých vysielaniach v debatách zo vzniknutou radou, zaoberajúcou sa týmto problémom a protistranou. Žiadajte potrestanie kompetentných za zlyhania a požiadajte o pomoc prezidenta . Ten pomáhal s modrým anjelom aj odobraním deťom . Snáď im pomôže aj po voľbách a bude tlačíť na potrestanie priekupníkov s deťmi. Média bojujú o Vašu sledovanosť. Ukážte im, čo chcete vidieť,(„ Búrlivé víno“ nie je to, čo by poukazovalo na silu rodiny) žiadajte aby opravili svoju správu, že každé druhé či tretie dieťa je týrané a že vôbec nejde o týrané deti a že výsledky platia len na skupinu pubertiakov, z ktorých 64% detí nemá žiadne skúsenosti s násilím, ani formou šticovania za vlasy!

Začnite ozdravovať svoje vzťahy s ľuďmi. Odpustite a snažte sa nemať konflikty.

Vytvorte si komunitu ľudí, ktorá sa zastane toho druhého. .

Musíme si v prvom rade uvedomiť, že pred nami nestoja stroje ani skupina iluminátov..

Sú to obyčajní ľudia, ktorí majú obrátené hodnoty. (sociálny úradník, sudca, lekár, sused)

Keby ľudia neboli chamtiví a sebeckí, nemal by nám kto a ani prečo brať deti.

Nemal by kto bojovať vo vojnách.

Nech sa teda snaží každý sám pred sebou byť správnym človekom aby stál vždy na tej správnej strane a tak ju svojim postojom posilňoval a šiel ostatným príkladom. . .

Nebojujte s nenávisťou, ale bojujte s láskou k deťom a pozitívnymi myšlienkami.

Nezabúdajte, že Vaše myšlienky tvoria Vašu realitu a priťahujú to, na čo myslíte. Táto spoločnosť ide dolu vodou a nebudú to zákony ľudí, ktoré nás pred tou skazou môžu ešte ochrániť. Je načase aby sme sa začali riadiť inými zákonmi. Dokonalé zákony môžeme vidieť všade okolo seba, len ich musíme chcieť vidieť a chcieť sa podľa nich riadiť. Ako sa vraví, zmeňte seba a ostatné sa zmení samo...

Na záver praktická cenná rada o ldy Želinskej:

KED K VAM NEOHLASENE PRIDE SOCIALKA

Jana zúrila. Nestíhala. Rozvod a to všetko na ňu doliehalo, nevedela sa dostať do rytmu. Pred chvíľou prišla z roboty, o polhodinu mali byť na tréningu. Mala rozostlanú posteľ. Mala neporiadok v dreze a rozvarenú večeru. Na chodbe pred práčkou ležali tri hromady – biele, tmavé, červené. Mala kruhy pod očami. Behala po byte a odháňala chlapcov od počítača. A do toho niekto zazvonil.

Vo dverách stáli dve ženy.

„Dobrý deň, my sme z úradu práce a prišli sme prešetriť pomery.“

Prehltla a odstúpila. Vošli.

Ešte nikdy tie sociálne pracovníčky nevidela. Na prvom pojednávaní k rozvodu sedel na súde nejaký pán.

**ZAPIŠTE SI MENÁ
ÚRADNÍKOV,
KTORÍ VOJDÚ DO
VÁŠHO SÚKROMIA.**

Skôr než vpustíte sociálne pracovníčky do svojho bytu, požiadajte ich, aby vám ukázali služobný preukaz.

Zapište si ich mená a vyžiadajte si kontakty (mail, telefón) pre budúcu komunikáciu.

Všetci sociálni pracovníci z úradov práce majú rovnaký mail: meno.priezvisko@upsvr.gov.sk.

Požiadajte o to, aby ste si mohli zhotoviť zvukový záznam.

Janu obľial pot. Nevedela, čo skôr zakryť a odložiť, začala sa ospravedlňovať.

„Prepáčte, že je tu taký neporiadok. Nestíham. O desať minút sme mali bežať z domu.“

Panikárila. Chlapci stáli vo dverách detskej izby a počúvali. Ukázala rukou na sedačku. Panie si sadli.

„My sme prišli len prešetriť pomery.“

**MÁM POVINNOSŤ
VPUSTIŤ SOCIÁLNYCH
PRACOVNÍKOV
DO SVOJHO SÚKROMIA
KEDYKOLVEK?**

Môže byť milión banálnych dôvodov, pre ktoré je vám neohlásený vpád štátnych úradníkov do súkromia neprijemný.

„Práve sme sa s deťmi hádali kvôli známkam.“

„Boli u nás kamaráti.“

„Odchádzali sme na návštevu.“

Okrem situácií, keď sociálni pracovníci predpokladajú, že dieťa je vystavené z vašej strany násiliu, nenájdete zákonný dôvod na „prepadovky“. No ak dvere neotvoríte, je dobré, aby ste následne, najlepšie hneď na druhý deň, písomne oznámili úradu dôvody, pre ktoré ste jeho zamestnancov nepustili dovnútra. Vyhnete sa tak podozreniu, že nespolpracujete alebo niečo skrývate. V liste či maili sa spýtajte aj na dôvod návštevy sociálnych pracovníkov a ponúknite iné termíny, kedy vás nájdú doma.

Staršia zo žien vytiahla papier a začala písať.

„Dostanem aj nejaký záznam?“ vyhrkla Jana.

„My to pošleme na súd, tu nám podpíšete len zisťovanie.“

**KEĎ NECHÁTE
ÚRADNÍKOV ODÍŤ
BEZ TOHO, ABY STE SI
NECHALI KÓPIU
ZÁZNAMU,
TEDA OPIS TOHO,
O ČOM S VAMI
HOVORILI A ČO VO
VAŠOM SÚKROMÍ
VIDELI, NEČUDUJTE SA,
AK V SPISE NESKŔR
NÁJDETE VECI,
KTORÉ STE POVEDALI
A MYSLELI INAK.**

Riešte veci vopred, nie až keď sa stanú.

Ak vám sociálna pracovníčka povie, že vám neukáže záznam, ktorý robí vo vašom byte na základe rozhovoru s vami, a nemôžete si ho odfoťiť, oznámte jej, že priebeh šetrenia budete nahrávať.

Treba vedieť, že podľa Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny „klient má právo na zhotovenie zvukového záznamu. Zamestnanec oddelenia sociálnoprávnej ochrany ... môže odmietnuť klientovi zhotoviť zvukový záznam, pokiaľ by tým došlo k ohrozovaniu a porušovaniu práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa.“

Ak vám úradníčka napriek tomu povie, že s nahrávaním nesúhlasí, slušne ukončíte návštevu.

A opäť čo najrýchlejšie písomne úradu oznámte dôvod, pre ktorý ste takto postupovali:

„Nedovolili mi urobiť si kópiu záznamu.“

„Nedovolili mi vyhotoviť si nahrávku.“

„A tento byt je aký veľký? Máte nedoplatky na nájomnom? Chlapci majú každý svoju izbu alebo spoločnú? Ste zamestnaná? Popri tom ešte nejako pracujete? A umožňujete chlapcom styk s otcom? Kedy? A kedy sa s ním naposledy stretli?“

Jana sedela v kresle a snažila sa sústrediť.

„Ste nervózna?“ spýtala sa jej tá mladšia.

„Nie. Len neviem, či mám všetko dobre. Nič viac nechcete vedieť?“

Staršia si podvihla okuliare na nose.

„To musíte vedieť vy, či je všetko v poriadku.“

Potom sa postavila.

„Ešte chceme hovoriť s deťmi.“

Jana sa otočila: „Chalani!“

Sociálna pracovníčka ju však zastavila.

„Chceme s deťmi hovoriť bez vás. Je to normálny postup, aby bola zachovaná objektivita.“

Obe vošli do detskej izby a zavreli za sebou dvere. Jana stála vo vlastnom byte a nervózne si hrýzla nechty.

„Sedia s mojimi deťmi a ja ani neviem, čo sa ich budú pýtať.“

**NENECHAJTE SVOJE
DETI NA ROZHOVOR
NEPRIPRAVENÉ.**

Deti nie sú igelitky. Majú právo na to, aby ich názor bol vypočutý.

Aj vtedy, keď sa rodičom nebude páčiť, čo o situácii doma povedia. Preto je dobré, že môžu vypovedať samy.

Zároveň je však „chorá“ (a veľmi častá) situácia, že deti majú dôverné veci hovoriť človeku, ktorého vidia po prvý raz, nič o ňom nevedia, nemajú žiadnu istotu, ako ich výpoveď použije, a navyše vedia, že za dverami stojí jeden z rodičov.

Stačí, ak naučíte svoje deti, že sociálny pracovník je ich zástupcom v súdnom konaní. Presne taký istý ako váš advokát. S jediným rozdielom: ak advokát nezastupuje vaše záujmy, vymeníte ho. Deti takúto možnosť majú iba teoreticky. Preto musia mať istotu, že to, čo povedia, bude skutočne vypočuté a človek, ktorý ich zastupuje, urobí všetko pre to, aby sa cítili lepšie.

Preto naučte deti, že ak sa pri rozhovore necítia dobre, majú právo mlčať alebo rozhovor prerušiť.

Rovnako ich naučte, že majú tak ako dospelý právo overiť a podpísať, čo povedali, nechať si záznam alebo si rozhovor nahráť.

Sociálny pracovník má možnosť viesť rozhovor tak, aby poskytol dieťaťu istotu, že za ním môže kedykoľvek samo prísť, zavolať mu alebo poslať mail a povedať, čo ho trápi.

Dvere sa po desiatich minútach otvorili.

„Ten mladší nám nepovedal nič. Ale nevadí,“ povedala sociálna pracovníčka.

„A Šimon?“ spýtala sa Jana.

„Ten je v pohode, ale teraz vám nič nemôžeme povedať. Všetko bude v spise na súde.“

Jana nerozumela ani zbla. Boli to ich deti. Nieкто cudzí sa ich niečo pýtal a ona nemá právo vedieť, o čom spolu hovorili.

„Tu nám to podpíšte.“

Jana podpísala, ani nečítala, čo.

„Chcela by som sa ešte spýtať – už viac ako tri mesiace som nedostala výživné.“

Úradníčky sa na seba pozreli.

„To si musíte riešiť na súde. My riešime iba styk a podmienky v domácnosti.“

Neodpovedajú vám alebo povedia, že na to nie sú kompetentní? Žiadajte, aby to bolo v zápise.

„Veď napíšte, že ste ma poučili, že o veciach výživného rozhodne súd a sociálka nemá žiadnu kompetenciu.“

**AK ČOMUKOL'VEK
NEROZUMIETE A NA
OTÁZKY VÁM
NEODPOVEDIA HNEĎ,
NAPÍŠTE IM.**

Práva vašich detí, to nie je len rozsah styku alebo zverenie do nejakého druhu starostlivosti. Je to komplex ich potrieb a hľadanie spôsobu, akým sa naplnia.

Sociálne pracovníčky vyšli z bytu a Jana sa pozrela na hodiny. Šetrenie v domácnosti trvalo necelú polhodinu. Oblial ju pot. „Za pol hodiny možno rozhodnú o našich ďalších rokoch.“

Na minulom pojednávaní bol sociálny pracovník ticho, len – bez toho, aby sa predtým videli – navrhol deti zveriť matke a výživné nechať na rozhodnutie súdu. Na chodbe jej manžel povedal, že to len tak nenechá, keď bez šetrenia a bez názoru detí vyniesol postoj. „Vlastne mal pravdu,“ pomyslela si.

Čo povedia teraz?

Keď sa dvere zatvorili, deti sa rozhovorili: „Tá teta sa pýtala, že čo trénujem. A kedy chodí k nám otec. A koľko s ním chcem byť. A či viem, čo je to striedavá starostlivosť a či v nej chcem byť. A ešte to, že čo ma baví v škole. Šimon nehovoril nič. Ani tá druhá teta nič nehovorila.“

Hej.

Vojdú do vašich bytov v najhorších chvíľach: keď sa rozvádzate, keď sa ťaháte o deti.

Posudzujú váš život a vy neviete, ani „čo“ hľadajú, ani „ako“ máte žiť, aby ste pod drobnohľadom sociálky obstáli. Musíte mať istotu, že tieto procesy prebiehajú zákonne.

Strach z inštitúcií a ohnutý chrbát nič nevyrieši. Funkčná ochrana – poznanie postupov a práv - môže zabrániť poškodeniam vás aj vašich detí.

Poznámka: Mená detí a dospelých sú ako vždy zmenené. Vety pochádzajú zo skutočných nahrávok zo šetrení v konaniach o úprave práv a povinností k maloletým deťom.

Ida Želinská...